

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 72

Izlazi subotom

Zagreb, 19. rujna 2009.

Sadržaj:

Moj hrvatski dom	2
Pisma Borčetu	3
Glasujmo	4
Okupljanje domoljubnih Hrvata	9
Novo hrvatsko plemstvo	12
Spomenik Poglavniku	18
Lica bez lica	21
Hrvatska knjižara	23
Naši muslimani	24
S Pantovčaka	27
Occidental observer	29
Povijest i čovjek	33
Zgodopis	34
Osvrti	36
Bosno moja	45
Živjeti NDH	50
Hrvatski jezik	51
Čitajte s nama	52
I liječnici i pjesnici	53
Roman u nastavcima	54
Bog nas je stvorio	58
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Naklada

30.000 primjeraka

Glasnik je besplatan

USTAŠE DOLAZE NA RAVNU GORU!

www.alo.rs

Spomenik generalu Draži Mihailoviću

PLEMSTVO I KMETOVI U FEUDALNOJ HRVATSKOJ

don Ivan Grubišić

**RAZBIJAMO I RUŠIMO HDZ/SDP SUSTAV -
PRIDRUŽITE NA SE!**

gdje će se razmotriti a to sigurno nije s katranom, perjem i omčom nasred ulice nego na sudu. Ovakvo nekažnjeno organiziranje i plasiranje u javnost otvorenih prijetnji dolazeći ljudima pred stanove podsjeća na neke druge godine kada su takvi isti u uniformama ulazili ljudima u stanove i cijele porodice odvodili tamo od kuda se više nisu vraćali. Tradicija ide dalje.

PIMP

Uhvatila te nostalgija za 1945. kad su 'oslobodioci' odvodili cijele 'porodice' tamo od kuda se više nisu vraćali? U ovom slučaju ipak se ne radi o nikakvom linču nego će se zatražiti da se dotični pokaje za svoje zločine, nikakav linč nije potreban, jer će biologija ionako uskoro okončati stvar na zadovoljstvo mnogih Hrvata.

ENIGMAFORCE

Ako se Manoliću kaje pokajati će se i bez tih očito redikula pred kućom. Kažem redikula jer dovoljno je vidjeti tih pet ljudi koji su se okupili prošli put i odmah se dobije slika o njihovom mentalnom zdravlju kao i razlozima zašto to rade. Jednostavno - nisu normalni. A što se Manolića tiče, radi se o čovjeku koji je aktivno sudjelovao u stvaranju ove države a predsjednik Tuđman ga je sam uvijek držao za najodanijeg čovjeka - čovjeka od povjerenja. Da je situacija drugačija možda bi uzeo za savjetnika ludog Schwartza koji održava te derneke ljudima pred kućama, ali sve u svemu valjda je i to jedan od oblika demokracije, dozvoliti i poremećenim ljudima da iznesu svoj stav. Ja da sam Manolić u trenu kada bi se okupili izašao bi van u šetnju. Ukoliko se samo netko drzne i fizički dotakne Manolića ovaj bi promptno nazvao jedan broj i u trenu bi se stvorila marica koja bi ove redikule pospremila na trijeznjenje u Jankomir.

OLIMPIAN

Kako ne?! Pa zovu se Hrvatski uljudbeni pokret. Uljudba znači kultura na iranohrvatskom, dakle to su sve kulturne i uglađene ličnosti.

CHARLI

Čudan smo mi narod, prva Hrvatska vlast (ona 1990-te pa na dalje) je bila uglavnom sastavljena od bivših robijaša (dakle kriminalaca, lopova kokošara, ubojica, prijestupnika svih vrsta), pa zašto da ne napravimo jednu garnituru od ratnih zločinaca, u Hrvatskoj je moguće i što je nemoguće!

MOLOCH

Dakle, reti enigmaf. konstatira da je Manolić (Ozna, Udba) dolazio ljudima na vrata u 4.30 h i odvodio ih, pogubljavao, a naknadno pisao osude, tj. kako on kaže, navodim: "podsjeća na neke druge godine kada su takvi isti u uniformama ulazili ljudima u stanove i cijele porodice odvodili tamo od kuda se više nisu vraćali", ali da je njemu (enigmaf.) sada dosta i da ti zločinci ne zaslužuju isti tretman kojim su pobili desetine tisuća Hrvata - klasnih "neprijatelja" komunističke revolucije! E za to moraš imati obraz kao guzicu nilskog konja!

Kakvo pokajanje, traži se reakcija Tužiteljstva (koje jasno ne će biti, pa se zato ljudi i okupljaju, kad sudstvo već 18 godina sabotira zakonodavstvo Hrvatske, ali jasno selektivno, samo prema "drugovima").

Ima ih se, kao i Demjanjuka sve živuće poloviti i na nosilima dovesti u sudnice i bar javno pročitati optužnice za tisuće i tisuće uništenih ljudskih sudbina, samo zato jer su bili Hrvati, a time i tim zločincima, automatski klasni neprijatelji rođenjem!

Ima on sreće da je dobroano uništio Hrvatski narod i njegov duh kroz 45 godina, inače bi se sada šetao po ruskim stepama, kao i Blagoje Adžić, Mira Marković i sl. Da je u Mađarskoj, Poljskoj, Českoj, već bi bio u odavno u reštu, a u Rumunjskoj bi prošao kao Causesku i to još 1991.

Zato se i prešetava svaki dan po Britanskom trgu, jer su Hrvati "divljaci"! Svaki dan sam po placu i svi znaju tko je, ali s gnušanjem građani samo okreću glavu od te aveti prošlosti, i čekaju prirodu!

ENIGMAFORCE

Da nisu možda i oni Harauati kao onaj mucavi Bosanac koji izdaje istoimeni trash list? Daj mi usporedbu kako bi prošao da živi u Kini i Zimbabveu. Zanima me.

Tko okreće glavu i od koga? Misliš od Manolića? A

što bi ljudi trebali, možda od dede zatražiti autogram? Pusti staroga na miru.

MOLOCH

Što taj savjet ne daš Izraelcima kad hapse Demjanjuka i sl.? Još bi sjedio u Politbirou!

ENIGMAFORCE

Sutra ću im dati. Može? Eto vidiš, nije sve tako crno.

MOLOCH

Ali Bog se pobrinuo da svatko kusa svoja sranja(a i zbog varanja žene).

ENIGMAFORCE

Rekao sam ti da ostaviš dedu na miru, ne će dugo, a po vašoj teoriji ima tko da mu tada sudi.

MOLOCH

Njega treba javno osramotiti! A Bog je tu da prašta!

ENIGMAFORCE

Ako mu Bog prašta, oprostite mu i vi licemjeri obični. Sad ga maltretirate pred kućom, a kada je bio do samog Tuđmana klečali ste pred njim i mahali zastavicama.

MOLOCH

Nismo mi znali tko je Manolić! To je dobro skrivano

od nas, licemjeru lažjivi! A oni koji su znali ili nisu mogli do medija ili su bili s njima u istoj igri!

Bio ti je nekad film "Bog prašta, ja ne", a i za oprost treba pokajanje i priznanje i to dobrovoljno, a ne živjeti kao kurvar, varati i ženu, i narod!

ENIGMAFORCE

Ni za Tuđmana niste znali da je bio na Bleiburgu, a imaš i sliku koju sam ti poslao kako iz busije šarcem kosi ustaške i domobranske satnije i rojeve.

Vidi samo koliku zvijezdu si je Tuđman našio na kapi. Tuđmane svaka čast. Šteta što je u starosti malo obolio, pa radio gluposti. Ali sve u svemu ova država je nasljednica antifašizma i partizanske borbe.

MOLOCH

Ajde lažove, svojim montažama i zamjenama mjesta i događaja misliš da možeš još lagati javnosti? Pa glavni na Bleiburgu su bili Milan Basta - četnik i zločinac - koji je engleskom generalu poklonio auto (Packard) , i nagovorio ga da preda nenaoružane Hrvate, e kako bi ih Basta, Sima Dubajić i ostali defektni trofazni zločinci s okolnih brda mitraljezima pobili! I ne zajebavaj se s time više, jer stvar još nije i ne će tako skoro biti stavljena "ad acta"!

ENIGMAFORCE

Samo se ti tješi, ali na slici se jasno vidi kako Tuđman ima jako veliku zvijezdu na kapi i svaka mu čast zbog toga. Isto tako vidimo ga kako pozira s puškomitraljezom, a njime sigurno nije ustašama i Nijemcima svirao uspavanke.

I GOTOVINA KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA?

www.rtv.rs – Radio-televizija Vojvodine

Test verzija. U saradnji FTN i firmom AlfaNum.

Desničarska nevladina organizacija Hrvatski uljudbeni (kulturni) pokret (HUP) najavila je da će za predsedničke izbore kandidovati hrvatskog generala Antu Gotovinu kome se zbog ratnih zločina za vreme i nakon "Oluje" u avgustu 1995. sudi u Hagu.

Organizacija je za 19. septembar najavila "Drugoo okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata" koje će održati ispred kuće Josipa Manolića koji je od Drugog svetskog rata do 1971. i početkom 90-ih godina prošlog veka zauzimao značajne položaje u policijskim i obaveštajnim službama, a koga ekstremno desni krugovi nazivaju komunističkim ratnim zločincem.

Na tom skupu HUP bi javno predstavio kandidaturu Gotovine

na predstojećim izborima za predsednika Hrvatske.

Kako se ističe u najavi skupa, od Manolića je zatraženo kajanje "za sve zlo koje je kao komunističko-udbaški rukovodilac počinio hrvatskom narodu".

U priloženom pismu upućenom gradonačelniku Zagreba Milanu Bandiću i rukovodiocima parlamentarnih stranaka najavljuje se da će protiv Bandića i gradskih vlasti biti podignuta tužba zbog

O ZAR NIJE DOSTA?

Napisao nepoznati kanadski Hrvat 1989. - odao-
brao *Zvonimir R. Došen*, Hamilton, Kanada

O zar nije dosta i robstva i žrtve
I nevolje ljute, Golgote i krvi?
Kako ćemo dugo davat' svoje mrtve?
Dokle ćemo biti robovi i crvi?

Gdje su naše patnje, gdje je znoj i borba?
Gdje su rijeke krvi, gdje silni junaci?
Dokle će nas pratit' sudba crnog roba?
Dokle ćemo biti robovi i crvi?

Moja jadna zemljo, moj narode goli,
Kako ljuto cviliš, krvariš i stenješ.
Krvnici ti daju uvijek teže boli,
Ti se opet s nova uz Golgotu penješ.

Ali, natrag nemoj! Golgotom sve dalje!
Uz stisnute zube i u šutnji nijemoj,
Kroz trnje i patnje kud nas sudba šalje,
Moramo mi doći našoj zori bijeloj.

Krvnički se plamen već polako trne
U potoku krvi naših mučenika.
Probija se svjetlost gdje je mrak još crni.
Spremaju se lađe tvojih prognanika.

Krvnici nam nikad ne pokore krša,
Nit' su prolit' mogli svu krv silnog roblja.
Crven-bijeli-plavi opet se leprša
I sloboda niče s mučeničkog groblja !

Zvonimir Rudolf Došen

USTAŠA JE SRPSKA RIJEČ (IZRAZ) ZA DOMOLJUBNOG I DRŽAVOTVORNOG HRVATA

Kapetan Borče Nikolov

Kale 14

SKOPJE – R MAKEDONIJA

Dragi kapetane,

Kažeš otkud odjednom tolike ustaše u Hrvatskoj? Često si dolazio k nama, ali ih nisi imao prilike vidjeti. To dolazi odatle što ti jako dobro poznaješ, i govoriš, hrvatski jezik, dok ti srpski i nije najbolja strana.

Hrvatski jezik i srpski jezik dva su različita jezika. Vlak se srpski kaže voz, kazalište se kaže pozorište, kruh se kaže leb, dojenče se kaže odojče, dimnjačar se kaže odžačar, sav se kaže vasceli, nogomet se kaže fudbal, zrak se kaže vazduh, olovka se kaže plajvaz, ... pa sve do domovine za koju se kaže otadžbina.

Domoljubi su rodoljubi. Domoljubni i državotvorni Hrvati trebali bi na srpskom jeziku biti rodoljubni ...

E, nisu!

Kao prvo, Srbi uopće nemaju riječ Hrvat. Srpski bi se to reklo Srbin Katoličke Vere.

Kao drugo, Srbi uopće ne prihvaćaju da bi Hrvati mogli imati svoju državu, te biti državotvorni ljudi. Možda nekakav ZAVNOH kojeg bi činili Pajo Gregorić, Josip Broz i Stjepan Mesić, kao zakonodavna, izvršna i sudska vlast. Bog i batina!

Znači, umjesto tri hrvatske riječi domoljubni i državotvorni Hrvati u srpskom jeziku javljaju se u najboljem slučaju, srpskom dobro-

Kapetan Borče Nikolov

tom i milošću, tri srpske točke (pardon: tačke). Pri tome, svakoj točki (tački) treba pripasti po jedno slovo.

Dragi prijatelju,

Lako je reći tri slova. Uostalom, svaki pošten čovjek među Srbima krsti se s tri prsta. Međutim, koja tri slova?

Morala je o ovom pitanju raspraviti čak jedna tako ugledna ustanova kao što je Srpska Akademija Nauka i Umetnosti. Ustroji se povjerenstvo: Aleksandar Leka Ranković, Ljuba Tadić i Dobrica Ćosić. Aleksandar Leka Ranković će odlučno: "Srbi katolici su nama isto što i Albanci. Dakle, 'Večni strah od Šiptara', odnosno VSŠ." Na to će Ljuba Tadić: "Srbi katolici ne

kažu vazduh, nego uzduh. Mora biti USŠ". Složiše se s time ostala dvojica. Dobrica Ćosić, teška srca, upozori: "Težak je izgovor bez samoglasnika. Trebamo im dodati još i tri samoglasnika". Složiše se s time ostala dvojica. Reći će Ljuba Tadić: "U STArroj ŠUmi ...". Ne prihvati to Aleksandar Leka Ranković: "Djeluje mi to odveć bolećivo i premalo srpski. Gdje je tu šajkača?"

Zamisli se malo Dobrica Ćosić i pronađe rješenje: "Uščuvajte STAre ŠAJkače. Dakle: USTAŠA." Dopuni

ga Ljuba Tadić riječima: "Tako je. Uvalismo im bre." Aleksandar Leka Ranković završi sastanak smiješeći se: "Uvalismo im moj Ljubo zauvijek. Vječno će biti USTAŠE". Zaori zajednički: Ha, ha, ha.

I tako ti lijepi moj Borče, podmuklom podvalom Srpske Akademije Nauka i Umetnosti, domoljubni i državotvorni Hrvati na srpskom jeziku postadoše USTAŠE. Ponekad to napiše netko i na hrvatskom jeziku, osobito u izdanjima Nine Pavića.

Što se može, sudbini se – breteško izmiče.

Ostaj mi živo i zdravo!

General Ante Gotovina

za Predsjednika RH

USTAŠE NE MIRUJU - GOTOVINU KANDIDUJU ZA PREDSEDNIKA

www.alo.rs - 14. 9. 2009.

Desničarska organizacija „Hrvatski uljudbeni pokret“ najavila je da će na predsjedničkim izborima u Hrvatskoj kandidovati haškog optuženika generala Antu Gotovinu! Anti Gotovini se pred Haškim Tribunalom sudi za ratne zločine nad Srbima u „Olujj“.

Direktor dokumentacionog centra „Veritas“ Savo Štrbac izjavio je za „Alo!“ da je inicijativa ove krajnje desničarske organizacije koja baštini zaostavštinu zloglasne NDH „osuđena na propast“.

- Sve je to bezveze jer se u tom „uljudbenom pokretu“ okupilo par šovinističkih budala koji nemaju nikakav uticaj u Hrvatskoj. Čak i ako bi zakon dozvoljavao da se Gotovina kandiduje po principu „svi su nevini do pravosnažne presude“, oni ne bi mogli da skupe dovoljan broj potpisa - smatra Štrbac. On podseća da je „uljudbeni pokret“ više puta podnosio krivične prijave protiv njega i Karle del Ponte, smatrajući ih odgovornima za haške optužnice protiv hrvatskih generala, ali da od toga nije bilo ništa. Ipak, kaže Štrbac, ovo je još jedna u nizu loših poruka Srbima iz Hrvatske.

- Na ovaj način poručili su Srbima: Bolje vam je ne vraćajte se jer kad dođe Ante, dokusuriće i ono malo što vas je ostalo! Ova inicijativa će imati efekat na neke Srbe koji nameravaju da se vrate da odustanu od povratka ili na pojedine povratnike da ponovo pobegnu iz Hrvatske - kaže Štrbac.

Funkcioner Srpske napredne stranke Tihomir Arsić nije iznenađen ovom inicijativom jer „kad mogu ra-

dikali da kandiduju Šešelja, ne vidimo zašto tamo neka udruga ne bi kandidovala Gotovinu“.

- Mislim da su ta vremena prošla i da su došla vremena regionalne saradnje. Što se tiče Srba iz Hrvatske, poručio bih im da učine sve da se vrate na svoja ognjišta, jer se tako najbolje čuvaju i Srbija i srpstvo - rekao je Arsić.

Funkcionerka Srpske radikalne stranke Vjerica Radeta kaže da je za odnos Srbije i Hrvatske potpuno nebitno ko će biti kandidati na predsjedničkim izborima, pa čak i ko će biti izabran za predsjednika Hrvatske.

- Bilo ko da bude predsednik Hrvatske, odnos prema Srbima se neće promeniti. Niko tamo ne krije da veličaju Antu Gotovinu, za razliku od naših zvaničnika koji čine sve da uhapsu Mladića i Hadžića i isporuče ih Hagu - kaže Radeta.

Em domoljubni, em državotvorni

Na čelu „Hrvatskog uljudbenog pokreta“ je Tomislav Dragun, koji je u Hrvatskoj poznat kao čovek koji je zbog raznih razloga tužio na stotine ljudi, ali su te tužbe mahom odbijane. Inače, ova organizacija je za 19. septembar najavila „Drugog okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata“ koje će se održati ispred kuće Josipa Manolića. Manolić je od Drugog svetskog rata do 1971. i početkom devedesetih godina prošlog veka zauzimao značajne položaje u policijskim i obaveštajnim službama, a ekstremno desni krugovi smatraju ga komunističkim ratnim zločincem.

ANTU GOTOVINU ZA PREDSEDNIKA

groups.google.com

KOMENTARI

PIMP

Ovo sam najavljavao na ovoj grupi prije par mjeseci.

Također pojačat će se pritisak na udbaše i komunističke ratne zločince, pa će se održati okupljanje ispred kuće Josipa Manolića.

ENIGMAFORCE

Baš me zanima hoće li policija opet sjediti skrštenih ruku ili će reagirati i spriječiti očito ultradesničarsko histeriziranje i maltretiranje dotične osobe kao nekakvu prikrivenu najavu eventualnog linča i suđenja s ulice. Ako imaju nekakvu primjedbu ili dokaz koji gospodina Manolića tereti za nešto neka te dokaze prilože tamo

neudovoljavanja zahtevima HUP-a oko organizovanja raznih skupa posljednjih godina.

Čelni čovek HUP-a Tomislav Dragun na glasu je kao čovek koji je zbog raznih razloga tužio na sto-

tine ljudi, a tužbe su mu mahom odbijane.

HRVATSKI ULJUBDENI POKRET: 'KANDIDIRAT ĆEMO ANTU GOTOVINU ZA PREDSEDNIKA'

V. Nezirović, www.jutarnji.hr

Predsjednik Udruge Tomislav Dragun kaže da postoje sedam godina, no tajna je tko su članovi

Udruga Hrvatski uljubdeni pokret (HUP) najavila je da će nominirati bivšeg generala Antu Gotovinu za kandidata na predsjedničkim izborima, izjavio je predsjednik udruge Tomislav Dragun.

Skupljaju potpise

Na pitanje slaže li se Gotovina s tom kandidaturom, predsjednik udruge Dragun odgovorio je da

je to poslovna tajna.

- Svatko ima svoju taktiku, a Gotovina je to već rekao. Sad moramo skupiti potpise za kandidaturu - izjavio je Dragun. Na pitanje kad je i gdje Ante Gotovina rekao da će se kandidirati za predsjednika, Dragun odogovora:

- Pa, Bože! Poslovna je to tajna. Kad će trebati on će to reći - rekao je Dragun te dodao da njegova udruuga štiti ljudska prava.

Imaju 30.000 članova

- Mi smo građanska opcija. Nismo ni lijevi ni desni. A koja je

razlika između Vidoševića i Bandića? Nikakva - tvrdi Dragun koji ovih dana, kaže, organizira prosvjed ispred kuće Josipa Manolića. Udruga, dodao je Dragun, postoji sedam godina te okuplja 30.000 članova, čija su imena također "poslovna tajna".

Odvjetnici generala Ante Gotovine kažu, međutim, da se radi o suludoj inicijativi koja nema veze s generalom Gotovinom.

- On se neće kandidirati za predsjednika, a trenutačno je usredotočen samo na svoju obranu - kažu Gotovini odvjetnici.

ANTE GOTOVINA NE MOŽE BITI KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA. TOČKA!

politika.com

Bila ovo istina ili ne, ja sam neopisivo šokiran. Čovjek koji je osumnjičen za ratne zločine ne može biti kandidat za predsjednika bilo kakve države, pa ni moje!

Sigurno je da će se o ovome itekako raspisati strani mediji, koji jedva čekaju neke negativne vijesti o nama. Mene stvarno nije briga što drugi pišu i misle o nama, ali me je briga što mi sami mislimo o sebi. I mene je sram gomile stvari koje se događaju kod nas, vezano uz vlast, politiku, korupciju, 'krizu zbog recesije', itd. Ali me je sad sram da se uopće, na bilo koji način priča o tome da bi čovjek koji je

Branimir Glavaš

možda ratni zločinac, mogao, trebao biti kandidat za predsjednika. On nema nikakve šanse da to i postane, ali zar nije dovoljno uz toliko negativnih stvari koje nam se događaju, da se dogodi još jedna, možda i najgora u očima svijeta.

Mislim da smo svi zaslužili pošteniju, pravedniju, normalniju državu, o kojoj će se vani pričati

pozitivne stvari. Zašto im dajemo povoda da nam se još više smiju? Pa gdje to ima, da osoba koja je optužena za ratne zločine bude kandidat za predsjednika države?

Ne ulazim u to da li je netko kriv ili nije. Da li itko ovdje može dokazati, ili biti siguran, da on nije kriv? Znam da sve te države koje sada 'nama' sude, nisu nimalo pravedne, ali to me stvarno nije briga i to mi sada nije nimalo bitno. Hoću da mi sami prema sebi budemo poštteni i iskreni. To što, npr. državljani SAD-a ne mogu biti izručeni drugim državama ako ih netko sumnjiči za ratne zločine, mene se ne tiče. Hrvatska je to potpisala, i to je sramota i naše i vlasti SAD-a.

NIJE IZMILIO HRŠAK, NE ĆE NI MANOLIĆ!

Mladen Schwartz, Zagreb

Hrvatska braćo i sestre!

Pozdravljam ovo današnje, drugo po redu okupljanje, i pozdravljam okolnost da se okupljanja nastavljaju, da se, nadasve, nastavlja okupljanje zdravih snaga za Dom!

Nije izmilio Hršak, ne će ni Manolić. Ili još ipak hoće? Imamo, doduše, posla sa svatom ponešto drugačijim negoli je Hršak. Neki su upozorili da to držimo na umu, da Manolića ne vrijeđamo, da je ipak zaslužan za ovo ili ono. Manolić da je pohvalio Pavelića jer je izmirio hrvatske katolike i muslimane; Manolić da ima brata koji je nestao kao Ustaša; Manolić ustao protiv Tuđmanova samodržstva, dao pustiti Paragu iz zatvora, pomogao Paradžikovoju udovici i tako dalje i tomu slično. I nemali broj „ekstremista“ upravo pridošlih iz emigracije osvojio je dvojbeni Manolićev šarm.

Svakako, zasluga je zasluga, a bitno je u čemu se ona sastoji, ne komu ćemo ju pripisati i upisati. Osobito je zaslužan onaj koji se je, makar i kasno u životu, odrekao prijašnjih zabluda i zločina i stao kročiti ispravnim narodnim putem.

Pa ipak, ne bi se reklo da u slučaju Josipa Manolića imamo posla s takvim, iskrenim i dosljednim ćudoredno-političko-nacionalnim obraćenikom. Dosta ga je samoga poslušati: ne jednom branio je on i opravdavao svoja nedjela izlikom kako su u ono vrijeme vladali „takvi zakoni“. Znači li to da Manolić prihvaća hrvatsku državu samo zato jer je njezina činjenica upisana u pozitivno zakonodavstvo? Znači li da bi opet prihvatio jugo-udbaške zakone kada bi nam se oni nekom nesrećom vratili u op-

tjecaj? Da bi prihvatio i zakone vjerojatno mu vrlo nesimpatičnog Adolfa Hitlera, pa i zakone koji bi zacijelo pogodili i pokojnu Manolićevu ženu – Židovku, da je kojim slučajem živio u vremenu i prostoru Trećega Reicha?

Manolić se svojim pravnim pozitivizmom jasno očitovao kao konformist, oportunist, karijerist i cinik. A te su crte inkompatibilne s uvjerljivim, nepatvorenim konvertitstvom.

Mnogo se operiralo, kao i u slučaju Mesića, navodnom Manolićevom nemilošću u postprolječnoj Hrvatskoj, u kojoj se je dogodila jugo-titovska restauracija. Pritom je teško zaboraviti kako je upravo duo Mesić – Manolić, u sam osvit proljetnih gibanja, onu skromnu i samozatajnu, samorazumljivu, umjerenu da umjerenija nije mogla biti – Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika, više i od mnogih drugih zadrtih jugokomunjara uzeo na zub, zazivljući na njezine potpisnike čak i sudske progone.

Nevolja je u tome da je 1990. godine, nakon nacionalnog prevrata, uopće bilo moguće doći na vlast ljudima koji su, poput Manolića, kao vjerni psi čuvari jugovine lajali na najmanji znak hrvatske volje

za slobodom, koji su rušili Deklaraciju, vozili Stepinca u Lepoglavu, koji su obnašali najviše dužnosti u zločinačkoj Ozni i Udbi, i, umjesto duboke pokore i nestanka iz javnoga života, svoja zločinstva u navodno slobodnoj Hrvatskoj imali drskosti opravdavati – jugoslovenskim zakonima.

Nevolja je u tome da 1990 u Hrvatskoj nisu dospjeli na vlast skrajnji, najradikalniji državotvorni nacionalisti iz emigracije i iz Domovine, da nisu kormilo preu-

Knjige Mladena Schwartza (1)

- ❖ **PROTOKOLI, ŽIDOVI I ADOLF HITLER** (str. 131; 150 Kn, 30 €)
- ❖ **HRVATSKA NAKON TUĐMANA – STUDIJA O NACIONALNOM USUDU** (str. 533; 200 Kn, 40 €)
- ❖ **ŠTO JE TO – DESNICA? O JEDNOJ MRCVARENOJ KATEGORIJI** (str. 215; 150 Kn, 30 €)
- ❖ **LAŽ, ZLOČIN I SMRT DEMOKRACIJE – 101 RAZLOG PROTIV PUKOVLAĐA** (str. 281; 150 Kn, 30 €)
- ❖ **NOVI PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA ZA XXI STOLJEĆE ili KAKO UNIŠTITI SVIJET** (str. 297; 150 Kn, 30 €)
- ❖ **ČLANCI I PRIPOVIJESTI** (str. 139; 100 Kn, 20 €)
- ❖ **SCHWARTZ O STARČEVIĆU – NEPOZNATO I NE-OBIČNO O STAROMU** (str. 142; 100 Kn, 20 €)
- ❖ **BLEIBURG I HAAG – KAKO PROPADAJU HRVATSKE DRŽAVE** (str. 205; 100 Kn, 20 €)

(Na veće naručbe odobravamo popust!)

zeli u ruke najprokušani narodni sinovi, borbeni domoljubi, plemeniti i samozatajni, poštenu i odgovornu, bez i najmanje jugo-mrlje na svojem životopisu, karakteru i savjesti. Da su oni zavladao nacijom Hrvata, ne bi hrvatski usud bio prepušten u ruke polovičnih kolebljivaca i umjerenjaka, polujugoslavena kojima je draži Tito od Pavelića, koji kriminaliziraju Ustaški pokret slaveći crvene mise po partizanskim šumama i gorama. Da Hrvatskom vlada nacionalistička elita, ne bi u njoj više bilo boljševičkih tragova, a bogme ni onih post-boljševičkih, ljudoždersko-kapitalističkih i liberalno-demokratskih, i ne bi domaći izrodi i veleizdajnici Hrvatsku moralno i materijalno rasprodavali neprijateljskom inozemstvu.

Ljudi nalik Josipu Manoliću nisu morali postati drugi nakon Tuđmana, mogli su koristiti Hrvatskoj svojim iskustvom, podacima kojima raspolažu, i iz četiri

tamnička zida, a u najmanju ruku iz mirovinskog zapečka. Pomirba bi se mogla provesti i da nisu oni poraženi ponovno pripušteni na vlast. Tada bi se svakako lakše izbjeglo da, umjesto poželjne pomirbe različitih hrvatskih skupina, dođe do neslavne pomirbe između Hrvata i jugoudbaša.

No, tu smo gdje jesmo, ovako je kako je, i nema nam druge doli čekati slijedeću, bolju prigodu, koja ne će trebati na vlasti pseudokonvertite i jugonostalgijare. I boriti se, neumorno raditi, uporno i strpljivo, mudro i beskompromisno, da nam se ta prigoda čim prije ukaže. Da ne bi propala Hrvatska!

Tako nam Svevišnji Bog pomogao!

Živjela velika i vječna Hrvatska u svojim granicama, odana samo sebi!

Borba se nastavlja – Za Dom Spremni!

JOSIPE MANOLIĆU DOŠLI SMO TI POMOĆI

Ivo Matanović, predsjednik Društva hrvatskih političkih uznika „Ivo Mašina“ iz Zadra

Cijenjeni zboro!

Kao i na prethodnom zboru, pred kućom ozloglašene, a do sada sudski neprocesuirane, partizanskog zlikovca Stjepana Hršaka, okupili smo se i danas ovdje, u Nazorovoj 57, pred kućom Josipa Manolića, osumnjičenika za ratne zločine u okolini Bjelovara, kao i za progonoštva političkih uznika u poratnom periodu, poglavito protiv tada preuzvišenog nadbiskupa Alojzija Stepinca..

Da ne bi ponavljao, što su već predhodnici rekli ili će možda još reći, ja se obraćam direktno Josipu Manoliću, osumnjičeniku za ratne i poratne zločine počinjene protiv hrvats-

kog naroda i protiv čovječnosti. Kako vidite, ja Manolića ne tituliram ni s gospodine ni s družo, jer on nijednu od ovih dviju titula ne zaslužuje. Evo i zašto. Josip Manolić, gospodinom se ni u kom slučaju ne može titulirati,

jer tko čini (ne)djela koja se njemu pripisuju, ne može se ni gospodinom zvati. Još manje ga želim titulirati s družo, jer on s nama Hrvatima nije drugovao, već sa svojim odnarođenim hrvatskim izdajicama koji su se pridru-

Knjige Mladena Schwartza (2)

PRETPLATITE SE NA SLIJEDEĆE KNJIGE UZ POPUST:

- ❖ **BRUNO BUŠIĆ: JUNAK – PROROK – MUČENIK** (100 Kn, 20 €)
- ❖ **ZLODUH NEVREMENA S MALIM POST-POSTMODERNIM EGZORCIZMOM** (150 Kn, 30 €)
- ❖ **SCHWARTZ PROTIV TITA – ANATOMIJA JEDNOG IZRODA**
- ❖ (100 Kn, 20 €)
- ❖ **FINIS CROATIAE: MOŽE LI, HOĆE LI, UMIJE LI HRVATSKA PREŽIVJETI?** (200 Kn, 40 €)

DEŠNIČARŠKE NOVINE ULTIMATUM!

Imamo još malu količinu legendarnog, povijesnog broja 1. Bibliofilska cijena primjerku: 1000 €.

Broj 2 po primjerku: 300 €.

Raspolažemo određenom spašenom količinom zasada zadnjeg, po Židovima uništenog i zabranjenog broja 23. Cijena primjerku: 10 Kuna, popust na veće naručbe.

Naručbe na:
Ankica Lučić

RH – Zgb. – 3700 – 169
mschwartz@inet.hr

žili srpskim odmetnicima i krenuli u rat protiv svoje vlastite države Hrvatske. Bilo je to u ratu 1941-/45. g., a poslije završenog Drugog svjetskog rata, kada Josip Manolić nastavlja s torturom nad hrvatskim narodom i hrvatskim uznicima, a poglavito, kako sam već uvodno rekao, protiv preuzvišenog nadbiskupa Alojzija Stepinca, koji je misterioznom smrću umro utamničen u svom vlastitom domu u Krašiću.

Božjom providnošću, preuzvišeni nadbiskup još u uzama postaje uzoritim kardinalom, a od 3. listopada godine gospodnje 1998. Sveti otac Ivan Pavao II. Beatificirao je, promaknuo i uzvisio uzoritog hrvatskog mučenika i

kardinala Svete crkve u Hrvata Alojzija Stepinca - u Blaženika.

Kako vidite, pokojni uzoriti Alojzije Stepinac sada živi svoj drugi život u Božjem okruženju i okruženju svih Blaženika i Svetaca Kraljevstva nebeskog, a njegov progonitelj i mučitelj Josip Manolić - ovdje u ovoj kući pred kojom stojimo – još živi, bez da je ikada i igdje odgovarao za svoja počinjena zlodjela.

Eto, drage sestre Hrvatice i braćo Hrvati, zato smo se ovdje danas okupili, da zapalimo svijeću i odamo dužnu počast svim žrtvama koje je, ovdje rečeni, Josip Manolić počinio. Dakako i svim žrtvama koje su počinili drugovi Josipa Manolića. Također poziva-

mo i Josipa Manolića da nam se pridruži i pokaže barem minimum ljudskog dostojanstva i da zapali svijeću svojim i inim nevinim žrtvama.

Pozivamo te Josipe Manoliću, smogni snage i pridruži nam se!

Mi, Josipe Manoliću, nismo došli ovdje da tebi sudimo, jer to je u Božjoj nadležnosti. Mi smo došli da ti pomognemo, da skineš sa sebe, barem donekle, stigmu i crne mrlje koje ti se stavljaju na dušu. To jedino možeš učiniti upravo ovdje među nama i pred cijelom hrvatskom i svjetskom javnošću.

Bog i Hrvati i Za dom spremni!

MANOLIĆU KRV TVOJIH ŽRTAVA TE ZOVE - KAŽI GDJE JE MOJ UJAK ANTE PEZER?

Branko Stojković, Bjelovar

Tražimo istragu Državnog odvjetništva RH nad Josipom Manolićem za počinjene najteže ratne zločine. Taj major OZN-e za vrijeme jugoslavenskog sistema, dao je poubijati mnoge ljude bez suđenja, što je ujedno i dokaz komunističkih zločina.

Bilo bi dobro danas – da se rasvijetli lik i djelo Josipa Manolića – Jože. Taj partizanski major OZN-e i član CK KPJ-a, nije poštivao nikakve ratne konvencije i zakone, nego je dao najokrutnije likvidirati svoje žrtve.

Istina se mora saznati nakon mnogo godina totalitarnog krvavog režima, u kojemu su mnogi platili svojom glavom.

Kao što sam rekao – očekujemo od svih nadležnih i odgovornih institucija u Hrvatskoj, da pokrenu cjelokupnu reviziju nad Josipom Manolićem.

Svrha ovog prikaza (19. rujna 2009.) i skupa u 10.00 sati ispred kuće Josipa Manolića u Nazorovoj 57 u Zagrebu, je drugo Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata, gdje se utvrđuje zapovjedna odgovornost nad ubijenim i poklanim Hrvatima, koji su zarobljeni u drugom svjetskom ratu, do kraja 1945. godine.

Na prvom Okupljanju bili smo 25. 05. 2009. u 11.00 sati na Tuškanču 61. u Zagrebu, ispred kuće Stjepana Hršaka, zapovjednika krapinske OZN-e, koji je dao poubijati mnoge civile i vojnike u Maceljskoj šumi, između ostalog i dvadeset katoličkih i franjevačkih svećenika.

Bilo bi dobro da Josip Manolić s nama krene u Bjelovarski kraj, da nam objasni i da obiđemo stratišta (šuma Lug, šuma Razbuška, Klokočevac, Zvijerci, Predavac, ...), gdje je on kao naredbodavac koji je naređivao strijeljanja i pokolje hrvatskog stanovništva. Još

uvijek u nečijim ladicama stoje oko 600 kaznenih prijava protiv Josipa Manolića, po kojima se ne ništa radi.

No, nije to bio kraj priče „stroja za smrt“, nego ovo Okupljanje ispred Manolićeve kuće je rezultat – da pravda stize i kuca na njegova vrata...

Ako se i sad ne kažnjavaju zločini, onda se Hrvatska i dalje nalazi kao zemlja u općoj opasnosti, jer njom vladaju bivši boljševici i njihovi potomci. U Bjelovarskom kraju, odnosno kotaru, tj. Zapadnoj Slavoniji, mnoge žrtve bačene su masovno u rake.

To je krunski dokaz, gdje je u tom okrugu ili bolje rečeno regiji Manolić bio zadužen da uvede red, ..., nakon oslobođenja tih područja. Pored brojnih dokaza kostiju civila i regularne domobranske i ustaške vojske, postoji i dokumentacija koju je Josip Manolić, major OZN-e potpisivao...

PLEMSTVO I KMETOVI U FEUDALNOJ HRVATSKOJ

don Ivan Grubišić, predsjednik Građansko-etičnog foruma Hrvatske, Split

Nova podjela u našem društvu - Plemstvo su vodstva političkih stranaka, bolje reći interesnih skupina, saborski zastupnici, državni dužnosnici i tajnici, ministri te feudanci po županijama, gradovima i općinama

Hrvatska ne funkcionira u skladu s proklamiranim ustavnim načelima, bez obzira na to o kojoj se stranci ili koaliciji na vlasti radi. Stoga je potrebno mijenjati kako ponašanje, tako i određene stavove Ustava. Ovako kako su sada uspostavljeni odnosi, zajedno ne ide. Cjelokupna praksa odudara od proklamiranih ustavnih načela, posebno ponašanje građana i suvremenih povlaštenih elita.

društva, feudalne odnose i praksu. S jedne strane imamo klasu politički i društveno moćnih, što je u feudalizmu bilo plemstvo, a s druge strane imamo suvremenu „kmetiju“ u kojoj se mnoge kategorije stanovništva mogu prepoznati.

Recimo, po haraču koji nam se nameće. Nema srednjeg staleža. „Kmetija“ se različito zove kao i novo „plemstvo“- promijenjena je samo semantika, a bit i sadržaj odnosa postao je feudalni. Gdje se tko smješta i sebe vidi, jasno, radi se o subjektivnoj percepciji.

Ali, grubo rečeno, vrijedi kao pravilo u klasnom društvu: 10 posto privilegiranih i 90 posto ostalih. **Ova-ko percipirana podjela na duže vrijeme, smatramo, ne može se održati.** Potrebne su korjenite promjene, što već dvije godine traži Građansko-etički forum Hrvatske.

lopovluku, pljački i grabeži, s nesagledivim i katastrofalnim posljedicama za budućnost Hrvatske.

Što je najgore, za tu stoljetnu pljačku nitko nije odgovarao i neće odgovarati. Klasa moćnika, mafijaša, nazovimo ih suvremeno hrvatsko „plemstvo“, dobro se prepoznaju, jedni drugima drže leđa, odnosno, jedni krađu, drugi sve blagoslivljaju i zajednički slave svoje „uspjeh“.

Novo „plemstvo“ su vodstva političkih stranaka, bolje reći interesnih skupina, saborski zastupnici, državni dužnosnici i tajnici, ministri te feudanci po županijama, gradovima i općinama koji s njima upravljaju kao u svoje vrijeme feudanci na svojim feudima. Što reći o direktorima javnih poduzeća ili privatnicima koji ne dopuštaju niti sindikalno organiziranje radnika, tako da radnici nemaju nikakvih prava, samo dužnosti, kao i kmetovi u feudalnom društvenom uređenju.

Neki novo „plemstvo“ nazivaju „banda lopovska“. Suvremena „kmetija“ služi samo kao stranačka izborna masa. Jednom u četiri godine ima pravo glasa, a one koje je navodno narod izabrao, rade sve u svoju ili stranačku korist, a za birače koji su ih navodno izabrali - ne haju. **Svi koji su privilegirani, koji su se smjestili na proračun**, žele pošto-poto zadržati postojeće stanje.

Tu su i vjerske institucije koje su se po privilegijima i utjecaju vratile u neka, za njih, „davna divna vremena“. Kad bi sutra prestali postojati ti moćnici s brojnim privilegijima, basnoslovnim bogatstvom, Hrvatska bi odmah izišla iz recesije i krize.

Živjeli bismo ko bubreg u loju. Oni, naime, žive na račun zaposlenih, penzionera, obrtnika i poslodavaca. Radnik, bilo gdje da radi, izgubio je sva prava, ostali su mu samo na-

Suvremena 'kmetija' služi samo kao stranačka izborna masa, a za nagradu dobiva samo namete

Nema srednjeg staleža

Način na koji danas funkcionira hrvatsko društvo ima sve više pokazatelja da smo se vratili u klasni tip

Robovi se boje skinuti okove

Začetak novoga plemstva, rečeno „stališa“ je s 200 bogatih pojedinaca koji će navodno obnoviti hrvatsko gospodarstvo, **a radilo se o**

meti da hrvatskom „plemstvu“ ne bi nedostajalo ni „ptičjeg mlijeka“. „Kmetija“ je posebno pitanje i problem. Ta većina je zaista problem. **Robovi koji se boje izgubiti okove.**

Jer, slobodan čovjek i u zatvoru je slobodan, a onaj tko samog sebe zatvori, i u takozvanoj slobodi ostaje samo rob, kmet. Njima je, navodno dosta, tako misle „stališi“- moćnici, da mogu mahati simbolima i klicati gdje treba i ne treba: **Bog i Hrvati!** Nevjerojatno kako se taj povlašteni sloj „plemstva“ drži skupa, njuše se, bez obzira na veličinu feuda ili način kako su do njega „dolizali“.

Na svim proslavama su skupa i svećenstvo i interesne skupine, banda lopovska i vjerni narod...

Skupa slave državne i vjerske blagdane, složni k'o „monolitna stena“. Interesi ih drže skupa tako da izgleda da im kraja nema. Privatizirali su nacionalnu i vjersku pripadnost - **Hrvat katolik kao zaštitni znak pred „kmetijom“** kako se radi o pravim domoljubima i rodoljubima.

Sve što radi suvremeno „plemstvo“ feudalki, svećenstvo sve to blagoslivlja, daje legitimitet i legalitet svemu i svačemu. Tako jedinstveno djeluju, drže jedni drugima leđa, da na

ovim prostorima treba sanjati događaje otprije više od dvjesto godina - Francusku revoluciju.

No, možda i ne treba gledati i vrednovati sve tako crno, ali, da ovako dalje neće ići, siguran sam. Potrebne su korjenite promjene, kako nekih ustavnih određenja, tako, još više, promjene ponašanja svakog građanina Hrvatske. Sada mi je jasno zašto ni jedna stranka, a što je predlagao Građansko-etički forum Hrvatske, nije prihvatila prijedlog da se ide u korjenite promjene.

Sada su predsjednički izbori, dobro će svima doći i glasovi tzv. dijaspore, pa ako među njima bude i mrtvih koji će „glasovati“, svima će to dobro doći. **Zaista, su svi isti! Manjina, što naglašava „Glas Koncila“, odnosno 10 posto povlašćenih diktira pravila i uvjete življenja većine.** Samo ostaje pitanje tko je sve to u toj „manjini“?!

Buđenje iz sna

Čak se neki iz Crkve, gospoda profesori, nakon dugogodišnjeg sna bude i nešto govore o socijalnom nauku Crkve i potrebi zaokreta ne od liberalnog kapitalizma, **zašto ne i napuštanje feudalnih privilegija**, te jednakost i sloboda pred zakonom sviju i uspostavljanje socijalne države, a što piše u našem

Ustavu da je Hrvatska demokratska, pravna i socijalna.

Za mijenjanje Ustava trebao bi referendum! Zašto ne?! Ako narod prihvaća sadašnje odnose, a ne ustavna načela, onda ni ja nemam ništa protiv da ustrojimo Hrvatsku kao feudalno društvo. U ovakvom raskoraku dalje se ne može normalno živjeti i djelovati! To je sigurno, tako razmišljam, jer dok smo u raskoraku, ne može se učiniti iskorak!

Zamjena fotelja

Priča se da je Aleksandar Veliki imao vojnika s istim imenom, ali bio je kukavica, uvijek bi našao načina da se ne nađe gdje je najopasnije. Prijavili su ga Aleksandru, a on ga je zapitao: „Kako se zoveš?“ Odgovorio je: „Aleksandar!“ Na to mu je Aleksandar rekao: „Ili promijeni ime ili svoje ponašanje.“ Pokazat će se to, nadam se, već i na predsjedničkim izborima.

Može doći do zamjene fotelja, ali ne i do korjenitih promjena politikantskog i feudalnog funkcioniranja Hrvatske države. To hrvatskom „plemstvu“, moćnicima, ne bi odgovaralo. Zdravi bili, pa vidjeli, a ja ću se pomoliti da mi Bog pamet prosvijetli, te da mi ovakve misli više ne padaju na pamet.

FRANCUSKA - APSOLUTNA MONARHIJA

Dvorsko plemstvo je najmoćniji sloj u Francuskoj. **To je 300 obitelji koje žive na dvoru francuskog kralja u Versaillesu.** U 18. stoljeću sve vladarske rezidencije u Europi su imitacije versajskog dvora. U Versaillesu se događaju predstave i kartanja te dinamičan ljubavni život. Dvorsko plemstvo ima svoje feudalne posjede s kojih dobiva novce, no stalno se natječe i troši pa se zadužuje. **Onda im francuski kralj iz-**

misli službu. Primjerice, nekog plemića postavi za veleposlanika u Egiptu, a ovaj nikad nije ni vidio Egipat niti će ikad otići onamo. Plemići tu izmišljenu službu ili sinekuru ne obavljaju, ali **dobiju plaću iz državne blagajne.** U ceremonijalu buđenja francuskog kralja sudjelovalo je 150 plemića. Svaki onda može nešto napraviti. Jedan može primiti kvaku, drugi može otvoriti vrata, treći može

don Ivan Grubišić

razmaknuti zavjese na prozoru... (Onda oni dobiju titulu viteza od kvake ili markiza od zavjese...)

AUDIATUR ET ALTERA PARS!

dr. sc. Ivo Derado – Splitsanin, München, Njemačka

Dragi moj don Ivane, hvala na pošti. Želio bih ti ipak dati, kaotično, neke moje ad hoc komentare i ne ljuti se: Audiatur et altera pars!

Vremena su ozbiljnija negoli banalne analogije sa srednjim vijekom, s klasama uličnog marksizma i turskog harača kojim se populistički interpretira porez kojeg rijetko tko, ako ima mogućnost pošteno plaća.

Zato smatram u zemlji gdje se vara kod poreza jedino rješenje je PDV kojeg treba za životne potrebe minimizirati, a za ostalo adekvatno podignuti.

Ako Građanski-etički forum spadne na uličnu jeftinu propagandu onda ga Hrvatska ne treba, jer populistu imamo dovoljno počevši od Mesića!

Etika i ekologija bez ekonomije je prazna slama! Usporediti današnju našu stvarnost sa srednjim vijekom je nepravedno i nekorektno. Bar ti poznaješ povijest i doživljavaš da se ne radi o semantici, jer bi ti s tvojim dobromamjernim pismom završio na lomači, a u diktaturi na Goli Otok!

Pogledaj statistiku otiskanu u Slobodnoj Dalmaciji: 54,5 % kućanstava u Splitu ima auto, 10,5 % klima uređaj, 95,5 % kolor televizor, 87,9 % perilicu, 93,3 % frižider, 31,1 % kompjutor (PC), 19,8 % mikrovalnu pećnicu, 40 % videorekorder, a skoro svako dijete mobitel, a stanovi se prodaju po njemačkim cijenama, u Dalmaciji još i više! Misliš da su to tvoji" robovi" zaradili,

dr. sc. Ivo Derado

nije valjda da su sve to pljačkaši tajkuni! Tajkuni imaju jahte, majbache i viletine. "Robovi su u stvari živjeli preko svojih financijskih mogućnosti, da je bilo financijski moguće veselilo bi me da su i više imali, ali svi se slažemo za pojedinca, ne državu prema Kejnzijskoj teoriji, da se može onoliko trošiti koliko se zaradi! Sve se radilo s dugovima bez pokrića kako robovi tako i političari. Kritiziralo se politiku zašto dozvoljava dizanje neekonomskog standarda, a sada kad se pokušava smanjiti standard s porezom, populistu ga zovu harač! Dizanje poreza, nažalost, je luda nada da će se izbjeći IMF krediti, jer će IMF Hrvatsku prisiliti da prestane subvencionirati neproduktivna poduzeća sa starom tehnikom koji nemaju šanse da se oporave. To je kao vucanje mrtvacu da bi uskrsnuo. Danas u svijetu propadaju firme na daleko većoj tehničkoj razini, kao npr. Grundig, negoli te naše karampane iz socijalizma, jer produciraju nešto što nitko ne kupuje ili moraju s dumping cijenama s gubitcima na kojim zarađuju

bogati Švicarci s brodovima sagrađenim u splitskom brodogradilištu. S ekomoskom računicom to je paradoks: produciraj skupo, a prodaj jeftino razumi i mala mljekarica da moraš propasti. Naivci se pitaju što se dogodilo da su naša poduzeća nekad mogla zarađivati, a sad ne mogu.

Ekonomski odgovor svijeta se je promijenio, HIGH-Tehnologija, globalizacija.

Populisti tvrde, jer su nas opljačkali. Istina mnogo se opljačkalo, ali i bez

pljačke poduzeća bi isto propala. Oni će i dalje propadati dok plaćemo za socijalističkim vremenima i napadamo kapitalizam s Marxovim kapitalom, a nijećemo i poznate važne zakonitosti koje su uvedene i prije Marxa.

Kapitalizam kojeg Marx opisuje nije nikad postojao, jer je kapital država uvijek kao i danas djelomično kontrolirala. Nikad nije postojalo isključivo nekontrolirano tržište. Teorija koja kaže ekonomija je prekompleksna zato je prepustimo tržištu je teoretski ispravna kad bi tržište bilo stvarno slobodno, ali ono u stvari nikad nije bilo niti će ikad biti slobodno.

Adamsova tvrdnja: Ako pekar peče kruh iz ljubavi prema čovjeku, svi ćemo biti gladni, ali ako peče iz svoje koristi svi ćemo biti siti. Istina!

Zajeb je pohlepni gen!

Bez dosada najefikasnijeg ekonomskog sistema ne možemo stvoriti standard. U stvari je taj sistem ekonomsko čudo ako po-

gledamo Kinu koja je preko noći s tim sistemom stvorila standard i izvukla milijune iz socijalističkog siromaštva. Dosad smo imali iskustvo da taj sistem operira u demokraciji ali začudo čak i u diktaturi, jer ekonomski imperativ: ako vidiš kako možeš više zaraditi prisili te to provesti izgleda da je neovisan o političkom sistemu. To je vrlo važno u ovoj globalnoj ekonomskoj situaciji, jer ima nade da i muslimanske zemlje kojima ne odgovara ova zapadna demokracija imaju šanse stvoriti standard dostojnog življenja. A samo to nas može spasiti od apokalipse siromaštva!

Jasno ljudska pohlepa je bezgranična ako nije zakonom na pametan način ograničena i u tome je umjetnost kako to politički provesti. U tom grmu leži zec i zato su neke zemlje s kapitalizmom sretna a druge nesretne.

Ne radi se samo o političarima nego i građanima, jer i građani mogu biti banda lopovska!

Krizu ne rješavaju ni Enciklike ni Manifesti nego teški rad u pravom ekonomskom sistemu, koji je za sada kapitalizam s dosada najuspješnijom varijantom socijalnog tržišta. On je stvorio poslije 2. Svjetskog rata standard svakog pojedinca na Zapadu nepoznat u povijesti čovječanstva. Totalnu zaposlenost čak i za gastarbeitere!

Ne s pogubnim parolama ugledajte se u ptice nebeske ili još gore s simplističkom propagandom: "Kad bi sutra prestali postojati ti moćnici s brojnim privilegijama, basnoslovnim bogatstvom, Hrvatska bi odmah izišla iz recesije i krize i živjeli bismo kao bubreg u loju. Taj jeftini populizam koji gradi na zavidnosti već smo doživjeli. Na sreću je s ekonomskom naivno-

šću građana propao. Propao bi i prije da nije bilo kapitalizma koji ga je spašavao. Ako Građansko Etički Forum operira s tim populizmom, onda je ne samo nekoristan nego i štetan! Kad se radi o egzistenciji obitelji taj naivitet je opasan. Sjećam se da je Tuđman naivno govorio mi ćemo živjeti kao Švicarci, jer nije imao pojma kako je teško izgraditi jednu uspješnu državu, treba rada i vremena i građane koji kooperiraju, a ne viču bando lupeška, vratite nam socijalizam, ne razlikujući socijalizam od socijalnoga. Anarhist Bakunjin je proročki još dok je bio živ Marx govorio: Socijalizam bez slobode je ropstvo, a sloboda bez "socijalnoga" je privilegiranost.

Mislim da je neproduktivno banalno napadati državu, što podržavaju oni koji se sa svojim nostalgичnim prevarama i antifazišizmom nadaju da će socijalistički tajkuni prikriti zločine i njihovu nesposobnost da stvore nešto pametnijega negoli onu prevaru samoupravljčkog socijalizma!!

Pošteni građani se naivno igraju vatrom. Psihološki se umiruju populizmom i ne vide da se s neekonomskim i etičnim parola-

ma može doseći provaliju nezaposlenost koju se ne može u dva korak preskočiti, pa će neki lukavi i pametni diktator ala Tito nju preskočiti u jednom revolucionarnom skoku stvoriti diktaturu koja će s današnjom tehnologijom biti gora od Staljinove ili Hitlerove!

Neki se intelektualci uljuljavaju da to neće dozvoliti Zapad, ali se varaju jer su oni dozvolili i Tita jer su govorili da samo jedan diktator može te divlje balkanske pse držati na lancu da se ne pokolju. Za stoljetnu pljačku, koja je za razliku od Tuđmanove trebala strijeljanja i osude da se mogla provesti tzv. nacionalizacija koja je avangardi omogućila tajkunski život, kako je to Đilas opisao u Novoj klasi koju je s golim otocima kontrolirao Tito s Brijuna ili iz nepoznatog broja vila i korupcijom privilegirane Udbe i Kosa.

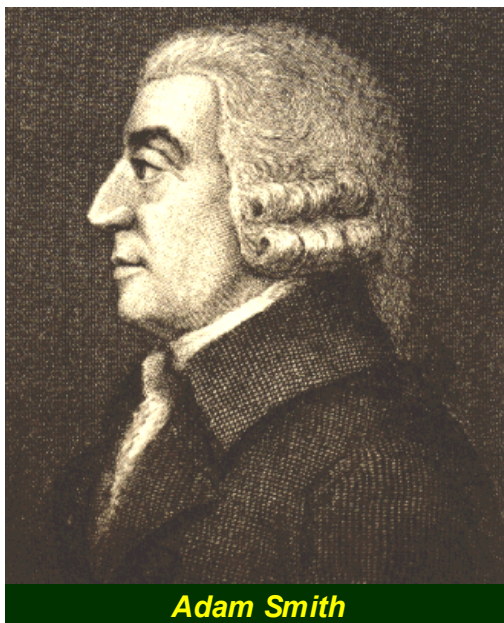
Goebelsonom psihološkom propagandom stvorio je od građana glupe telce, koji hvale svoje mesare, još uvijek do danas! Reakcija neka viče i priča viceve glavno je da se boje. Kaligula bi rekao Oderint dum mutant!

Ne zaboravi da su ove "antifašističke ludorije" Mesića tek prvi zvižduk.

Treba prepoznati znakove prije negoli bude kasno!

Jasno dalo bi se diskutirati do iscrpljivosti, ali Sapienti sat!

Ja smatram da je Građansko etički forum dobra i važna stvar, ali treba pogledati preko ruba tanjura prije negoli se počne kritizirati populističkim argumentima i dok imamo medije koji su nezainteresirani za činjenice. Korupcija je oaza za neradnike. Čitam diskusije Keruma u vezi cest do rodišta ili oko garaža. Na-

Adam Smith

čin kako napadaju Marasović i N.N. (mislim O.?). Očito se je nadao da će uspjeti malog neiskusnog gradonačelnika nagovoriti da odobri i sigurno bi dobio dobru proviziju od posjednika. Slično je za garaže. Za Keruma su to mali novci pa će ispasti pošten!

Dragi don Ivane ja se bavim mišlju 17. ili 18. 10. do Splita i ostati desetak dana pa se nadam s tobom prodiskutirati ako nađeš vremena!

Noge me muče i strah da mi se ne dogodi tragedija kao bratu Klemi.

Laku noć, tvoj Ivo Splićanin!

P.S.

Oprosti na jeziku i gramatici, jer je sve napisano ex abrupto!

NEKOLIKO PITANJA ČASNOM dr. sc. IVI DERADU - SPLIĆANINU IZ NJEMAČKE

dr. sc. Tomislav Dragun,
Zagreb

Cijenjeni g. Doktore,

Ne krijem, odmah na početku, da sam bliži pogledima don Ivana Grubišića, nego li Vašim. Dakako, mislim isključivo na njegov aktualni članak i Vaš osvrt na njega. Stoga, slobodan sam u svezi s rečenim postaviti Vam nekoliko pitanja, koja će – nadam se – pomoći našim čitateljima riješiti se određenih dvojbi koje sa sobom svakako nose iznesena Vaša stajališta:

1. Kažete: "**... treba rada i vremena i građane koji kooperiraju, a ne viču bando lupeška, vratite nam socijalizam, ne razlikujući socijalizam od socijalnoga ...**" – Na jednoj strani vidite, očito, sadašnje hrvatske vlasnike kapitala, koji opravdano bježe od socijalizma, a na drugoj građane koji ne kooperiraju, nego uporno i besprijekorno žele povratak u kapitalizam. Nu, ovakvom razmišljanju svakako treba dodati, kao prispodobu, staru priču o punjenju kupea u vlaku. Netko sjedi u kupeu (npr. Ivica Todorčić), a netko stoji u hodniku (npr. nekooperirajući građani). Ako je kraći put, sve je u redu. Izdrži li se. Međutim, ako se putuje od Moskve do

Vladivostoka ... Što mislite hoće li u praksi zaista vrijediti "zlatno" pravilo da sjedalo (zauvijek) pripada onome koji ga se (prijevaram, uz pomoć policije i državnog odvjetništva, preko političkih položaja i sveza) domogao ili će proraditi ...? Kako onda?

2. Kažete: "**Za stoljetnu pljačku, ... tzv. nacionalizacija koja je avangardi omogućila tajkunski život, kako je to Đilas opisao u Novoj**

klasi ..." – Gdje nalazite i vidite razliku između Titovih tajkuna i ovih Franjinih (Milan Artuković: "Franck", Franjo Gregurić: "ADRIS", odnosno Tvornica duhana Rovinj, Anđelko Leko: "HUP Zagreb", Miroslav Kutle i Radomir Čačić: "FIMA GRUPA", Dragutin Drk: "Vindija", Darko Ostojja, grof Georg Eltz, Jako Andabak i Goran Štrok: "jadranski hoteli", Ivica Mudrinčić: "TE-COM", Nino Pavić: "EPH", Ivica Todorčić: "Agrokor" ... itd.)?

3. Kažete: "**Za Keruma su to mali novci ...**" - Što to znači, otkad su to za Keruma mali novci? Je li Kerum došao do tog novca poslušajući "nesocijalistički" (možemo također reći:

"kapitalistički", odnosno "nekomunistički"), ili se je jednostavno dohvatio punog hambara ("The Big Train Robbery"), dok mu je politička i državna vlast pridržavala ljestve (npr. dr. sc. Ivo Sanader).

Željko Kerum

4. Kažete: "**... zarađuju bogati Švicarci s brodovima sagrađenim u splitskom brodogradilištu. S ekonomskom računom to je paradoks: produciraj skupo, a prodaj jeftino razumi i mala mljekarica da moraš propasti.**" – Da, tako kažete, a ne kažete zašto je to tako. Zapravo tvrdite da je i u to (objektivna) tehnologija uplela svoje prste. Međutim, nisu li bogati Švicarci samo u prilici, puna novčanika, dobro iskoristiti neimaštinu hrvatskih građana tek pristiglih iz gladolike socijalističke pustinja (čak i onda kad su novopečeni poslodavci). Naime, a) 95 % hrvatskog bankarstva je rukama "bogatih Švicaraca", b) banke rade s otprilike 90 % tu-

đeg novca (u Hrvatskoj to hrvatski novac, bilo da je ovdašnji, bilo da je pozajmljen uz hipoteku danu na naše "obiteljsko srebro", c) najprofitabilnija poduzeća u Hrvatskoj su banke i osiguravajuća društva (tj. prikrivene banke), naravno i sada i vrijeme "recesije" i harač-proračuna. Što je činiti onoj maloj bedastoj mljekarici iz Šestina?

5. Kažete: "**Bez dosada najefikasnijeg ekonomskog sistema ne možemo stvoriti standard. U stvari je taj sistem ekonomsko čudo ako pogledamo Kinu ...**" – Znam, šalite se, kad tako govorite o Kini, vje-

rojatno htijući nam reći da, uz određene tehnološke prilagodbe, i društveno-gospodarski sustav na kojega je ukazao Marx, a definirao ga Lenjin, može biti efikasan. Čime dokazujete da se ono što danas poastoji u Kini može nazvati komunizmom?

6. Kažete: "**... ako vidiš kako možeš više zaraditi prisili te ...**" Odakle Vam ta sigurnost? Zar ne znate da se u komunizmu moglo dobro živjeti ako se ušlo u partiju, a ljudi su to ipak uglavnom izbjegavali, barem mi Hrvati? A tek kuda nas sada vodi takvo stajalište, kad veliki dio te zarade ide za nepotrebne stvari:

gledanje TV sapunica (na onim kolor-televizorima iz Vaše statistike), nošenje pomodne odjeće, bivanje na koncertima Madone ... itd? Zaboravih drogu, jer i nju netko, kako bi ostvario zaradu, producira i prodaje.

7. Kažete: "**... imaju šanse stvoriti standard dostojnog življenja.**" – Može li narod reći dosta nam je careva, pa makar živjeli – recimo "kao fratri", da i ne govorimo o Sv. Ivanu Krstitelju? Na jednoj strani Ivan, a na drugoj Herod. Na kojoj li bismo mi trebali biti strani?

ŠTOVANJE SVETOG IVANA KRSTITELJA

Najstarije štovanje vezano uz Ivana Krstitelja odnosi se na čašćenje njegova groba u Sebasti, nedaleko od današnjeg Nablusa u Palestini. Potom je jedna od najvećih kršćanskih bazilika, ona u Damasku posvećena Ivanu Krstitelju. Danas je u njoj džamija, a posjetio ju je i papa Ivan Pavao II., zajedno s poglavarima mjesnih crkava, prilikom svoga posjeta tome gradu, te se ondje održao međureligijski susret. Relikvije svetog Ivana Krstitelja danas se čuvaju u crkvi sv. Silvestra u Rimu i u Amiensu u Francuskoj.

Sv. Ivan Krstitelj jako je poštovan u kršćanskom svijetu. U srednjem vijeku, njegov blagdan zvali su "ljetni Božić". U čast sv. Ivanu Krstitelju, podignute su mnoge crkve počevši od Lateranske bazilike u Rimu, papinske katedrale. U Rimokatoličkoj Crkvi njegovo se rođenje slavi kao svetkovina 24. lipnja, a mučeništvo, nekad nazivano i Glavosjek sv. Ivana Krstitelja, kao spomendan 29. kolovoza.

Zaštitnik je pjevača, glazbenika, krojača, kožara, krznara, vunara, remenara, gostioničara, nožara, brusača, zatvorenika, osuđenih na smrt, uzgajivača ptica, oboljelih od epilepsije, krštenika, Malte, Jordana i velikog broja gradova širom svijeta.

U Hrvatskoj po njemu su nazvana mjesta Ivanić Grad, Ivanec,

Kloštar Ivanić, Sveti Ivan Zelina, Sveti Ivan Žabno, Ivanska, Ivanovo i vjerojatno još neka mjesta. U Mariji Bistrici, nedavno je postavljen njegov kip na otvorenom prostoru. U Bosni i Hercegovini, u Podmilačju kraj Jajca postoji veliko svetište sv. Ivana Krstitelja.

Ivo Sanader

USTAŠE DOLAZE NA RAVNU GORU!

Vasilije Papović, www.alo.rs - Sreda - 16.09.2009. (na srpskom jeziku)

Sledbenici Ante Pavelića okupljeni u „Hrvatski uljudbeni pokret“ (HUP), nezadovoljni odnosom tamošnjih vlasti, a posebno predsjednika Stjepana Mesića, spremaju se da dođu na Ravnu goru i obidu spomen obeležja komandantu četničkog pokreta Draži Mihailoviću!

Ipak, namera im je samo da uzmu „mustru“ za planirano podizanje spomenika poglavniku nacističke Nezavisne države Hrvatske u Zagrebu.

Isprovocirani veću o potrazi za grobom generala Mihailovića u koju se uključila i država Srbija, hrvatski desničari sa predsjednikom HUP-a Tomislavom Dragunom na čelu namerili su da dođu u Srbiju. Želja im je da na licu mesta pokupe iskustva o rehabilitaciji ravnogorskog pokreta i na taj način pošalju političku poruku vlastima u Hrvatskoj koje im ne daju „ni crnu košulju obući“. Dra-

gun za „Alo!“ kaže da ne vidi ništa ružno u tome da hupovci dođu u Srbiju kao susedi i da je došlo vreme da se Hrvati i Srbi, pošto je rat završen, normalno ponašaju.

- Mislim da neprijateljstva nisu tolika koliko se ističu. Depopulacija i kod nas i kod vas je takva da sada imamo teritorija više nego što nam treba. Realno je da Srbija ima svoje interese u Podrinju, kao što mi imamo u zapadnoj Hercegovini i Cazinskoj krajini - kaže Dragun i dodaje da je pre rata celu Srbiju prokrstarilo uzduž i popreko, a posebno je voleo „da svrati u Zemun“.

On se žali na izuzetno negativan odnos predsjednika Mesića prema istorijskom nasleđu NDH, a prema njegovom mišljenju, svaka strana koja je ratovala trebalo bi da ima svoje spomenike.

Šta će o najavljenoj poseti reći vlasti u Srbiji, za sada je neizvesno, ali četnički vojvoda Rade Čubrilo nije među onima koji bi im poželeo dobrodošlicu.

- Ne možemo primiti ustašku delegaciju. Sam njihov dolazak bio

bi izjednačavanje četnika i ustaša, što nikako ne bi bilo ispravno. Ante Pavelić je bio terorista i diverzant, a general Mihailović legalni ministar vojni u jugoslovenskoj vladi. Nećemo im dozvoliti da dođu. Bili smo neprijatelji i onda i sad i tako treba i da ostane - kaže Čubrilo.

„Vreme je da sednemo i popričamo“

Nisu svi ravnogorci protiv dolaska delegacije HUP-a. Predsednik Srpskog četničkog pokreta (SČP) vojvoda Miroslav - Čele Vuković kaže da ako Srbija izda vize poštovacima Ante Pavelića, oni sa njegovim ljudima neće imati nikakvih problema.

- Rat se vodio i stao. Možda treba da sedemo i popričamo. Ako dođu legalno, neka obilaze sve po svojoj dragoj volji, mi četnici smo civilizovani ljudi - u ratu dobrovoljci, u miru humanitarci - kaže Vuković, koji dodaje da je Hrvatska mnogo više od Srbije uradila kada su u pitanju prava boraca i ratnih vojnih invalida.

dr. TOMISLAV DRAGUN: POSTAVIT ĆEMO SPOMENIK ANTI PAVELIĆU, A GENERALA GOTOVINU NOMINIRATI ZA PREDSEDNIKA

Mali ljudi i velike ideje

Davor Krile, "Slobodna Dalmacija", Split, 5. rujna 2009.

Budući hrvatski predsjednik Ante Gotovina trebao bi stolovati u Tkalčićevoj ulici da bude bliže narodu, a tu bi se postavio i spomenik poglavniku. Marija Jurić Zagorka neće se ljutiti zbog Pavelića, ona je tolerantna žena, ističe dr. Dragun

Srbi već godinama slobodno obilježavaju uspomenu na četnike i **Dražu Mihailovića**, a Hrvate se krivo gleda i kad nose crninu u koroti. Po Beogradu se pod državnim paskom već mjesecima traga za đeneralovim kostima, a poglavnik leži zaboravljen u Madridu i ni ime mu se bez straha ne spominje.

Četnici se gordo šepire po svojim

dernećima, a u Hrvatskoj ne smiješ nikome reći ni da si bio domobran.

Tu vjekovnu nepravdu odlučio je hitno ispraviti Hrvatski uljudbeni pokret s **dr. Tomislavom Dragunom** na čelu. Akcija podizanja spomenika **dr. Anti Paveliću** u centru Zagreba samo je jedan u nizu najavljenih patriotskih projekata.

**Sledbenici Ante Pavelića
žele da mu naprave spomenik po uzoru na Čiča Dražin**

Usporedno s njom Hrvatski uljudbeni pokret nominira generala **Antu Gotovinu** za predsjednika RH, te najavljuje okupljanje državotvornih Hrvata pred kućom Josipa Manolića iduće subote.

Gospodine Dragun, koju ste zagrebačku lokaciju predvidjeli za spomenik poglavniku NDH?

- Izbor smo sveli na dvije varijante: Splavnica (prolaz od Jelačić-placa prema tržnici Dolac) ili početak Tkalčičeve ulice. Možda bi Tkalčičeva ulica čak bila bolje rješenje, jer tamo planiramo preseliti i Predsjednički ured kad naš kandidat general Ante Gotovina pobjedi.

A što ćete s postojećim uredom na Pantovčaku?

- Preuredit ćemo ga za lovni turizam.

Zbog čega bi budući predsjednik Gotovina trebao stolovati u Tkalčičevoj?

- Zato da bude što bliže narodu. Predsjednički ured će obvezno imati balkon, s kojega će se predsjednik obraćati građanima govorom, i to svakoga petka. A u blizi-

ni je i Ured Državne revizije, pa tamo može brzo saznati tko u državi krade.

Strah od Golog otoka

Hoće li se ljutiti Marija Jurić Zagorka ako poglavnikov spomenik stavite blizu njezina?

- Neće, ona je tolerantna žena.

A ako vam ne dopuste spomenik poglavniku u Tkalčičevoj?

- Onda ćemo ga podići u Lici, na Krbavskom polju. Tamo naši članovi imaju zemlje, a na privatnom zemljištu možete graditi što god hoćete.

Je li Ante Gotovina prihvatio vašu predsjedničku nominaciju?

- Ne bih vam smio to reći. No, vi znate s kime se ja sve družim i mogu vam kazati da krajem rujna imamo konačni dogovor.

Što ćete ako u Haagu generala osude?

- Neće ga osuditi još sigurno 2-3 godine. A dotad on može mirno vladati Hrvatskom.

Ako ga puste na slobodu.

- Normalno da će ga pustiti. Šef države nikamo ne bježi. Kad nas spomenikom poglavniku učinite slobodnom nacijom i konačno napravite ravnopravnima ustaše i četnike, jedino će hrvatski staljinisti još biti građani drugoga reda, bez ikakvih prava na slobodnu misao.

Držite li da je to pravedno i pošteno?

- Ne držim. Bilo bi dobro da se i njih uvaži kao ljude i da im se prizna pravo na ideale i slobodno političko uvjerenje. Mislim da je njih još strah slobodno govoriti zbog Golog otoka i onih Mesićevih najava da će tamo obnoviti kaznicu. No, ako se obrate za pomoć Hrvatskom uljudbenom pokretu, staljinisti će imati našu punu

dr. Tomislav Dragun

potporu. Borit ćemo se zajedno da slobodno iskažu svoje poštovanje prema drugu Staljinu. Nismo mi zaboravili da su se Tito i njegovi i s njima krvavo obračunali.

'Bandić se uplašio poraza od Gotovine'

Pripreme za subotnji prosvjed pred kućom Josipa Manolića teku po planu, policijske dozvole smo pribavili, no probleme nam pravi Milan Bandić koji još odugovlači s gradskim dozvolama. Zna, mi ne smijemo postaviti ni razglas ni stolić na zelenu površinu ako nam Grad to ne odobri.

Mislite da Bandić namjerno zateže s dozvolama?

- Mislim, da. Čini mi se da je osjetio opasnost za svoje predsjedničke ambicije od našega kandidata, generala Gotovine. Mislim da je shvatio da je u utrci s njim gotov. Sitno je da nam zbog toga uskraćuje dozvole za uredno prijavljeni prosvjedni skup, ali to govori o njemu, a ne o nama.

KOMENTARI (1)

SOUL

Eto ga na, opet su krenule provokacije na temu Gotovine i ustaša i staljinista i zamisli, taman pred izbore, pa ja jednostavno ne mogu virovati da ovaj budalaš opet želi dizati spomenik Paveliću..

MUSTANG P-51

Konačno sam shvatio što je TO "ULJUDBENI POKRET" - poduzeće za SKUPLJANJE I RECIKLAŽU OTPADA: fašisti ustaše, četnici, nacisti, gangsteri, staljinisti i sve drugo ljudsko smeće ... svi na okup; svi na ples vampira.

A što kaže šef tog poduzeća: predsjednik neće bježati (misli na

Gotovinu). Neće, neće di bi on bježao! A ni Antiša poglavnik nije bježao, le li ?

Sve junak do junaka.

Nego, što je s onim slavnim popima iz doba Antiše.? Oće li i oni na reciklažu?

JOZO BAGO

... a ja znam čovjeka, koji će odmah i to preko ovog foruma početi skupljati dobrovoljne priloge za ovaj spomenik i to u Hrvata iz dijaspore, a POČET ĆE KOD SEBE DOMA U AUSTRALIJI!

MUSTANG P-51

Ma ljudi tko kaže da se po faci ne može suditi čovjeka. Pa pogledajte ovog Draguna. Siguran sam da jede malu ducu. Nego "DOKTORE" Dragun jesi li imao ikoga drugod na ovom svitu na koga bi se ugledao. Baš si srbe-četnike našao? Zna se! Bagra bagru traži i razumije.

DANGO

Daj molim te objasni mi ono iz

tvog komentara: pusti Srbe da rade što hoće!? Gospodo draga ne bojte se neće od toga biti ništa, a malo dublje mućnite pa ćete viditi zašto Dragun tako govori. Nisam za vraćanje ni na partizane, ni na ustaše itd..., ali stvarno ako mogu svi veličati sve i svakoga, pa iz inata tribamo i mi. Ma pun mi je k...c da Hrvati ne mogu ovo te ono i tako. Ljudi pa mi ne smimo učiti ducu o domovinskom ratu a kamoli što drugo?

PAPAGALO

Zašto iz dijaspore dolaze nazad u Hrvatsku samo redikuli? Ajde, došli i vode svoj život, i šute. Ali ovakvi "doktori"...

PČELICA SPLIT

Pa ja san isto odgajana ka domoljub, otac mi je branitelj, poštujen Gotovinu i sve ljude zaslužne za pobjedu. Po meni treba veličati Gotovinu i sve branitelje, al kakve veze Pavelić ima sa domovinskim raton i Gotovinom?

Nastavit će se

Ante Pavelić – 1942.

VIRTUALNO LICE NIŠTAVILA

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

U Bosni se kaže: **Nije svakom dano ispod sela pivat**. U istom smislu treba shvatiti i onu drugu: **Kroz kakvo selo prolaziš, taku i pismu pivaj**.

Objekti izreke nas upućuju da treba praviti oštru razliku između onih koji prođu kroz selo šutke, a sutradan se netko stane žaliti da je pokraden, i onih koji, idući kroz selo na konju, potaknu paščad da se razlaju i razlarmaju dok čitavo selo ne uzbude. Ni za što.

To što se tiče sela i običaja, sobom i međusobno. No, na žalost, nije ista stvar i s gradovima. Ne zna se šta je gore: oni koji s planina sazovu sebi slične da 'idu u gradove da biju gadove', ili one koji se napušu kao žabe kreketuše, pa traže od drugih da ostanu u prirodnoj veličini, kako bi oni ostali najveći: ne zna se da li bi oni, napuhani, htjeli - begovati ili bogovati. Ako ne - i jedno i drugo...

A kako stvari stoje izvan Bosne, zemlje slavuja i sokolova?

Očito je da su prošla (ako su ikad i postojala) vremena u kojima su se protivnici otimali za tuđa dobra, ali u 'viteškom duhu: Ame egale dans l'adversite (jednako prisebni i u prijateljskim i u neprijateljskim odnosima). Prije šahovskih turnira, bili su viteški turniri u kojima se je - prijateljski' ginulo.

Sveta Stolica je uvijek osuđivala dvoboje i krvoproliće, a u sukobu, npr. Portugalaca i Španjolaca oko toga tko će zauzeti i pokoriti veći dio Amerike, Sveta Stolica je zabranila prevelika i nepotrebna krvoprolića, zabranila je uporabu opasnog vatrenog oružja, ali sa-

mo među kršćanima. Za urođenike kao da je i dalje važila ona poganska: vae victis (jao pobjeđenom).

Tako nekako je bilo dok su ljudi štovali Boga i poštivali bližnjega svoga. Davno.

sferi pobiju - i ostatak Srba, pa - udri prvi, jer preventivni rat je efikasniji od obrambenog rata: Kama, žica, Srebrenica...

Kapetan Dragan slični na - bjeloglavog supa strvinara.

Dragoš Kalajić: Pejzaž

No, otkad su bezbožnici preuzeli ideološko natjecanje u dominaciji nad ljudima, narodima, rasama i klasama, niječući i samo postojanje ljudske savjesti, nastala je neka vrsta utrke satanista u sve usavršenijoj i sve pogubnijoj tehnici - ubijanja, rušenja.

Srbijanski vojni teoretičar (između ostalog) Dragoš Kalajić, u jednom svom interviewu 'Globusu' otkrio je 'tajnu' metodike stvaranja Čosićeva 'vremena smrti', i to je kalajdžija Dragoš nazvao 'Teorijom ogleдалa':

Optuži bosanske muslimane da su krivi za propast vascelog srpstva na Kosovu, a onda ih proglasiti da imaju tajni plan da u skoroj ratnoj atmo-

Pitanje na koje mi nemamo potrebe dati i odgovor, jer odgovor na slijedeće pitanje znadu svi stratezi na svijetu: Gdje se je doškolovalo Dr Radovan Karadžić, alias Dr Dabić, a gdje pak vodeći stratezi i taktičari JNA?

Šta god se je steklo na području Titove Jugoslavije kriva je besmislena dvosmislenost - rađena sinkrono i kontradiktorno - od Urala do Kablara - u jednoj te istoj sprtvi: da sputa mozak, a time i noge i ruke Titu, kako ne bi, u nastupu svog povremenog 'deliriuma tremens'-a, raspalio svim borbennim sredstvima po - svojim sugrađanima koji ga se boje, a najviše kad Tile, nakon galame zašuti.

Strašno je bilo živjeti u 'Tiletini' do

pada Nikite Hruščova. A stravično! je bilo naći se svaki posebno i svi zajedno u vakuumu nade nakon supotpisivanja 'Protokola o suradnji' između Tita i Pavla VI. U noći nade, ne znaš tko te je klapnuo po ušima da bi znao kome ćeš se uteći i požaliti. I onda kad su sve čuli i vidjeli, obvezani na šutnju, 'i sveti ljudi' su bili - nijemi.

S disidentima na robiji nije nakon toga bilo mnogo svećenika, ali ih je bilo. I svećenici koji su s nama čamili i u Gradiški i u Mitrovici su nam pričali da i njih kao i nas boli to što nam je preostalo samo to - da se u Boga nadamo i samo njemu svoje molitve upućujemo, jer on je uvijek na strani onih kojima se čini zlo i nepravda.

Među svećenicima, na robiji, u Tvrđavi Srijemske Mitrovice bio je i pravoslavni protojerej-stavrofor Sava Banković, koji mi jednom prilikom reče:

"Kako, dete, ja kao Hristov sveštenik, mogu javno prijateljevati s onima koji tvrde da Boga nema i da je Hrist pučka izmišljotina, a moj narod je svu svoju istoriju gradio po nadahnući Svetog Jevandjelja?"

Warszawski nadbiskup Wielgus je oprao čast Poljske crkve - odstupio i odlučio ostatak života provesti u molitvi i u pokornosti Bogu, a ne ikojem čovjeku, ičijoj ideologiji a najmanje 'knezu ovoga svijeta'. Koji je poražen nakon pada nacizma i komunizma? Ma daj...

Elem, Kršćanstvo je, u cjelini, i to u toku cijelog dvadesetog stoljeća

uzlazilo uz Križni put, pogotovu u Hrvatskoj. Do oslobođenja?

U Evaželju je zapisano: "Tražite istinu, istinu ćete spoznati i po istini ćete se osjetiti slobodnima".

Nakon urušenja bezbožnih ideologija i crne i crvene masti, istina je postala u očima "kneza ovoga svijeta" najveći neprijatelj svestranog i sve bezobzirnijeg nastojanja da oni koji mogu sve živo uništiti na Zemlji, to ne će učiniti zbog toga jer

smatraju da se njima, zbog te i tolike moći, mora pokloniti sav ljudski rod. Da oni postanu - gospodarima ljudske sudbine. Koja će imati svoj vlastiti odnos prema istini i svjedocima istine u nastavku ljudske povijesti...

No, svašta bi i neuki i velučeni smišljali da pogode na što bi sličila ljudska sudbina kad bi istina bila zabranjena, a - kako to zapisa Dostojevski - **"Ako Boga nema, onda je sve dozvoljeno"**. Čini se da se je ipak netko od najbolje

informiranih potrudio da nam da sliku takove "ljudske sudbine". Ako je tako, onda se i Kalajićeva terorija ogledala može upotrijebiti protiv - "kneza ovoga svijeta".

I to i realizirano u satanistički koncipiranom filmu "Inglourious bastards". U kojem Brad Pitt glumi čudovište koje dobija posebno bolnu "nagradu" kad se poigra sa svojom vlastitom savješću i svoju već vragu prodanu dušu, daruje sotoni.

U vrijeme pada carstva laži i podlih smicalica, kad je bilo toliko govora o ljudskim pravima, o ljudskom dostojanstvu, o otvaranju ljudskih savjesti kako bi spoznali istinu, po istini pronašli mir u sebi i među sobom - pojavi se ovo "remek-djelo" satanizma. Kao da se iza ove bestijalne 'Ilijade' sotona smije naivnima, koji su vjerovali u trijumf istine...

U ovom, zadnjem, slučaju ovaj "film" je - maksimalna uvreda ljudskom dostojanstvu. Lažov i ubojica sebe proglašavaju pobjednicima nad Duhom Svetim koji je izopćen iz svijeta nad kojim (za)vлада ono Bernanosovo - "Sunce sotone"..

Nije pametno izazivati sudbinu.

Jer, kako god okrenuli, prije ili poslije, shvatit će onu u kojoj se sažima sva mudrost jednobožačkih teologija:

Nek meni Bog da šta ja vama želim i - nek vama Bog da to što vi želite meni.

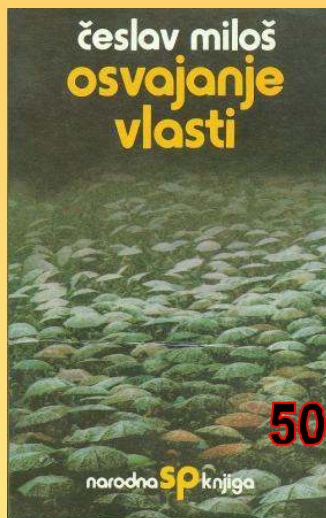
Tako i nikako drugačije funkcionira Pravda Božija!

HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjige:

Czeslaw Milosz:

**OSVAJANJE
VLASTI**

str. 185, 1983. g.

50,00 kuna

narodna **sp** knjiga

ČESLAV
MILOŠ

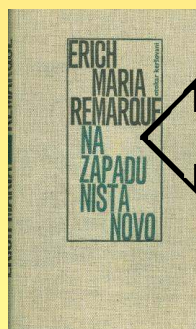
ZAROBLJENI
UM

BIGZ

**ZAROBLJENI
UM**

str. 336, 1985. g.

60,00 kuna

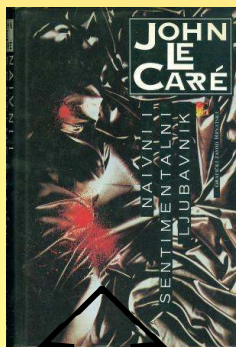
E. M. Remarque:

**NA ZAPADU
NIŠTA NOVO**

str. 192, 1965. g.

50,00 kuna

Izdvajamo iz ponu-

John le Carre:
**NAIVNI I
SENTIMENTALNI
LJUBAVNIK**

str. 508, 1989. g.

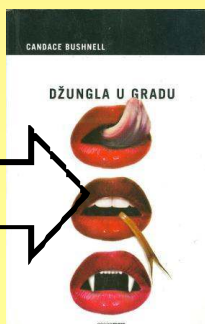
70,00 kuna

Judith Krantz:
**PROLJETNA
KOLEKCIJA**
str. 415, 2000. g.
70,00 kuna

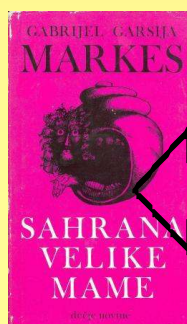

**de
anti-**

Candace Bushnell:
**DŽUNGLA U
GRADU**
str. 373, 2006. g.
60,00 kuna

John le Carre:
**NAIVNI I
SENTIMENTALNI
LJUBAVNIK**
str. 508, 1989. g.
70,00 kuna

G. G. Marquez:
**SAHRANA
VELIKE MAME**
str. 122, 1979. g.
50,00 kuna

MUSLIMANI JUGOISTOČNE EVROPE

Ahmet Alibašić, Sarajevo (pisano na bosanskom jeziku)

Muslimani jugoistočne Evrope, odnosno Balkana, čine veoma heterogenu skupinu u svakom pogledu: političkom, etničkom, jezičkom, kulturnom, pa i vjerskom. Albanci i Bošnjaci su dvije najbrojnije etničke skupine. Muslimani Balkana govore desetak jezika. Najzastupljeniji su albanski, bosanski, turski, romski i bugarski jezik. "Sveti jezik" im je arapski, a skoro svi oni imaju bogatu baštinu na orijentalnim jezicima. Turski je uglavnom bio jezik administracije, perzijski poezije, a arapski islamske učenosti. Muslimani Balkana su uglavnom sljedbenici hanefijskog mezheba. Među njima ima i mali procenat bektašija, oko 20% muslimana Albanije i vrlo malo u Makedoniji, i nešto alevija u Bugarskoj. Kulturno-civilizacijski, svi muslimani Balkana pripadaju osmanskoj kulturnoj zoni.

Historija

Prvi susret islama sa jugoistočnom Evropom odigrao se vjerovatno još početkom 8. stoljeća, kada je islamska vojska opsjedala Carigrad i kada su neke čete te vojske stigle do grčkih otoka i Edrena. Potom postoje tragovi muslimanskog prisustva na obalama Jadrana i u Mađarskoj u 9. stoljeću. Slijedeća veća skupina muslimana, sljedbenika Izuddina Kejkavusa i njegovog simpatizera Saltuk Babe, na Balkanski poluo-tok je stigla u 13. stoljeću na područje Dobrudže. Današnji muslimani Balkana, međutim, nemaju direktne veze sa tim prvim muslimanima Balkana jer su oni bili protjerani, poubijani ili pokršteni. Ovdašnji muslimani su iz vremena

osmanskih osvajanja i osmanske vladavine na ovim prostorima. Oni su prelazili na islam ili se naseljavali stoljećima da bi u samo nekoliko decenija kršćanske vlasti na ovim prostorima, nakon povlačenja Osmanlija, bili svedeni na beznačajnu manjinu, osim u Albaniji, Kosovu, Sandžaku i Bosni i Hercegovini. Bio je to ogromni niz žestokih kolektivnih drama u kojima su mnogi od njih protjerani, pretučeni, silovani, živi spaljeni ili, pak, drukčije svirepo ubijeni. Preko hiljadu džamija je srušeno do 1990. i nešto manje tokom devedesetih godina u Bosni i na Kosovu.

Zagreb – NDH

Za širenje islama na Balkanu zaslužan je dolazak Osmanlija koji je uglavnom okončan polovinom 16. stoljeća. Vrhunac osmanskih osvajanja je bio drugi pokušaj opsade Beča 1683. godine, koji se pretvorio u veliki poraz Osmanlija i koji je okončan Karlovačkim mirom (1699.). Taj sporazum je bio poguban po Osmansku državu i muslimane jugoistočne Evrope i označio je početak višestoljetnih muslimanskih stradanja. Osmanlije su nakon 150 godina izgubile

Mađarsku i dijelove Hrvatske. Svi muslimani bili su uskoro prognani ili pokršteni. Slijedeći težak trenutak za muslimansku zajednicu bio je stjecanje nezavisnosti pojedinih balkanskih zemalja krajem 19. i početkom 20. stoljeća jer je taj proces u principu **označavao početak definitivnog obračuna sa muslimanima kao "poturicama" i "izdajicama" vlastitog, uglavnom pravoslavnog naroda.** U tom smislu značajna je 1830. g. kada je Grčka izborila svoju nezavisnost, zatim 1878. kada je priznata nezavisnost Rumuniji, pa Bugarskoj, Srbiji i Crnoj Gori, dok je Bosna bila predana na upravu Austro-Ugarskoj monarhiji pod izgovorom zavođenja reda, koja će je 1908. g. i anektirati. **Konačan odlazak Osmanlija, zaštitnika balkanskih muslimana, desio se nakon njihovog poraza u Prvom balkanskom ratu 1912. godine.** Tada počinje intenzivnije iseljavanje muslimana s Balkana. Slijedeći značajniji zaokret u historiji Balkana bio je dolazak komunista na vlast u svim zemljama regiona, osim Grčke, nakon čega su muslimani bili prognjeni i kao pripadnici "strane" religije i kao pripadnici nacionalne manjine, s izuzetkom Albanije, gdje su nacionalno bili većina. Samo u periodu 1945. do 1966. Jugoslaviju je napustilo oko 246.000 muslimana uglavnom iz Makedonije. Tome su sigurno doprinjele i antiislamske mjere komunista, kao što je ukidanje šerijatskih sudova 1946., zatvaranje mekteba, ukidanje derviških redova 1952., isl. Konačno, krajem osamdesetih godina i padom komunizma probudila se nada u bolje dane za islam i muslimane na Balkanu. Međutim, golgota muslimana je tek uslijedila: progon i

nasilna bugarizacija Turaka u Bugarskoj pred kraj vladavine Todora Živkova, ratovi i genocid u Bosni, progoni u Sandžaku i tiranija na Kosovu i Makedoniji u samo jednoj deceniji **doveli su do ubistva oko 250.000 muslimana Balkana** i trajnog raseljavanja više stotina hiljada u SAD, Australiju i zapadnu Evropu.

Broj muslimana jugoistočne Evrope

Ne postoje precizni i pouzdani podaci o broju muslimana jugoistočne Evrope, a procjenjuje se na 8,5-11 miliona ili 11-15% stanovništva regije (77 mil.). Bez Mađarske i Slovenije, taj procenat je između 13% i 17%, a sa evropskom Turskom oko 30%. Jedino u Albaniji (i na Kosovu) muslimani su apsolutna većina, dok su u Bosni i Hercegovini relativna većina. Većina su i u Sandžaku koji, međutim nema svoju autonomiju, odnosno nije političko-pravni subjekt, već je od 1912. podijeljen između Srbije i Crne Gore. U Makedoniji muslimani čine do polovine stanovništva, u Bugarskoj ih je oko 15%, dok su u Rumuniji, Grčkoj, Hrvatskoj, Sloveniji i posebno Mađarskoj neznatna manjina.

<u>Država/regija</u>	Broj muslimana	Broj stanovnika
Hrvatska	57.000	4.437.460
Bosna i Hercegovina	2.000.000	400.000
Srbija (bez Kosova)	500.000	7.498.001
Crna Gora	200.000	
Kosovo	1.800.000	
Makedonija	1.000.000	
Albanija	2.500.000	
Grčka	150.000	

Tabela 1:
Broj muslimana na Balkanu (bez evropske Turske)

Način vjerskog organiziranja

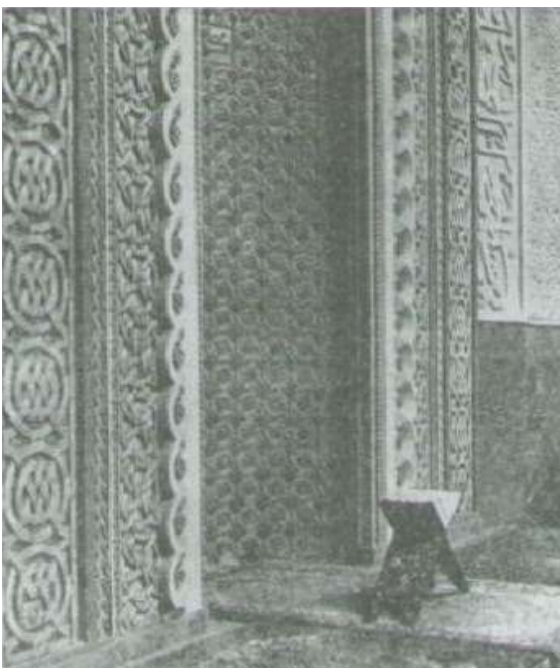
Najčešći oblik organiziranja muslimana Balkana jest "islamska zajednica" na čelu sa "reis-ululemom" ili velikim muftijom.

Teritorijalno, najveća je Islamska zajednica u BiH kojoj pripadaju i muslimani u Hrvatskoj, Sloveniji i Sandžaku, predvođeni svojim muftijama. Pored Kosova i Sandžaka, u Srbiji i Crnoj Gori postoje još dvije registrirane islamske zajednice, jedna u Beogradu, na čelu sa muftijom, koji je tamo na dužnosti još od vremena SFR Jugoslavije, i IZa u Crnoj Gori, na čelu sa reisu-lulemom. Muslimani Rumunije, Bugarske, Kosova, Makedonije, Albanije i Grčke također imaju svoje islamske zajednice. Na čelu muslimana Rumunije je glavni muftija, kao i u Bugarskoj, na Kosovu i Albaniji, dok u Makedoniji vrhovni islamski poglavar također nosi titulu reisu-luleme. Sve su ove zajednice formirane nakon odlaska Osmanlija sa ovih prostora, s tim da su se neke svojevoljno otcijepile od istanbulskog mešihata (Albanija 1923. g.) dok su ga druge priznavale sve do ukidanja hilafeta 1924.

godine.

Savremeni islamski preporod na Balkanu

Islamski preporod na Balkanu nije počeo svuda u isto vrijeme, niti je uvijek išao uzlaznom putanjom. Naprotiv, većina muslimanskih zajednica Balkana je u opasnosti od nestanka. Buđenje je najranije počelo u bivšoj Jugoslaviji zahvaljujući relativnoj liberalizaciji političkog i javnog života tokom sedamdesetih godina 20. stoljeća. Istovremeno je tekao proces demografske obnove muslimanskog stanovništva. Do izvjesnog zastoja u preporodu je došlo tokom osamdesetih godina nakon smrti Josipa Broza i u toku ekonomske i političke krize koja je uslijedila kada je režim silom pokušavao zaustaviti svoje propadanje. Pored liberalizacije, islamskom buđenju su još doprinijeli i povećana ekonomska moć svih jugoslavenkih građana, uključujući i muslimane, što je bilo značajno za rekonstrukciju vjerskih objekata, zatim pojava nove generacije mlade muslimanske inteligencije kako sa jugoslavenkih tako i sa bliskoistočnih univerziteta, a koji su unijeli nove impulse u život Islamske zajednice Jugoslavije, i konačno globalni trendovi u muslimanskom svijetu koji su kulmini-

rali Islamskom revolucijom u Iranu 1979. g. **U Bosni i Hercegovini važan faktor preporoda tokom devedesetih godina bilo je i prisustvo muslimanskih dobrovoljaca i islamskih (humanitarnih i drugih) organizacija.** U ostalim muslimanskim zajednicama Balkana islamsko buđenje se poklapa sa padom komunizma i uglavnom je počelo kao dio širih procesa demokratizacije i buđenja autohtonih identiteta potiskivanih tokom komunističke vlasti. Specifičan je slučaj Grčke utoliko što je to jedina balkanska država u kojoj komunisti nisu bili na vlasti. Uslijed činjenice da su tamošnji muslimani pretežno Turci i da su odnosi Turske i Grčke zahladnjeli nakon turske invazije na Sjeverni Kipar 1974., položaj muslimana Grčke se pogoršao tokom sedamdesetih, u vrijeme kada se njihov položaj u bivšoj Jugoslaviji počeo popravljati.

Mađarska

Četiri su različite muslimanske zajednice postojale u Mađarskoj do danas.

Prva, koju je činilo pleme Kalisija, naselela je Mađarsku polovinom 9. stoljeća, skoro dvije stotine godina prije nego je zemlja bila pokrštena. Njima su se u kasnijim stolje-

ćima pridružile i druge muslimanske skupine, prije svih **Povolški Bugari, Pečenezi i vardarski Turci.** Procjenjuje se da je sredinom 13. st. četrdeset do pedeset hiljada muslimana Mađarske činilo 2-3% stanovništva, ali da su oni imali nesrazmjerno veći uticaj u

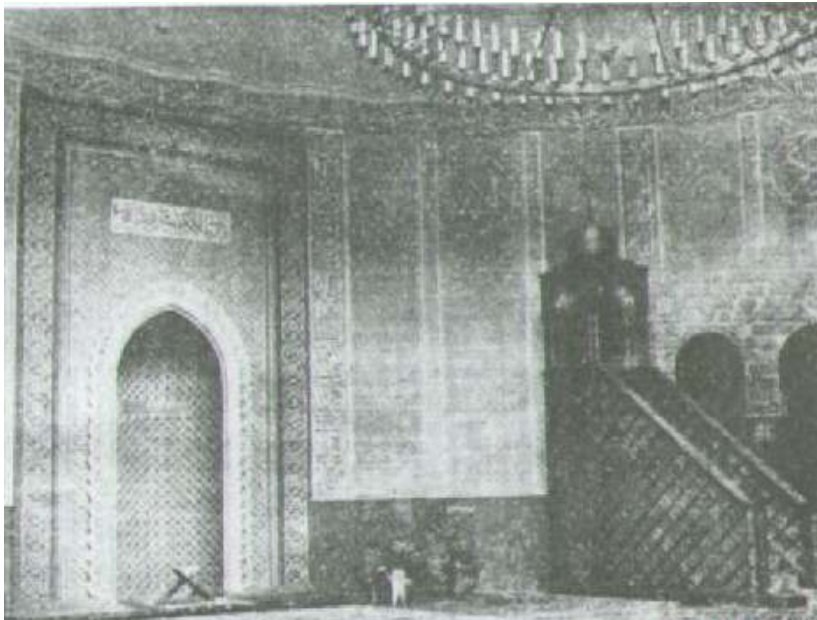
društvu i državi kao vojnici, poreznici ili trgovci. O ovoj ranoj skupini muslimana na mađarskom tlu pisao je muslimanski historičar Ebu Hamid el-Andalusi el-Garnati, koji je u periodu 1150.-1153. boravio u Mađarskoj i tamo bio kadija. Grupu studenata islama mađarskih muslimana u Damasku je početkom 12. st. susreo drugi glasoviti muslimanski historičar, Jakut el-Hamevi. Međutim, početkom 14. stoljeća ova skupina mađarskih muslimana u cijelosti je asimilirana, pokrštena, prognana ili ubijena. Između 10. i 14. st. mađarski su vladari izdali više desetina dokumenata kojim zabranjuju prakticiranje islama u zemlji.

Druga skupina muslimana formirana je između 1526. i 1684. kao rezultat osmanskog osvajanja i njihove vladavine velikim dijelom mađarskih

pokoja džamija, kao što je ona u Pečuhu. Ova muslimanska zajednica se dezintegrirala povlačenjem Osmanlija, a islam iščezao iz javnoga života. Muslimani koji nisu sami otišli doživjeli su sudbinu muslimana s kraja 13. stoljeća: bili su istrijebljeni, prodani u roblje ili pokršteni. Taj proces je završen do 1718. godine. U 18. i 19. stoljeću mađarski pobunjenici protiv austrijskog cara često su nalazili utočište u Osmanskoj državi pa su Mađari jedno vrijeme gajili i određene simpatije prema islamu i muslimanima. Krajem 19. i početkom 20. stoljeća u Mađarskoj se pojavilo nekoliko istaknutih orijentalista od kojih je najpoznatiji Ignjac Goldziher.

Treća skupina muslimana je ona koja se formirala nakon ulaska Bosne i Hercegovine u sastav Austro-Ugarske monarhije 1878., kada jedan broj muslimana iz Bosne dolazi u Mađarsku radi studija ili trgovine. Zbog njih je mađarski parlament 1916. islam priznao za zvaničnu religiju u zemlji.

Ova skupina Bošnjaka gotovo u potpunosti iščezava tokom sedamdesetih godina 20. st. U Budimu su Bošnjaci imali i svoje mezarje koje je očuvano do danas. Između dva svjetska rata Budim je imao muftiju Bošnjaka, Husejna Hilmi ef. Durića. On je bio imam u austrougarskoj vojsci u Prvom svjetskom ratu i

teritorija. U periodu osmanske vladavine u oko stotinjak gradova sagrađeno je oko sto pedeset džamija. Danas o ovom muslimanskom prisustvu na mađarskom tlu svjedoči nekoliko turskih kupatila, par turbeta, kao što je Gul babino turbe u Budimpešti, i

kako se nije mogao vratiti u Bosnu dobio je mađarsko državljanstvo. Oformio mađarsku islamsku zajednicu, a umro je tridesetih godina 20. st. Zanimljivo je da je jedan drugi Bošnjak, Mehmed paša Sokolović, bio jedan od najvećih vakifa Budima.

POSJETITE CIRKUS STRIČEKA FLAMA

iliti od komunista do Antikrista

Sa svepsećeg književnog novogovora na hrvatski preveo **Vladimir Biondić**

Danas ujutro šetajući Cvjetnim placom sretoh gospodina Draguna i zapita on mene –

Što se ROI događa s Tobom, niti pišeš, niti mi se javljaš, a borba za mjesto prvog hrvatskog prijestolonasljednika se bogme opasno rasplamsala.

Kandidata tušta i tma. Likovi kao u dobrom crtanom filmu.

Tebi je sigurno poznato, da je naš kandidat proslavljeni general Ante Gotovina čiju kandidaturu ćemo obznani 19. 09. prilikom našeg nastupa pred kućom Josipa Manolića i očekujemo, da ćeš nas i Ti apsolutno podržati. Nadali smo se, da si u međuvremenu prema Tvojim planovima bio u Moskvi i Vašingtonu na konzultacijama i da ćeš nam odande javiti nove vijesti. No od Tebe ni traga ni glasa, ništa - ni jotu.

Objasnim ja gospodinu Dragunu uslijed čega je došlo do mog dužeg izostanka u suradnji sa Glasnikom hrvatske uljudbe. Naime, izvjestim ja, da se

moj gazda prihvatio pisanja o njegovim bridž doživljajima. Obzirom da njegova nova umotvorina nazvana Bridž - šport, igra ili nešto treće treba imati i domoljubnu konotaciju bila mu je moja pomoć neophodna. Pomogao sam mu i u pisanju dvije nove pjesmice. Smatrali smo, da svaku priliku prigodom nastupa u javnosti treba iskoristiti za buđenje uspavanog domoljublja.

Morao sam se ja mom gazdi nekako revanširati, budući da je i on meni puno pomogao u stvaranju moje prve knjige - Ja sam ROI. Kako bi mogao pratiti misli svog gazde vezane za njegov bridž trebao sam savladati i kratki tečaj upoznavanja s tom igrom i tu su mi uglavnom poslužile skripte koje je napisao moj gazda. Uglavnom vrijeme je proletilo.

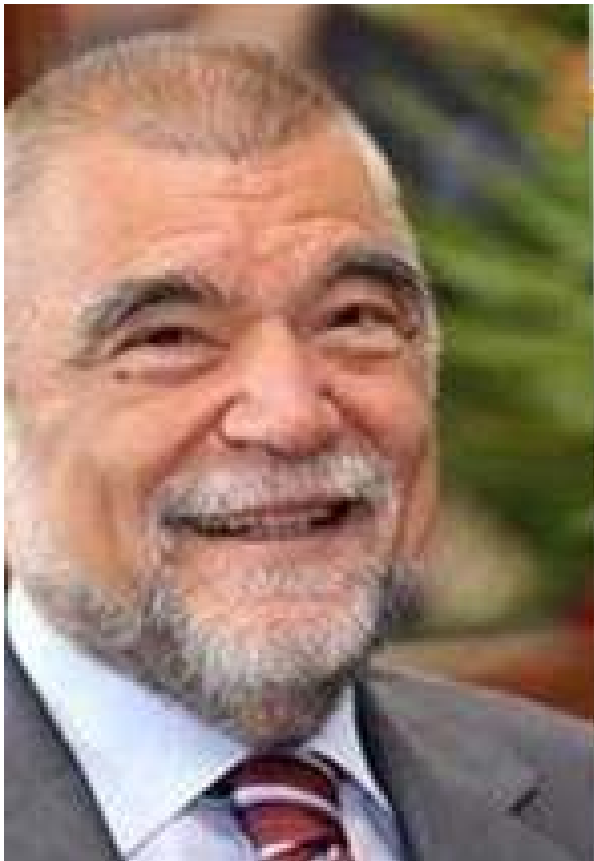
Kako je sad knjiga gotova i spremna za štampu mogu se opet

posvetiti svojim svakodnevnim zadacima i aktivnostima vezanim za politička događanja u nas. Koncem tjedna krećem prema Moskvi, da vidim njihove reakcije na najnovija događanja.

Prema izjavi naše tete Jace ona stvar drži čvrsto u ruci (pazite da ne bi krivo shvatili ono stvar) i navodno postoji samo opasnost da se stvar u njezinim rukama prejako ne razvije.

Tu bi herr Pahor mogao imati ključnu ulogu.

Za to vrijeme se hrvatski neprijatelj NO 1 razbacao na sve strane. Potrgavši i zadnje spone koje su ga vezale za kršćanstvo počeo je oko sebe sakupljati sve moguće potencijalne neprijatelje naše domovine. Njegova maska je pala, a polako padaju i sve ostale. Postoji i pritajena nada da naši neprijatelji skinu sve svoje krpice i pređu u nudiste.

Ionako su svi stigli iz nekakve šume. Pitanje je samo - iz koje? Trebalo bi dobro pripaziti, da ne dođu u većim količinama. Ako treba postaviti ćemo im i ograde.

Jer naš Antikrist se ne zaustavlja samo na riječima. On je glavni inicijator za podizanje spomenika krvnicima našeg naroda, on predlaže zakonske propise kojima će nastaviti sa skidanjem odličja hrvatskim borcima junacima oslobođilačkog domovinskog rata čime ponižava sve učesnike tog rata i daje punu podršku onima koji taj rat kvalificiraju kao etničko čišćenje i udruživanje u zločinačku organizaciju.

Protiv ovakvog djelovanja potrebno je hitno podržati akciju za

smjenjivanje Antikrista sa svih položaja i pokretanje protiv njega sudskog postupka za izdaju domovine.

Na svom skupu održanom 14.09.2009. godine donijeta je jednoglasna odluka svih ljudskih ljubimaca za podršku pokretanju ove akcije. Prema mojim saznanjima tip ima ipak kakvu takvu savjest i navodno se uznemiri pri svakom zvuku sirene, pa i one od vatrogasnih kola.

Moram Vas sve obavijestiti da je moj prijatelj Fram otvorio cirkus pod naslovom – Svaki tjedan cirkus jedan. Ulaz u cirkus je besplatan, pa navalite. Dovoljno Vam je samo zapamtiti broj portala www.framxxl.com. Mjesta u cirku-

su ima dovoljno, pa se ne morate prethodno najavljivati.

Tematika je vrlo aktualna i vezana za Hrvatsku danas, a Grad Sisak kao najbliži Framu ima prednost. Usprkos bogatog i zanimljivog programa postoji i mogućnost da se sami uključite u njegove predstave, dobri i kvalitetni pisci i recitatori su uvijek dobro došli. Zato po devizi –

Fantje pemo kar naprej (ovo Vam je po slovenski, da si ne bi nekaj krivo zamislili) javljajte se.

Av, av, av pozdravlja Vas Vaš ROI

Bez dlake na jeziku

Franjo Martinović FRAM: Brzoglasi i brzoglasi iz Cirkusa, HKZ - Hrvatsko slovo, Zagreb, 2009.

Brzoglasi i brzoglasi iz Cirkusa izbor je tekstova iz kolumni Franje Martinovića koje je objavio u „Hrvatskom slovu”. Ti su tekstovi humoristično-satirične priče iz balkanske zbilje, a u „Slovu” ih je do sada objavio oko 190. Premda mnogi smatraju humor marginalnom književnom kategorijom, humoristi su i te kako svjesni činjenice da je iznimno teško smisliti nešto duhovito i smiješno. Ipak, Martinovićevo humorističko pero svojim retcima uspijeva oraspoložiti čitatelja i potaknuti ga da i na sumornu svakidašnjicu gleda sa smiješkom. Naime, kada ju već ne može promijeniti, lakše će u njoj preživjeti uz smijeh i optimizam. Martinović komentira

dogadaje i pojave iz Hrvatske, koju naziva Cirkusom, vjerojatno zbog vlastodržaca koji se nerijetko ponašaju poput klauna, s kojima se ostatak svijeta sprda. Kritizirajući njihove odluke, smiješne zakone i političke gafove, Martinović iskazuje svoju britkost i decidiranost. Bez dlake na jeziku, ne libi se prokomentirati ama baš sve što mu dođe pod ruku.

THE BEAUTY AND THE BEAST: RACE AND RACISM IN EUROPE, PART I

Tom Sunic, Zagreb,
August 9, 2009

No word in the modern Western parlance is as scary as the word 'race.' It is avoided like the plague by contemporary opinion makers, except when they gleefully use its verbal derivative "racist" against right-wingers, White nationalists, forever boming 'neo-Nazis' and their proverbial bed fellows 'anti-Semites.' In modern science, let alone in the social sciences, the word and the concept of race is denounced as a social construct, not being admitted as biological reality, despite overwhelming evidence that race is not just skin deep and that different races world-wide show marked differences in behaviour, cultural achievements, and in IQ. As professor Daniel A. Beach recently noted: "Race pervades a great deal of social and interpersonal issues with which we must contend, yet we have no effective way of talking about it."

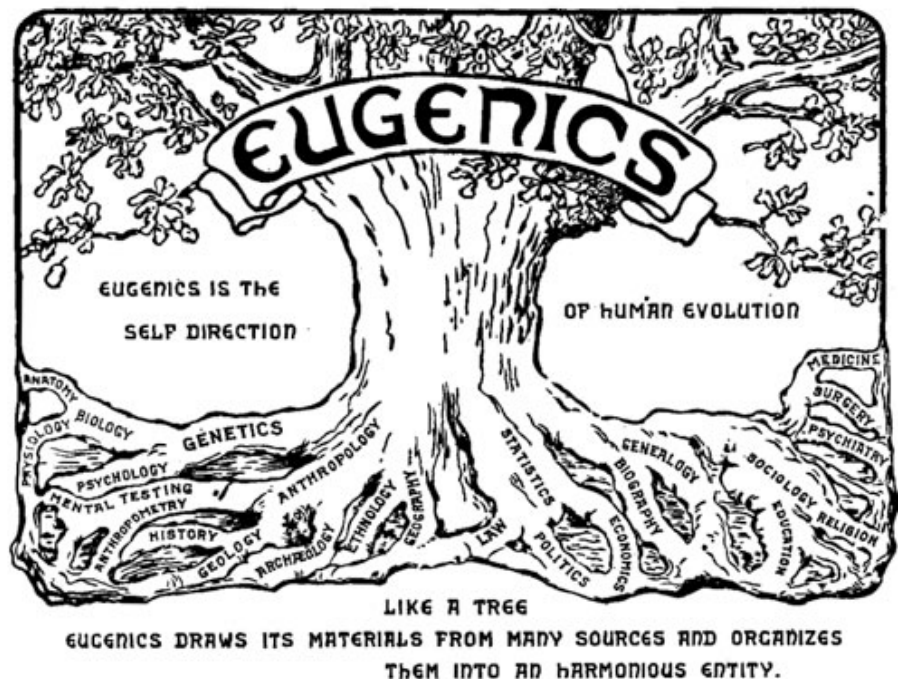
Unlike their colleagues in the social sciences, many Western biologists and geneticists are well aware of differences among races, yet they prefer to resort to esoteric verbiage and expressions, such as "mapping the genome," or "different gene pools" or "different haplotypes," when doing research on the tricky subject of race.

Prior to the early 20th century the words 'race' and 'racist' were rarely used in the English, French, or German languages in Europe. Everybody knew which race he belonged to. The etymology of the word 'race' is still unclear, although most likely it derives from

the old Latin word 'radix,' meaning roots, or the German 'reiza,' meaning family lineage. Its significance became ideologically loaded only in the late 1920s. Over the last 50 years, it has undergone a total semantic distortion. Indeed, if one were to follow the logic and discourse of professional antiracists, peoples of European ancestry must be all certified racists. Why? Because it is still an unwritten rule that White males and females all over the West mate and date solely within their own race.

multitude of children able to work on the land or to guard the household. This meant allowing and frequently facilitating the death of children who were sickly or had disabilities.

Until recently in the European countryside when a young girl and boy were about to start dating, parents first inquired about whether their respective fathers or mothers were alcoholics, whether somebody in their family tree had some serious illness, such as diabetes, tuberculosis, or

European "Gestalt": In Quest of Order and Form

The concept of eugenics is now associated with National Socialism and has come to be understood among the educated classes as the epitome of evil. In fact, however, eugenic measures were a standard family practice from time immemorial among European tribes. Undoubtedly, each family had to be prolific with a

some nervous disorder — or even inborn proclivity to criminal behavior. A semi-literate, yet intelligent European peasant or farmer did not have to be versed in sociobiology or have a degree in molecular biology in order to realize that hereditary diseases of the unfortunate partner could easily be transmitted to the newborns, with deadly social consequences for the entire family.

Gargoyle from Westminster Abbey, London

In France it is still common to hear the expression "elle est de bonne race" ("she is of good breed or character") for a good looking and healthy woman. In the Croatian or the Serbian language one can hear among young adults the colloquial adjective 'rasna' ('raceful') when depicting a good and healthy looking woman. In such particular instances 'race' is more a synonym of good health and good looks and less a scientific term for a distinctive European appearance.

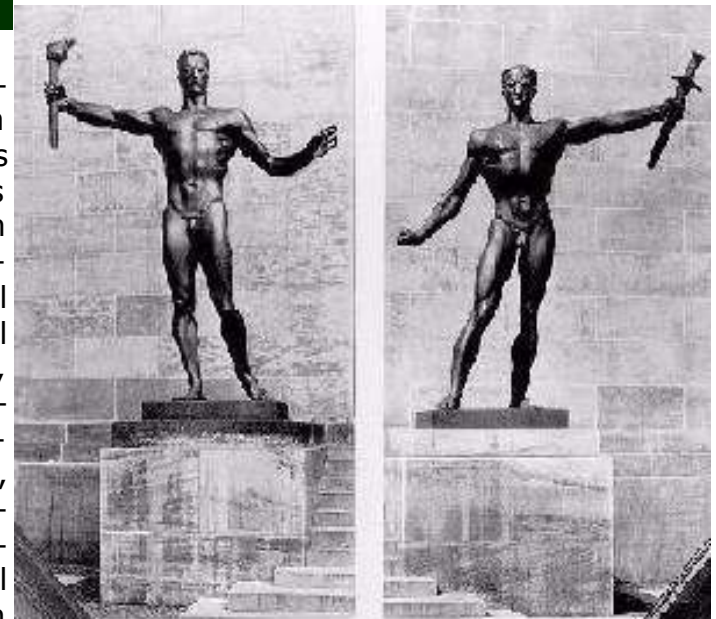
After 1945 everything changed. The whole hell of moralizing and do-good pontificating broke loose. The more degenerate, the more maladaptive and the uglier — the better. The role of the environment became a sacrosanct dogma of liberal and communist world improvers, while blind faith in progress became a shining path for a promiscuous end of history. Especially the German word 'Rasse,' which was commonly used in the 1920s, 30s and the early 40's, came to be highly uncomfortable for

legacy of National Socialism and thousands of German titles dealing with race, racial hygiene, racial studies, racial mixing, etc., had to disappear from library shelves, only to reappear as a subject of criminal proceedings in modern Germany. The German ruling class today is quick to raise the red flag against scholars who dare to use this word in a normative and value free manner. Shortly after WWII, thousands of books dealing with race and

postwar German politicians who were themselves to be groomed by the Allies in self-hate and guilt feelings about their race. 'Rasse' is a sharp monosyllabic word whose consonant 's' requires the speaker to emit a hissing sound.

Hence the reason that the

racial differences were burned and destroyed by the Allies. Institutes specializing in racial hygiene, such as Deutsche Gesellschaft für Rassenhygiene or the prestigious Kaiser Wilhelm Institut für Anthropologie, were closed down. Hundreds of European doctors and specialists in genetics and biology — if not spirited out furtively to the USA or the USSR — were hunted down as war criminals, or denounced as proverbial Nazi quacks. (See Manfred Heinemann, Hochschuloffiziere und Wiederaufbau des Hochschulwesens in Westdeutschland, 1944–1952. See

"Partei" ("The Party") on the left and "Wehrmacht" ("The Army") on the right, by Arno Breker, at the New Reich-Chancellery, 1939

The Wave/Die Woge, Fritz Klimsch, 1942

also Reinhard Grohnert, *Die Entnazifizierung in Baden 1945–1949.*)

In Gods We Trust: Ancient "Ethnic Profiling"

The word 'race' did not exist but the sense of racial beauty and racial awareness was firmly grounded in the minds of ancient Europeans. In Homer's *Iliad* most gods and goddesses are fair skinned and light eyed. Athena is described by Pindar as as the "blond and blue eyed goddess," whereas tricksters or fickle persons, personified by satires and centaurs had repulsive Levantine features with wooly hair, thick lips and hooked noses. (R. Peterson, *The Classical World*, 1985, pp 30–31).

In the Middle Ages one encounters those grotesque images of ugliness on basilicas and cathedrals where gargoyles were used as ornamented water spouts projecting from roofs or water fountains. Those negative images displaying non-European racial traits would be banned today, as our modern multiracial pontiffs do not tolerate racial stereotyping, or what they eu-

phemistically call 'ethnic profiling.' Likely, many out-group individuals in modern American or European cities would detect in those figures strange resemblance to their own non-European facial traits.

In a well-researched, yet forgotten book, Professor Allen G. Roper (*Ancient Eugenics*, 1913) provides a great many citations from ancient Greek and Latin texts describing eugenic practices by the old Greeks and Romans. Infanticide was not considered a barbaric act, but a paramount political necessity for a city-state in perennial crisis and warfare. They did not have a luxury of feeding genetic misfits, potential crooks, or the dregs of racial outgroups. The

Spartan leader Solon drafted the first eugenic laws, and the Stoic Roman philosopher Seneca encouraged infanticide for misfits. "We drown the weaklings and the monstrosity. It is not passion but reason to separate the useless from the fit."

In ancient Rome of the Republic, racial purity and close-knit bonds among kin were extremely valued. The whole concept of the city-state was premised on a small family unit, with the typical *pater familias* at the helm. Even today in popular unwritten culture in Europe, a saying goes that a "person's character can best be recognized in his facial features." Conversely, "a person's distorted character follows his distorted countenance," a saying that was common in ancient Rome ("*Distortum vultum sequitur distortio morum.*").

It is a dangerous mistake, very widespread among White European American nationalists that the ancient Greeks were all of Nordic ancestry. As I have written elsewhere, the blond doli-

Das Urteil des Paris, Haus des Deutschen Kunst, Josef Thorak, 1941

Arno Breker's work thrown in a backyard, 1945

chocephalic faces that one finds painted on old Greek murals or pottery, or even bronze busts of Roman and Greek leaders, had primarily normative value; they were meant as the enhanced ideal type for what White Europeans should be — not the reflection of what they looked like in real life.

This is particularly relevant because of childish quarrels among European and American Whites nationalists and self-proclaimed Aryans. Such people often imagine ancient Spartan warriors as blond giants — or even picture the Waffen SS as superhuman extraterrestrial beings.

It should come as no surprise that the concept of beauty and race in prewar Europe, and particular in prewar Germany, witnessed a return to romanticized classicism. Models from antiquity and the Renaissance were adapted

to the prevailing spirit of the times. Numerous German sculptors worked on their projects while benefiting from the logistic and financial support of the National Socialist political elite. Their sculptures resembled, either by form, or by composition, the works of Praxiteles or of Phidias

of ancient Greece, or those executed by Michelangelo during the Renaissance. The most prominent German sculptors in the Third Reich were Arno Breker, Josef Thorak, and Fritz Klimsch, who although enjoying the significant logistical support of the National Socialist regime, were never members of the NSDAP.

After the Second World War, as the result of pressure from the Allies, Europe — and to a large extent America itself — were forced to open its doors to abstract art (Jackson Pollock, Piet Mondrian, etc) and, consequently Euro Americans and in particularly the Germans had to stifle the production of their traditional figurative art. A large number of paintings and other works of art executed during the Third Reich were either removed or destroyed. Sev-

BOTTICELLI

National Gallery, London

eral hundred sculptures were demolished or trashed during the Allied air bombardments. After the war, a considerable number of works of art were confiscated by the Americans, because of "their pornographic character." In the spring of 1947, 8,722 paint-

ings and sculptures of German artists were transported to the United States. Of these, only a small number have been returned to the Federal Republic of Germany.

The concept of racial beauty in ancient Greece or during the Renaissance in the 15th century Italy was often used as a pedagogical and graphic tool to provide the sense of order and form (Gestalt). In traditional Europe and America the vast majority of citizens were never ever the replicas of these hyperreal beauties represented on busts or sculptures.

Paintings of women by the late Italians Botticelli or Titian, or sculptures by the modern Germans Breker or Thorak, did not suggest that that all Italian and German women have elongated Gothic limbs, thin noses and Nordic cranial index.

The whole purpose of classicism and neoclassicisms, particularly in plastic art, but also in philosophy and literature suggested that Europeans had to abide by the cosmic rules of racial form and order. Whatever and whoever departs from order — brings in decadence and death.

To be continued.

Tom Sunic (www.tomsunic.info; <http://doctorsunic.netfirms.com/>) is an author, former political science professor in the USA, translator and former Croat diplomat. He is the author of *Homo americanus: Child of the Postmodern Age* (2007).

USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, dr. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (18)

Marko Francišković, HRVATSKA KNJIGA OPSTANKA, ulomci

Sve je ovo bitno kada se govori o pogreškama tuđmanizma zato jer je Tuđman 1966. godine, od tog svojeg susreta sa Kissingerom, prihvatio i osnovna načela doktrine koju Kissinger i cijelo Harvardsko društvo naučava. To posebno dolazi do izražaja kada Tuđman u više navrata afirmativno govori upravo o Huntingtonovoj viziji sukoba civilizacija te težnji da Hrvatska bude obuhvaćena onime što Huntington ubraja u zapadnu civilizaciju i da se Hrvatska stavi u funkciju Huntingtonovog koncepta.

Tuđman uz svo svoje htijenje nije mogao pomiriti dvije isključive stvari koje je on htio spojiti: hrvatsku državu kao suverenu i samostalnu, s Hrvatskom uklopljenom u Novi svjetski poredak. Jednostavno nije spojiv nacionalni identitet s globalizmom, a posebno nije spojiv nacionalizam malih naroda koji su prvi na listi za odstrijel i bez čijeg zatiranja nije ni moguće

prijeći na viši stadij globalizma stvaranjem potpuno novog identiteta na području Europe, tj. na stvaranje nekakve europske identitetske baze, a koju nije teško prepoznati kao razvijeniji oblik nekadašnje jugoslavenštine. Ne treba zaboraviti da je od samog stvaranja Jugoslavije nametan i novokomponirani jugoslavenski identitet kao supstitut za stare nacionalne identitete kao i da je uza sve otpore ipak na kraju te

umjetne tvorevine nekih dva milijuna stanovnika prihvatilo tu identifikaciju i izjašnjavali su se kao Jugoslaveni.

Ista stvar vrijedi i za EU i europaštvo, samo što su uložili puno veći, kao što su i provoditelji toga plana daleko umješniji od onih koji su bili operativci na područjima bivših Jugoslavija. Naravno da je i europaštvo samo jedna međufaza koja je u službi potpunog brisanja svega identiteta osim jednog unificiranog globalnog novodobnog identiteta čistog individualizma najbolje izraženog kroz naziv i ideju nadčovjeka. Taj nepomućeni individualizam nije ništa drugo nego puki egocentrizam, a

balasta nazadnih koncepcija poput nacionalizma, da se ne govori o kršćanstvu kao nečemu potpuno neprihvatljivom. Nadčovjek je nadčovjek upravo po tome što nije stari čovjek, sa svim svojim starim shvaćanjima, shvaćanjima koja su mu priječila njegovo zasluženo samoostvarenje i potpunu ovozemaljsku sreću, stalni užitek i stalnu moć u svojim apsolutima.

Dakle, sve to Tuđman nije spoznao nego je ustrajao u svojem pokušaju da pomiri nepomirljivo i u takvom dvostruko opterećujućem naporu do kraja se iscrpio, a to su vrlo umješno koristile upravo one protuhrvatske snage koje je Tuđman htio neutralizirati.

Tuđmanov je osnovni problem bio u tome što je nasljedovao Kissingera, a nije nasljeđivao Krista.

Slijedio je nauk krivog Židova, možda čak i nauk lažnog Židova ili pseudojudejca, jer Kissinger po svojoj životnoj biografiji ima sve uvjete da ga se može smatrati jednim od vrhovnog graditelja Novog svjetskog poretka.

Ono što je ipak bilo kristološko u Tuđmanovom radu je uslijedilo po kršćanskom bitku hrvatskog naroda koji je onda ipak stavio ono loše Tuđmanovo djelovanje u službu Stvoriteljevu.

Tu je ujedno i glavni Tuđmanov propust koji se onda neprestano reflektira u svim područjima njegovog državničkoga rada. Naime, on nije kroz svoju kršćansku utemeljenost vodio svoj narod i svoje podanike, nego je narod svojom vjernošću kršćanstvu i svojom žrtvom korigirao nekršćansku utemeljenost Tuđmanove ideologije "po Kissingeru".

Henry Kissinger

imenovanje takvih jedinki nadčovjecima u službi je podilaženja taštini modernog čovjeka. Nije slučajno nacistička ideologija pala na dobro tlo svojim viđenjem budućega nadčovjeka te se ljudima činila tako privlačnom i tako ostvarivom. Ista se stvar ima ponovno odigrati, samo u malo promijenjenom obliku, te se kroz odbacivanje "svih tereta prošlosti starog čovjeka" ima popularizirati nadčovjek novoga doba koji nema

VRATITE OPLJAČKANO

Radovan Smokvina, Švicarska

11.9.2009. u Ičićima osnovana je udruga "VRATITE OPLJAČKANO". Izabrano je predsjedništvo, a ciljevi su humanitarni, povrat imovi-

ne nezakonito stečene i borba protiv korupcije...

Način djelovanja udruge opisan je u knjizi Saše Radovića "Vratite opljačkano bando lopovska". Moto "Otkud Vam novac i jeste li platili

porez" (tako je osuđen Al Capone). Promocija knjige bit će 23.9.2009. u Europskom domu u Zagrebu. Početak u 11.00 sati.

NOVA IMENA ZA 56 ULICA U BEOGRADU

D. Spalović, www.politika.rs

Nekoliko tisuća stanovnika Voždovca, Zemuna, Zvezdare, Palilule, Rakovice, Savskog venca i Starog grada u Beogradu ima nove adrese, zato što 56 ulica u kojima stanuju dobiva nova imena. Također, Letnja scena iza Ateljea 212 koja povezuje Vlajkovićevu i Svetogorsku ulicu ubuduće će se zvati Plato Ljubomira Mucija Draškića.

Zbog udvostručenja imena, na prijedlog općine Zemun bit će promijenjena imena ulica Albanska, Ivana Cankara, Franca Prešerna i Gajeva u Zaduzbinska, Jovana Miodragovića, dr Milivoja Babića i Lagumska. S promjenama se složilo Povjerenstvo za spomenike i nazive ulica i trgova Skupštine grada.

Općina Voždovac i mjesna zajednica Jajinci obratile su se s molbom

da, zbog složenog stanja na terenu, pet ulica koje se vode kao dijelovi Bulevara JNA dobivaju nove nazive. Zavod za statistiku i informatiku i Republički geodetski zavod suglasni su s promjenama. Nove ulice će nositi imena Kefalonijska, Liksuri, Atika i Olimpijska

(Voždovac se pobratimio s grčkim otokom Kefalonija).

Veliki broj građana iz naselja Malibreg i Borči uputio je molbu Povjerenstvu za spomenike i nazive ulica i trgova da se u njihovom naselju označe i imenuju novonastale ulice. Stručni suradnici predložili su da 12 od 21 ulice dobiju ime po toponimima iz Krajine, jer su stanovnici ovih naselja pretežno izbjeglice i nekadašnjih jugoslavenskih republika. Nove ulice

menovane ulice i njihovi dijelovi prilazi s udvostručenim brojevima dobiju nove nazive, jer su se stari, službe hitne pomoći, policija i vatrogasci teško snalazili na terenu.

Stručni suradnici povjerenstva predložili su da ove ulice dobiju nazive po šumadijskim toponimima. Tako će uličice nositi imena Žrnovska, Javorska, Gledička, Lugomirska, Rakovačka, Drenovska, Dunjačka, Oparička i Milošev potok.

Na teren će izaći radnici Centra za katastar nekretnina, koji će obilježiti zgrade s kućnim brojevima. Uvjet je da objekti budu izgrađeni u skladu s važećim propisima ili, ako su izgrađeni mimo propisa, da je u zakonskom roku podnesen zahtjev nadležnom tijelu

za legalizaciju. Žitelji iz rubnih dijelova grada moći će se prijaviti policiji kako bi dobili isprave, otvorili biračka prava, plaćali porez, legalno koristili infrastrukturne sustave, a lakše će ih nalaziti i hitna pomoć, vatrogasci i poštari.

Letnja scena iza Ateljea 212 ubuduće će se zvati Plato Ljubomira Mucija Draškića

nosit će imena Tenjska, Ivana Galeba, Vladimira Visockog, Karinska, Mokrogorska, Zadarska, Batinjolska, Kninskog Kosova, Topuska ...

Povjerenstvo je također prihvatilo prijedloge mjesne zajednice Rakovica seb da neobilježene i nei-

KUPLERAJ D.O.O. (2)

Radovan Smokvina, Švicarska

9. NOV. 2007 16:10 385 1 4569 781

DIP RH

BOBZA P.001 1000

Klasa: 013-03/07-09/72
Urbroj: 507-07-02
U Zagrebu, 29. studenoga 2007.

Državno izborno povjerenstvo Republike Hrvatske u sastavu Branko Hrvatinić, dipl. iur., predsjednik, Ivica Crnić, dipl. iur., potpredsjednik, Jakob Miletić, dipl. iur., potpredsjednik, Zdravka Čufar Šarić, dipl. iur., potpredsjednica, Aleksandra Jozić-Ileković, dipl. iur., potpredsjednica, Davor Orlović, dipl. iur., član, Zorislav Ham, dipl. iur., član, Josip Vresk, dipl. iur., član, Vlatka Kovačević, dipl. iur., članica, odlučujući o prigovoru Alijanse za pravnu državu, na regularnost provođenja izbora, na sjednici održanoj 29. studenoga 2007. donijelo je sljedeće

RJEŠENJE

Prigovor Alijanse za pravnu državu podnesen dana 28. studenoga 2007. odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Alijansa za pravnu državu, podnijela je dana 25. studenoga 2007. prigovor zbog neregularnosti provođenja izbora izazvane neskladom između broja birača prema popisu birača i popisa stanovništva iz 2001. te traži poništavanje izbora.

Prigovor nije osnovan.

Prema članku 5. stavak 1. Zakona o popisima birača (Narodne novine broj 19/07) popise birača vode tijela državne uprave u županijama, odnosno u Gradu Zagrebu, nadležna za poslove opće uprave.

Upisivanje u popis birača obavlja se na temelju podataka iz evidencije državljanstva, evidencije putnih isprava i evidencije prebivališta. Zaključeni popis birača dostavlja se na potvrdi povjerenstvu za popis birača.

2

Izvatke iz zaključenog i potvrđenog popisa birača nadležno tijelo koje vodi popis birača dužno je dostaviti nadležnom izbornom povjerenstvu najkasnije 24 sata prije vremena određenog za otvaranje biračkih mjesta na dan izbora. Nadležna izborna povjerenstva korisnici su popisa birača, te izvatke iz popisa birača koriste u svrhu provođenja izbora.

Niti jedno tijelo nadležno za provedbu izbora nije ovlašteno utvrđivati pravnu valjanost popisa birača. Koristeći zaključen i potvrđen popis birača Državno izborno povjerenstvo Republike Hrvatske omogućilo je svim osobama upisanim u popis birača ostvarivanje svog biračkog prava te je provelo izbore za zastupnike u Hrvatski sabor na zakonit način.

S obzirom na navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja podnositelj prigovora ima pravo žalbe Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Žalba se podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske u roku 48 sati, računajući od dana dostave pobijanog rješenja.

Žalba se podnosi putem Državnog izbornog povjerenstva Republike Hrvatske, Zagreb, Trg sv. Marka 6.

O tome obavijesti:
- Alijansa za pravnu državu
Metaljeva 3, 10000 Zagreb

HOĆE LI HRVAT 2010. NA PANTOVČAK? (2)

Tomislav Gudar, Vinkovci

Miroslav Tuđman - konzervativna verzija Josipovića

Priča o Miroslavu Tuđmanu kao potencialnom predsjedničkom kandidatu započinje u ljeto prošle godine kada je hrvatski književnik i akademik Ivan Aralica u interview-u za Hrvatski List (br.205., 28.VIII.2008.) iznio da skupina hrvatskih akademika i uglednika ima svojeg predsjedničkog kandidata kojeg će predložiti HDZu, ali ne želeći otkriti ime kandidata. Nekoliko dana potom, Jutarnji List otkriva ime tog kandidata - dr.Miroslav Tuđman - te odmah počinje napade na njega. Sanader i vodstvo HDZ-a (uključujući i Hebranga) odbijaju tu ponudu obrazloživši to time da Miroslav Tuđman nije član HDZ-a te da je "politički gubitnik" (to reče Sanader, istovremeno zaboravljajući da je HDZ bio potučen do nogu na zadnjim dvojim predsjedničkim izborima). Već za tjedan dana uslijedila je reakcija Aralichine skupine hrvatskih akademika, koji kažu kako će odustati od Miroslava Tuđmana kao svog kandidata ako HDZ kandidira Andriju Hebranga kao svog čovjeka za predsjedničku fotelju. Pritom se treba sjetiti da je Andrija Hebrang ideološki vrlo blizak Miroslavu Tuđmanu, s kojim je 2001. osnovao udrugu Hrvatski Istinski Preporod, da bi se nedugo potom, na nagovor Sanadera, vratio u HDZ i postao podpredsjednik stranke, a zatim i Vlade. Naravno, HDZ-ovci i tu ponudu odbijaju te Tuđman objavljuje svoju kandidaturu i počinje sa žestokom kampanjom po RH, izseljeničtvu i BiH. Nešto manje od godinu dana nakon toga, HDZ objavljuje da će

njihov predsjednički kandidat biti Andrija Hebrang narušavajući time planove Miroslava Tuđmana (jer, njih dvojica ciljaju na podpunu isto biračko tijelo).

Budući da Tuđman skoro uopće nema pristupa medijima u RH, gdje vlada cenzura za sve nacionalno pa i za taj minimalistički državotvorni program Miroslava Tuđmana, on svoju kampanju vodi putem javnih tribina, predavanja i manjih skupova koje je dosad održao u celom nizu hrvatskih gradova, kao i gradova u inozemstvu gdje ima značajnijeg broja Hrvata. Ironije li, tu cenzuru koja mu priječi zadobivanje šire podpore u javnosti, uzpostavio je upravo njegov otac Franjo Tuđman kako bi eliminirao opasnost koja mu je dolazila s hrvatske desnice okupljene oko Paraginog HSP-a. No nije Franjina samo cenzuru koristio za eliminaciju hrvatske desnice. Ne, **bilo je tu i fizičkih obračuna pa i atentata, pa su tako do danas ostali nekažnjeni ubojice Paradžika, Kraljevića i ciele plejade bezkompromisnih hrvatskih boraca iz 1990-ih, a koji su svi redom ubijeni po (izravnoj ili neizravnoj) naredbi Tuđmana seniora.** Hoće li i Tuđman junior nastaviti očevu politiku obračuna s hrvatskom desnicom? To je samo jedno od pitanja postavljenih Miroslavu Tuđmanu na koje do danas on ni na koji način nije dao odgovor. Miroslav Tuđman osoba

Miroslav Tuđman

je koja, zapravo, ne zna ili ne želi reći za što se zalaže. Na pitanje je li za ili protiv Europske Unije i ulazka RH u istu, on petlja između "možda" i "ovisi" (iako, u programu njegove stranke HIP iz 2001. stoji da se stranka zalaže za pristup RH euroatlantskim integracijama). Isto tako, **ne zna točno reći što misli o NATO-u, pitanju ustaša i partizana te opravdanosti Nezavisne Države Hrvatske,** predsjedničkom sustavu, i još celom nizu pitanja od društvene važnosti. Osim svega toga, njegova je pojava, kao i retorika, neopisivo dosadna zbog čega sam ga i nazvao konzervativnom verzijom Josipovića.

Josip Jurčević - šutnja je zlato

Ako je ikoja osoba tako protuslovnna i prijeporna u svojim uvjerenjima i javnim izstupima u Hrvatskoj, onda je to svakako prof. Josip Jurčević. Profesor Jurčević je rođeni Imoćanin, sveučilišni je profesor i ugledni povjestničar. Iako **njegova karijera i životni vijk prije 1990. u Jugoslaviji baš i nije bila disidentska i**

državotvorno hrvatska, nakon te godine Jurčević predstavlja jednog od najviše exponiranih hrvatskih državotvornih intelektualaca. Te 1990. **bio je u skupini znanstvenika koji su otkrili jamu Jazovku kod Zagreba** (u koju su partizani 1945. pobacali ubijene ustaše i Hrvate) i objavili to celom hrvatskom narodu. Sudjelovao je u Domovinskom ratu, kasnije bio ravnatelj Arhiva MORH-a, sveučilišni profesor na Hrvatskim Studijima u Zagrebu (predaje predmet Opća poviest 20. stoljeća), suorganizator prosvjeda Krug za Trg (za preimenovanje Trga maršala Tita u Kazališni trg), i t.d. Autor je nekoliko poviestnih monografija u kojima **brani hrvatski narod i ruši mitove o razdoblju Nezavisne Države Hrvatske**, a neke od tih knjiga su: "Nastanak jasenovačkog mita", "Bleiburg-dokumenti" i "Crna knjiga komunizma u Hrvatskoj". U javnosti je poznat po svojim anti-komunističkim iztupima i sudjelovanjima i organizaciji raznih prosvjeda, a svake godine sudjeluje i na komemoraciji bleiburžkim žrtvama (gdje sam ga ove godine i osobno upoznao).

Josip Jurčević

No, kako ga mnogi proustaški orientirani Hrvati hvale u zadnje vrijeme (čiji je i postao favorit za predsjedničkog kandidata), potrebno je reći neke stvari o profesoru Jurčeviću koje baš i nisu poznate u tim krugovima. U svojoj knjizi "Crna knjiga komunizma u Hrvatskoj", **Jurčević izjednačava zločine i karakter ustaša i partizana**, predpostavljajući HSS kao najbolju ratnu opciju. Kao drugo, znakovito je da je svoj predsjednički program Josip Jurčević predstavio upravo u Grudama, glavnom gradu tzv. Hrvatske Republike Herceg-Bosne. Iz tog, a i sličnih razloga, Jurčević najveću popularnost ostvaruje među hercegovačkim separatistima, tzv. "bobanovcima", pa tako redovito vodi u anketama na njihovim blogovima, portalima i facebook grupama. Osim njih, zbog svojeg katoličkog ekskluzivizma, **Jurčević je vrlo popularan u katoličkim krugovima Hrvatske**, a i katolički Glas Koncila redovito mu objavljuje članke i prati kampanju.

Iz svega gore rečenog može se zaključiti da prof. Josip Jurčević **neosporno jeste državotvoran Hrvat i nacionalist**

te značajan čovjek hrvatske historiografije, no **kao osoba s prilično protuslovnim i neizgrađenim političkim stavovima, nije čovjek pogodan za mjesto predsjednika Republike Hrvatske.**

Prof. Jurčeviću bi zapravo najbolje bilo slediti onu starorimsku "Si tacuisses, philosophus mansisses", jer bi u suprotnom mogao prestati biti ono što jeste - hrvatski povjestničar.

Ostatak predsjedničke družine

Iako je hrvatski narod malen narod, na predsjedničke izbore je kadar izbaciti stvarno masu ljudi koji su uvjereni da će baš oni pobijediti, a sve u skladu s onom "dva Hrvata - tri političke stranke". Tako na ovim izborima, pored gore navedenih, imamo još nekoliko kandidata, i onih koji su već duže vremena na hrvatskoj političkoj sceni, i onih koji su novaci.

Kao prvo, tu je **Vesna Škare Ožbolt**, predsjednica strančice pod nazivom Demokratski Centar, bivša Tuđmanova savjetnica, ministrica pravosuđa, saborska zastupnica, sve u svemu s bogatom je političkom karijerom. Zatim imamo jednog **Božidara Vukasovića**, svjetski poznatog ekonomskog i financijskog stručnjaka, zastupnika štediša Ljubljanske banke, uglavnom također veoma stručnog čovjeka sa zavidnom karijerom. Na predsjedničkim izborima, po drugi put se kandidirao i **Boris Mikšić**, američko-hrvatski poduzetnik koji je na prošlim izborima kao politički amater uspio osvojiti 17% i treće mjesto. Unatoč tom njegovom nevjerojatnom uspjehu na prošlim izborima, zbog političke pasivnosti u prošle 4 godine, on na ovim izborima nema nikakve veće mogućnosti za osvajanje značajnijeg broja glasova, a o dostizanju uspjeha s prošlih izbora da ne govorimo. Na ovim izborima kandidirao se nedavno još jedan hrvatski poduzetnik o čijoj se kandidaturi prošlih mjeseci mnogo razpravljalo u medijima. To je **Nadan Vidošević**, predsjednik Hrvatske Gospodarske Komore, bivši član HDZ-a (izbačen zbog ove kandidature) i vječiti oportunist koji jednako

hvali i Tuđmana i Račana i Sana-dera. I, na kraju, jedan od kandidata na ovim predsjedničkim izborima je **Marko Francišković**, hrvatski državotvorni nacionalist, publicist, dragovoljac Domovinskog Rata i kritičar judeomasonske vlasti i Novog Svjetskog Poredka. Do ovdje sam ih opisao puno, nabrojao još više. Pitanje je ima li u toj masi kandidata onog pravog, ili pravi tek dolazi?

Pravi tek dolazi

Dugo je hrvatska desnica bila razjedinjena i djelovala na marginama hrvatskog društva. Dugo je već hrvatski narod ponižen i oslabljen unutarnjim neprijateljima i izrodima. No, na obzoru se prije nekoliko mjeseci pojavio čovjek koji ima potencijala za popraviti sve ovo stanje i izbaviti hrvatski narod iz moralne, gospodarske i nacionalne krize u koju je zapao. Ime tog hrvatskog rodoljuba je **Dean Golubić**.

Dean Golubić je mladi Zagrepčanin, magistar kriminalistike. Sa svojih 25 godina, autor je 12 znanstvenih radova, suorganizator dvie međunarodne znanstvene konferencije, ima završena dva fakulteta, a i prilično dobar radni staž. Predsjednik je Mladeži Hrvatskog Lovčkog Saveza te osnivač i predsjednik Hrvatskog instituta za napredna i sustavna istraživanja. Kao razočarani član HDZ-a koji je,

ponesen idealima, iznutra htio promieniti tu stranku, a ne uspjevši u tome izbačen iz nje, Dean Golubić počinje samostalno organizirati hrvatske rodoljube i nacionaliste. Osniva udrugu Pokret Nacionalni Demokrati koja bi uskoro trebala postati i politička stranka. U samo nekoliko mjeseci promičbe na internetu (facebooku, youtubeu, blogovima i forumima), postiže zapanjujući uspjeh te mu se u samo prva tri mjeseca javlja preko 600 rodoljuba zainteresiranih za volontiranje u predsjedničkoj kampanji. Dean Golubić svoju kampanju, osim na internetskoj promičbi, bazira na organiziranju manjih skupova na lokalnoj razini. Na taj način, od početka lipnja ove godine, obišao je i sudjelovao na više od 50 takvih skupova, organiziranih od Slavonije, preko Dalmacije, Hercegovine i Bosne, pa sve do hrvatskog izseljeničtva. Cilj ovoga je ostati što

više povezan sa svojim, hrvatskim narodom i upijati iz njega inspiraciju i ideje za daljnju državotvornu borbu.

Već u procesu utemeljenja stranke Nacionalni Demokrati, Deanu Golubiću pridružila se cela plejada uglednih hrvatskih desničara i rodoljuba, počevši od bivših hrvatskih političkih emigranata, zatvorenika i stradalnika u komunizmu te hrvatskih branitelja dragovoljaca Domovinskog Rata. Osim toga, skoro čitava borbena hrvatska mladež radikalnih nacionalističkih uvjerenja, okuplja se oko ovog svog, samo malo starijeg, vođe. Možda će netko našem Deanu Golubiću prigovoriti preveliku mladost, no rad, ideje i ljudi koji stoje iza njega i za njega, pribavljaju mu ugled i čast koju malo koji političar danas ima. Dean Golubić danas je dokaz da - ipak nisu svi političari isti!

Dean Golubić

TRAŽIMO PREDSJEDNIKA RH

Marko Rudela, USA

PREBOGATI HRVATSKI POLITIČARI

Poštovana gospodo,

Kao što znamo, u Hrvatskoj ne postoji ni jedan političar na vrhu koji nije milijunaš. Zato što nemamo pravnog sustava. Dosadašnji političari opljačkali su hrvatske porezne obveznike i uveli Hrvatsku u ekonomsko i političko ropstvo, a medije koriste za osobne svrhe i drže monopol korumpiranog gospodarstva i politike u svojim rukama. Nema veze tko je na vlasti niti tko će doći kad nema pravnog sustava koji može regulirati sustav države. Na zadnjim predsjedničkim izborima one hrvatske birače koji su glasali za Mesića uopće nisu vodili brigu što je Mesić izdao hrvatsku naciju i hrvatske nacionalne interese, niti se može pozvati na odgovornost za zbjedjela predsjednika Mesića što je počinio protiv naroda i države. Ja ne znam ni jedan slučaj u svijetu takav ili sličan. Mislim da na ovo pitanje možete naći odgovor u News Letteru U.S. ambasadora u Zagrebu Mr. Jamesa Foley.

Lijep Pozdrav,

Marko Rudela

PISMO NADANU VIDOŠEVIĆU

Gospodine Vidoševiću ,

Vaša kandidatura za predsjednika RH nas nije iznenadila. Na to imate pravo kao i svaki drugi hrvatski građanin. Nama u HDZ je jako žao da tolike neistine, bljuvotine izjavljujete protiv stranke

Veleposlanik James Foley

koja vam je dosta pomogla u životu i preko koje ste 20 godina ostvarivali svoje ciljeve. Je li Vas Mesić nagovorio da se kandidirate ili ne? To nas najmanje zanima. Otvoreno ste ušli u rat i želite zaraditi s HDZom i Ivom Sanaderom, mislim da je jasno i vama i drugim kandidatima da Sanader nije kandidat za predsjednika RH.

Iznenadili ste nas svojim negativnim stajalištima o HDZu. Očito se vidi da ste stali na stranu ljevičara i da ste poslušali Mesića i prihvatili kandidaturu kako bi otvorili put Josipoviću da pobijedi. Ali neka, to ide sve na Vašu dušu kao čovjeka koji je sa svojim potezom izdao povjerenje mnogih glasača. Ljudi u Hrvatskoj ne vole one koji se okreću zbog vlastitih interesa onako kako vjetar puše. Vrijeme će pokazati da ste napravili veliku glupost sa svojim izjavama a posebno u zadnjem intervju koji ste dali Jutarnjem listu. Neka Vas je sramota zbog toga. Već danima

internetom kruži tekst o vama, koji smo svi ignorirali do sada, ali sada više to ne ćemo činiti kada ste se pokazali kao veliki neprijatelj HDZa .

Ja Vas otvoreno pitam: je li istina ovo što kruži internetom? Tekst slijedi.

Žao mi je osobno da ste otvorili rafale protiv HDZ, ali to Vam sigurno ne će pomoći u Vašoj kandidaturi. Tukli su HDZ srpski teroristi i četničke horde, tukli su nas komunisti, ali uvijek smo iz borbe izlazili kao pobjednici. Ponosni smo na dr.Franju Tuđmana i na dr. Ivu Sanadera, a vi ste se pokazali kao mali ucjenjivački grebator koji odrađuje prljavi posao komunističke mašinerije.

KOMUNISTIČKO-PARTIZANSKO VIĐENJE PREDSJEDNIČKE KANDIDATURE NADANA VIDOŠEVIĆA

Mislim da mnogima u Hrvatskoj nije poznato da je otac Nadana

Vidoševića bio knjigovođa Dr Anti Paveliću poglavniku NDH. Svi se pitaju otkud toliko bogatstvo Nadanu Vidoševiću, a on ne daje pravi odgovor, jer ga je strah. Naime, bogatstvo s kojim raspolaže gospodin Vidošević puno je veće nego što je poznato hrvatskoj javnosti. To bogatstvo uopće nema nikakve veze sa sposobnošću gospodina Vidoševića, predsjedničkog kandidata. Jer ide to ova-ko. Prilikom pada NDH Ante Pavelić je naredio Nadanovom ocu da kao knjigovođa napravi izvještaj o količini blaga koje se može na brzinu podijeliti kao npr. zlato, umjetnine, dragulji itd. Stariji Vidošević, otac predsjedničkog kandidata, je to i napravio. Upravo starijeg Vidoševića Pavelić je zadužio da to isto blago rasporedi svim časnicima, ministrima i dru-

gim članovima iz Vlade NDH. Na rednih desetak dana otac predsjedničkog kandidata Vidoševića je dijelio gore imenovanim novac, zlatnike, umjetnine, dragulje i druge stvari!

Ono što se nije podijelilo Pavelić je naredio gospodinu Vidoševiću da se pobrine i to sakrije od savezničkih snaga i partizana. Ovaj je to i napravio. Gdje je otac gospodina Vidoševića to ukleto i oteto blago sakrio? Mislim da odgovor na to pitanje može dati danas jedino njegov sin Nadan. Moram naglasiti da su mnoge vrijedne umjetnine, zlato i dragulji za vrijeme NDH oteti od židovskih obitelji i drugih stanovnika tadašnje NDH. U nekoliko navrata i intervjuovima vidimo da je predsjednički kandidat preskočio odgovore na pitanja

kako je stekao bogatstvo s kojim raspolaže danas. Pouzdamo znamo da je gospodin Vidošević dao neke umjetnine i zlato današnjem predsjedniku RH gospodinu Mesiću devedesetih. Pa se pitamo je li Nadan Vidošević zaista sposoban kako nas želi uvjeriti ili je naslijedio bogatstvo koje ne pripada njemu već mnogim židovskim obiteljima kojima je to bogatstvo oteto kao i drugim nedužnim hrvatskim građanima u to vrijeme.

Mislim da je vrijeme za gospodina Nadana Vidoševića da se izjasni i zatraži oprost mnogih nasljednika uciviljenih obitelji. Nadana Vidoševića devedesete Tuđmanu su predložili fratri iz Norvala iz Kanade poznatog ustaškog gnijezda. Ne govori li i ova informacija dosta o Nadanu Vidoševiću.

DVA SIDRA OSTALA ISPOD NASIPA U GRUŽU

Sjećanja jednog gruškoga gospara

Divo Bašić, Dubrovnik

Gospar Đuro Vuić (rođ. 1924., podrijetlom iz Komolca) jedan od najstarijih starosjedilaca Gruža, zasigurno pravi Gružanin i strastveni lovac, ispričao mi je 26. srpnja 2009. neka svoja sjećanja o starom Gružu koja zapisom treba oteti zaboravu.

U vrtu ispred njegove kuće na gruškoj obali (Obala Stjepana Radića 1) leži staro sidro koje je uspio spasiti od radova nasipanja i proširenja gruške obale (nakon ukidanja tramvanja 1969./1970.), tako što je

zamolio ondašnje radnike da mu prenesu inače teško sidro čemu je do- bro poslužila dostupna

našnjeg (tada nepostojećeg) asfalta, neposredno blizu semafora, na odvojkpu puta koji danas vodi iz Gruža za Lapad. Ukopano donjim dijelom, stršilo je željeznom strukom i aniom (karičnjakom, prstenom, alkom) na kraju za privez brodova. Tako je gospar Đuro spasio sidro i očuvao ga za budućnost.

Inače, na mjestu gdje su današnji semafori u Gružu (blizu Minčete) prije je bio zapravo prometni kružni tok (tijek). Kaže mi je da je bilo još dva takva sidra, te su također služila kao bitve (za privez) brodova ondašnje Dubrovačke plovidbe ("Dubac", "Kumanovo", "Kralj

Aleksandar", "Petka", "Šipan"). Sjeća se kako se tu, danas bi (još uvijek) rekli ispred Minčete, vezivao i brod-magazin "Pelješac", te nekadašnji školski brod "Margita".

di- zalica "Lorena".

Sidro se nalazilo postavljeno uspravno, te očito ispod razine da-

Usput spomenimo da "Margita" bijaše hrvatski školski brod (nabavljen 1894.) u vrijeme kad školske brodove nisu imale Engleska, Francuska i druge velike države!

Spominje se gospodar Đuro da su iza Minčete (bivša pekara) Talijani izgradili postrojenje za preradu riže koju su stanovnici prozvali "rižana". Njegova none (umrla 1935.) pričala mu je da su za vrijeme Austro-ugarske, jer je onda bila kraća gruška obala, dolazili hidroavioni (ispred tada nepostojeće Minčete), te je tamo bio svojevrsni hangar. Djeca su se igrala oko nožica tih zrakoplova. Bilo je čak i patki koje su dolazile, pa bi pokoja završila kao puškom usmrćen ubov. Tada nije bilo pandivjerne za ribobv, pa su djeca kriomice išla otkinuti kornjima vlati od repa kod konjovlasnika ("šefa štala") g. Merčepa, tamo prema nekadašnjoj Raguzeji (Ragusea - zgrada Dubrovačke plovidbe). Trebalo je znati smotat' te vlati da bi postale sredstvo za ribanje.

Blizu se nalazila i baraka od mornarice ("Marina"). Također i sidrište za minobvac "Orao" i duguljasti brod "Drager". Tuda bijaše i velika catara (od tal. zattera, venedijanski zatara; splav, nisko plovilo za rad na obnovi broda u luci) gdje su se oni igrali kao djeca. Pokraj današnje crpne postaje (iliti benzinske stanice) nekoliko je stabala od kojih je jedno (ovo prema glavnom putu i Remizi) zapravo (na ovom području neuobičajeno) stablo (od pluta). Donio ga je kap. Kuzma Dragojević (Gružanin, podrijetlom s Korčule)

oko 1947. godine. Inače, gospodar Dragojević je preživio konvoje na Atlantiku tijekom II. svjetskog rata, pa je to bio njegov svojevrsni zavjet (mlađim naraštajima) očuvanja za budućnost.

Inače, u vrtu gospara Vuća nalazi se kapelica nepoznatog titulara. Preslica (bez zvona) oštećena je na obje strane granatama u Domovinskom ratu. Tijekom rusko-crnogorske navale, pljačke i paleži 1806. ovog područja uništene su knjige koje bi dosta toga otkrile o starom Gružu. Gđa. Dubravka (Beba) Beritić nije uspjela pronaći kome je posvećena crkva, a rekla je i da to područje nekada bijaše "otok". Tijekom kopanja bunara u Remizi u dubini su nađeni žali, a također i kod obnove kuće (neuobičajeno nakošeno postav-

ljeni "temelji od ploča"). Niko Gjivanović, Crkvice u Dubrovniku nazad 500 god., Narodna svijest, god. XII, br. 19, (17. V. 1930.), Dubrovnik, 1930, str. 4, kaže da su stari nazivi crkvice bili u svezi bliže kuće ili stanovanja starih vlasteoskih obitelji, te su neki nazivi crkvice tijekom vremena dobili izmijenjene, "na pučku" preokrojene ili skraćene nazive od kojih se "prvotni pravi imenski oblik" slabo nazire, a ponekad je ime sveca zamijenjeno drugim titularom. Nekim je crkvicama mijenjana veličina i oblik, te čak i prvotni položaj. Lujko Vojnović, Dubrovačko-gruške prodaje kuća i ulice staroga Dubrovnika (XIV.-XVII. vijeka), Rad JAZU, knj. 196, Zagreb, 1913, str. 121, kaže da je postojala jedna crkva Sv. Mihajla "na moru".

Lukša Beritić, Ubikacija nestalih gradjevinskih spomenika u Dubrovniku, Priblzi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 10, Split, 1956, str. 16, 53, kaže da je u velikom potresu 1667. izgorio arhiv nadbiskupije, pa tek otad počimlju knjige (vizitacije) dubrovačke nadbiskupije. Nekadašnja crkva Sv. Lucije u starom gradu spominje se početkom XVI. stoljeća, na mjestu otad više nespominjane stare crkve Sv. Mihajla "na hridinama". Josip Lučić, Historijska topografija dubrovačke Astoreje (do god. 1366.), Anali, god. VIII-IX, Dubrovnik, 1962, str. 295, kaže da su u Gružu, pored ostalih, postojali sakralni objekti santo Serixto (santo Serico, 1363.), na putu za Rijeku ecclesia Transfigurationis (1285.), santo Usmeth od Gruža

(1348.), crkva Sv. Vlaha "na obali blizu/poviše? puta" (1348.) na imanju Gundulića, a prema oporuci B. Gundulića trebala se 1348. izgraditi "na mjestu dominikanaca jedna kapel(ic)a... zvana Sv. Marija".

U vrtu gospara Vuića nalazila se do 1937. (brodo)remontna radionica "Orlič i Musladin" (kasnije iza Elektrojugua). Inače, nasulo se dosta materijala (za koje gospodar Vuić ne zna odakle je sve dovučeno) da bi se dobila današnja razina (asfalta). Još dva sidra leže ("možda i na dubini od 2 metra") na tom potezu ukopana tim nasipom (gdje je današnji park, od rive prema Minčeti-Elektrojugu-Raguzeji), udaljena (jedno od drugog) 20-22 m. Nije poznato jesu li također zglobna sidra jer bijahu vidljiva samo u gornjem dijelu metalnog struka. U slučaju da se bude kopalo to područje, trebalo bi izvaditi ta sidra, te ih u cijelosti vidljive možda čak prezentirati na samom mjestu nalaza kao uspravne spomenike-pokazatelje koliko je nekad gruški zaljev bio veći, ili ih pak smjestiti ispred kakve ustanove ili hotela čiji će djelatnici, s vremena na vrijeme, izdvojiti malo vremena i brinuti o njima (prema crnom polumat piturom "Hammerite" osigurava zaštitu za 6 godina).

Zglobno (patentno) sidro u vrtu gospara Vuića oblikom sliči formi između tzv. tipa "Tyczak" i "Rynvaart", ali vjerojatno se radi o inačici manjih dimenzija Bryersovog "pouzdanog" sidra bez prečke (oko 1890.). W. L. Bryers iz Sunderlanda u Engleskoj konstruirao je takva sidra krajem XIX. stoljeća. Prvo je patentirao 1887., te ih izradom usavšio 1890. i

1900. godine. Zanimljivo je da je W. L. Byers bio načitan i očaran onodobnim otkrićima Troje arheologa Heinricha Schliemannna. Zbog toga je svojim brodovima davao imena Homerovih heroja, te čak na krakovima sidara svoje tvrtke oblikovao svastiku (prihvatio ju je i na vlastitoj zastavi) koja se inače nalazila na posuđu otkrivenom u Troji. Gruško sidro je jednostavnije izrade i znatno manjih dimenzija, bez tih oznaka. U kasnijim razdobljima razvika sidara ona se usavršavaju što se odražava u vidu manjih dimenzija i težine sidra.

Sidro je simbol nade, postojanos-

čamac i jarbol, u kojem slučaju ima značenje spoja ženskoga (zaštitničkog mjesečeva čamca) i muškog (faličke motke ili jarbola). U Egiptu je ovaj simbol bio (p) ojačan omotanom "zmijom života" uokolo jarbola. Prikaz sidra i dupina simbolizira sidro kao sporost i dupina kao brzinu, tako da zajedno prikazani predstavljaju sretnu sredinu iliti "žuri polako" (lat. festina lente).

Sidro je kršćanski simbol spasa, postojanosti, istinske vjere. Za vječnu silu Božjeg promišla u biblijskoj Poslanici Hebrejima se kaže: "Ovu nadu imamo kao pouzdano i čvrsto sidro duše...". (Heb. 6, 19). Sidro je zaštitni znak Sv. Klementa (osuđen na bacanje u more kao privezanik uz sidro), te Sv. Nikole, biskupa iz Mire, zaštitnika pomorca. "Mučeništvo Sv. Klementa" je naslikao Bernardino Fungai (York City Art Gallery), a tu su brod, te sidro (privezano za vrat biskupa koji odgurnut pada u more s bande od broda), prikazani u srednjovjekovnom ozračju. Sidro prikazano s dupinom simbolizira i Krista na križu (npr. delfin prikazan uvijen oko sidra na podnom mozaiku u Delosu u Grčkoj), a tako je izgledao i logotip poznatih mletačkih tiskara i nakladnika Alda i Paola Manuzia (od kraja XV. do kraja XVI. stoljeća; engl. Aldine Press), koji su tiskali više klasičnih djela na grčkom i latinskom jeziku, te u novije vrijeme logotip izdavačke kuće Chatto & Windus u Londonu. U ranokršćanskoj umjetnosti sidro je rabljeno kao prikriiveni oblik križa i nade. Istaknute pomorske nacije rabe sidro kao simbol sigurnosti, osiguranja (zaštite) i dobre sreće.

Sidro - Ljubljana

ti, stabilnosti, mirnoće. Za sidro se na engleskom jeziku (anchor) kaže da je foul ili fouled, ili kad je zakačilo zapreku ispod mora (vode), ili kad brod, uslijed skretanja vjetra, zaplete nezategnuto (sidreno) uže uokolo (okrenute) prečke sidra ili gornje kuke sidra od toga. Po teretu posljednjeg (po redu), od toga da izbjegne pozornosti oštrog motrenja, naz(i)vana je pomorčeva nemilost (sramota). Zabrtvljeno (zapleteno) sidro (engl. foul anchor) može također simbolizirati

KATOLIK ZA PREDsjedNIKA!?

Damir Kalafatić, Omiš

Lijepo je katoličkim vjernicima bilo čuti veoma nadahnutu propovijed Slobodana Štambuka, časnog biskupa bračko-hvarsko-viškog, 12. rujna og. na svečanoj misi u Udbini; i okorjeli ateisti bi to morali priznati.

Ali, avaj!

Nije prošlo ni par sati nakon svete mise kako smo čuli oštre kritike a od koga bi drugo doli 'naše', hrvatske televizije i pučko(školsko-)g pravobranitelja Jurice Malčića o tome kako se biskup s oltara direktno miješa u politiku i, zamislite, **'potiče Ustavom i Zakonom zabranjenu diskriminaciju!'**

A evo te njegove 'inkriminirane' preporuke vjernicima(želje, mišljenja, nap.a.) vezane uz predstojeće predsjedničke izbore (skraćeno):

"I ne bi li bilo normalno i poželjno da u katoličkoj HRVATSKOJ njezin predsjednik bude katolik?!

Ali ne samo po svjedočanstvu krsnog lista, nego po svjedočanstvu života po vjeri! Smiju li katolici ove Zemlje misliti tako, nastupati tako, postupati tako?!" Dakle, u tim biskupovim riječima nije bilo nikakve isključivosti, nikakvog zahtjeva niti onog imperativnog **'Predsjednik mora biti katolik'**, bilo je to tek mišljenje i želja jednog crkvenog velikodostojnika, božjeg sluga ali i građanina ove zemlje koji po Ustavu ima i pravo glasovanja na izborima!

Međutim, takvom biskupovom izjavom osjetio se pogođen i naš

Predsjednik na odlasku, pogodilo ga ono čega on nema ni u tragovima - **'katolik po svjedočanstvu života'**-pa na ručku u Američkoj gospodarskoj komori(?) po svom već uvriježenom običaju raspalio po nepoćudnoj mu katoličkoj Crkvi i njenoj 'gospodibiskupima'!

Jer po njemu nitko ne smije miješati svoja privatna, religijska uvjerenja(ili mišljenja!) s 'časnom politikom' koja isključivo počiva na temeljima antifašizma čijoj ideologiji je religijski nauk u komunističkoj Hrvatskoj dugim desetljećima bio klasni neprijatelj poznat pod opskurnim imenom **'klerofašizma'**!

Zaboravlja pritom (dali i već dementni?) Mesić kako je nedavno s apsolutnom isključivošću izjavio da predsjednikom ove države mora biti samo antifašista poput nje-

koja glasi:

"Ne mogu zamisliti da predsjednik Republike postane netko tko dodatno razrađuje uvredljivu tezu(?) Franje Tuđmana da je NDH bila težnja hrvatskog naroda, ali sada s tezom da se Luburić, kao i Hebrangov pokojni otac, bori o za interese Hrvatske!"

Dakle, za razliku od časnog biskupa Slobodana Štambuka koji je tek izrazio želju riječima 'ne bi li bilo normalno i poželjno da predsjednik bude katolik' ovo dvoje zadržanih krypto-antifašista, Mesić i Kajin ne mogu ni zamisliti nekog drugog (pogotovo ne katolika-'klerofašistu?') na kormilu države osim punokrvnih 'antifašističkih grla'; kao da se vraćamo tamo gdje smo bili prije dvadesetak godina... u vrijeme takozvane partijske podobnosti!?

ga a da bi, primjerice **"izbor Andrije Hebranga značio moj osobni poraz ali i poraz uljudene Hrvatske"**; i, dodao bih ono što je mislio a nije rekao: bio bi to povratak Hrvatske mračnoj 'tuđmanovštini' i potpunom izolacionizmu!

A da bi bolje shvatili ove Mesićeve riječi treba pročitati paralelnu izjavu njegova odanog istomišljenika, istrijanskog jarčića Damira Kajina

Nije li to rigidna politička diskriminacija, također Ustavom zabranjena a uz to još i navijački uvredljiva, nadasve neuljudna!? Treba li uopće i spominjati totalnu 'medijsku diskriminaciju' prema predsjedničkom kandidatu Miroslavu Tuđmanu koja se slobodno može nazvati ignorancijom, očito politi-

kantski... namjernom! Ipak, neki dojučerašnji komunisti shvatili su biskupovu poruku iz 'mučeničke Udbine' da bi i religijska pripadnost mogla biti važnim čimbenikom kod predstojećih izbora za predsjednika države. I gle čuda, to ne smeta ni našem aktualnom 'antifašističkom lideru', ateisti u duši!?

O čemu se radi?

Uz 30.000 katoličkih vjernika u Mariju Bistricu hodočastio je i, još uvijek, neslužbeni kandidat za predsjednika države, 'ortodokсни katolik', Milan Bandić koji je na oltar donio veliku zavjetnu svijeću tešku čak sedam kilograma. Inače, hodočasnik Bandić je dopješa-čio(?) u Mariju Bistrici u nedjelju ujutro, iako je noć prije do kasna bio na Krapinskome festivalu pop-evki.

Eto, što znači čvrsta vjera u Boga za razliku od našeg ateističkog Predsjednika: na aktualnom zagrebačkom gradonačelniku nisu bili primijećeni ni najmanji znaci

umora... reklo bi se prst Božji.

Figurativno rečeno:

Danas veliki katolik-partijski konvertit, Milan Bandić, umjesto nekadašnje Titove štafetne batine, nosi ovaj put prigodnu 'štafetnu svijeću' Majci Božjoj Bistričkoj ne bi li tim pobožnim činom pokore pridobio većinski hrvatski katolički puk da glasuje za njega... tako mu Bog pomogao!?

Dodatak:

Uistinu bi bilo poželjno da predsjednikom ove pretežno katoličke

države postane pravi katolik umjesto nekakvog religijskog licemjera pa da mu kod svečane inauguracije **"tako mi Bog pomogao"** asistira i zagrebački kardinal Josip Bozanić kako bi budućeg Predsjednika upozorio da će Hrvatska bez (Mesiću neprihvatljivog) križa potonuti u neprepoznatljivu ideologiju relativizma!

A trebalo bi reći pravu istinu da se (Mesićev 'čisti-') antifaziizam bez neprovedene lustracije-u demokratskom svijetu već osuđenog-komunizma zatvara u prepoznatljivu ideologiju klasne mržnje i terora!

BIT ĆE KATOLIK PREDSJEDNIK HRVATSKE

fra Martin Planinić, Mostar

Damire, nema dvojbe ni sumnje. Bit će katolik predsjednik Hrvatske. To je sigurno. No, kakav katolik? U se lome kopčka! Biskup, jer je biskup, odgovara, u skladu s pokladom vjere, koji on po Pavlovu nalogu, mora čuvati u svim zgodama i nezgodama našega života, ograničenog kolijevkom i grobom. I ja kao svećenik slažem se s njim. Ne zato ni što je on biskup ni zato što je on kršćanin već zato što je istinu rekao, iza istine hrabro stao i uz izrečenu istinu nepokolebljiv ostao. Evo njegovih u Tvom tekstu navedenih riječi: "I ne bi li bilo normalno i poželjno da u katoličkoj HRVATSKOJ njezin predsjednik bude katolik?! Ali ne samo po svjedočanstvu krsnog lista, nego po svjedočanstvu života po vjeri! Smiju li katolici ove Zemlje misliti tako, nastupati tako, postupati tako?!"

Može se čovjek drugih nazora s njim ne slagati. I svatko je imao pravo, ali s gledišta svoga nazora, iznijeti svoje neslaganje, pa čak i svoje negodovanje, ali je morao kazati: Gospodin Slobodan Štam-

buk morao je tako kazati, ako želi biskup biti i biskup ostati. Jer, kad će već doći za predsjednika katolik po krstu, u što nitko ne sumnja, red je da Biskup, ili u svoje ime ili u ime Biskupske konferencije. rekne da taj, tradicionalni, po krsnom listu katolik, bude katolik po svom vladanju i ponašanju.

Vojnik Aleksandar, imenjaka i vojnika Aleksandra Velikog, dobio je sličnu poruku od svoga vojskovođe: "Budi Aleksandar ili mijenjaj ime!" Istu je poruku, iako ne doslošno, uputio i biskup Štambuk budućem predsjedniku: Budi katolik, ili mijenjaj vjeru i svjetovni nazor. Prošle nedjelje je slično kazao i sveti Jakov u drugom misnom nedjeljnom čitanju: "Vjera bez djela je mrtva!"

DODIK JE U PRAVU JEDINO KADA KAŽE DA DAYTON NIJE LEGALAN

dr. Muhamed Borogovac, Sarajevo

Tačno je da Dayton nije legalan, ali ne zbog onoga što Dodik kaže, nego su razlozi mnogo dublji. A da bi shvatili šta Dodik želi da postigne svojim priznanjem, navedimo prvo slijedeće činjenice:

- Anex 4 (Daytonski ustav) nikada nije prošao ispravnu proceduru u Republici BiH. To je najveći razlog nelegalnosti.

- Finalna verzija (internacionalnog) "Okvirnog mirovnog sporazuma" koja se sastoji od 12 aneksa, svečano potpisana u Parizu i koji se sada primjenjuje u BiH, uključujući i Anex 4 - ustav, nikada nije ratifikovana u Skupštini Republike BiH. To je drugi najvažniji razlog nelegalnosti Daytonu.

- Pokušaj da se legalizuje Daytonski ustav je napravljen sa brčanskim amandmanom, ali to je u suštini neispravna "legalizacija" jer se is-

pravna legalizacija Daytonskog ustava mogla dogoditi jedino 1995 u Skupštini Republike BiH.

- Amandmanska "legalizacija" je "legalizacija" na mala vrata, t.j. na prevaru jer je narodu predstavljena samo kao "promjena statusa Brčkog".

- Veoma važna činjenica je da narod BiH ipak nije podržao ni tako predstavljenu promjenu ustava, tj. u ad hoc pripremljenoj javnoj raspravi, koja je trebala da zamjeni istinsku javnu raspravu definisanu Članom 268 Ustava Republike BiH, narod je jasno kazao da je protiv tog tzv. "amandmana 1".

Sada nam Dodik kaže da Daytonski ustav nije legalan zato što nije usvojen u ovoj, daytonskoj Skupštini BiH, izostavljajući da navede druge, mnogo važnije razloge nelegalnosti. Očigledno, on bi želio da Daytonaska Skupština BiH usvoji Daytonski Ustav. Time bi po njegovoj procjeni popravili legalnost Daytonu koja se sada veoma tanko zasniva na pre-

vari izvedenoj pomoću brčanskog amandmana, a koja uz to nije dobila ni podršku naroda. Dodik vjerovatno ovim priznanjem pokušava da pokrene proceduru da bi se popravila legalizacija Daytonu, da se (i bošnjački) poslanici jasno i glasno izjasne da pristaju na permanentnu daytonsku dvoentitetsku podjelu države, da pristaju na trajno entitetsko glasanje, dok se Bosna i Hercegovina definitivno ne raspadne.

Očigledno, Dodik bi želio da iskoristi situaciju i da završi projekat stvaranja srpska države zapadno od Drine dok ima na raspolaganju Tihica, Silajdžića i Lagumđiju, kao "bošnjačke lidere", jer ko zna šta će sa njima biti u budućnosti.

Dodik osjeća strah u kostima kada vidi ovaj masovan otpor bošnjačkog naroda statusu kvo, kada vidi da Bošnjaci plebiscitarno odbijaju da prihvate genocidnu tvorevinu RS kao trajnu budućnost Bosne i Hercegovine.

MUSLIMANI SVIJETA ODBILI DA PRIZNAJU SRBIJANSKOG "REISA"

mr. Hajrudin Balić, Sarajevo

Nadali su se da će njihova dobro skovana podvala uspjeti i da će sa Islamskom zajednicom biti gotovo za nekoliko nedjelja, po nekim najdalje za nekoliko mjeseci.

U laži su kratke noge, davno izrečena poslovice koja je zadnjih dvije godine bila na velikom ispitu istinitosti. Prateći aktivnosti paravjerskog krila Ugljaninove stranke oličenog u liku izdajica pod ahmedijama, ova poslovice mi se često vraćala u misli i uvijek sam se pitao da li je baš tako. Spomenuta grupa je

uz podršku dobro znanih prijatelja iz podzemlja, vlasti i onih manje znanih iz tajnih službi uspjela da donekle manipulise time ko predstavlja muslimane u Srbiji. Nadali su se da će njihova dobro skovana podvala uspjeti i da će sa Islamskom zajednicom biti gotovo za nekoliko nedjelja, po nekim najdalje za nekoliko mjeseci. Oni su uporno koristili sve svoje resurse i resurse pomenutih saveznika. Međutim, desilo se nešto što je izmaklo procjenama onih koji sve ovo pripremiše. Islamska zajednica, kao uostalom i muslimani širom svijeta, nisu toliko slabi i slijepi kako ih za-

mišljahu. Znaju muslimani i da se uspavaju, zaborave, da olako nekad preko nekih stvari prolaze, ali

Sandžak

kada su u pitanju ovako krupne stvari onda se bude i ne dozvoljavaju. Suvise je blizu kolonijalizam koji je postavljao imame i muftije po svojoj mjeri, a ubijao one koji se drže principa Šerijata, da bi to danas prihvatili u srcu Evrope u Srbiji.

Internacionalizacija laži

Manipulacija koju su izveli nije ostala u granicama Srbije, nastojali su ubijediti muslimane širom svijeta da je normalno da Srbija ima svoju Islamsku zajednicu koja bi bila čak i duhovno odvojena od našeg naroda i duhovnog centra u Sarajevu. Toliko su insistirali na toj odvojenosti, bez imalo stida i odgovornosti, da se normalan čovjek pita gdje su granice stida, izdaje i licemjerstva. Poslali su emisare u Tursku, Crnu Goru, Saudijsku Arabiju, na Zapad. Turska je bila najznačajniji megdan gdje su se lomila koplja.

Diplomatski falsifikat

Ovih dana je izašla na vidjelo istinitost one stare poslovice: „U laži su kratke noge.“

Bivši ambasador Republike Turske u Srbiji je poslao lažni izvještaj Ministarstvu spoljnih poslova da su se u Islamskoj zajednici u Srbiji održali izbori i da je, navodno, smijenjen muftija Zukorlić, a na njegovo mjesto izabran Adem Zilković. Izvještaj Ambasade za Ministarstvo nije upitan, te je samim tim obavezujući za institucije u

Turskoj. Ovo nam daje odgovor zašto su pučisti u prvim danima pokušaja puča imali neku vrstu podrške iz Turske. Međutim, pošto se radi o ozbiljnoj državi ovaj izvještaj je ispitan i nakon izvjesnog vremena i razvoja situacije otkriven je falsifikat i zavjera. Nedavna posjeta ministra spoljnih poslova Srbiji i Novom Pazaru doprinijela je da se istina dodatno objelodani.

Reisullema Turske odlučan

Kako je sve što pučisti rade propalo, uostalom kao i svaki falsifikat, tako je propao i njihov navodni prodor u Islamski svijet. Nedavno su u Saudijskoj Arabiji odbijeni za potpisivanje protokola za hadž. Bekir-ef. Makić, rukovodilac Službe za hadž pri Mešihatu, kaže da je prizor, kada im u oči saopštavaju da nemaju šta tražiti, vrlo ponižavajući te da to što doživljavaju emisari propale tvorevine vrhunac poniženja. Posjeta Reisuleme Tur-

ske Bosni i Hercegovini sasjekao je svaku mogućnost dalje manipulacije prema Turskoj. Glavni muftija je u višednevnom druženju sa Reisulemom Turske detaljno upoznao visokog gosta o pozadini problema u Islamskoj zajednici i načinu na koji su pokušali sprovesti tu podvalu. Reisulema Bardakolu je izričito naglasio da oni nisu imali nikakvu podršku Turske i da su sve navodne čestitke i izjave o podršci, kao i navodni susreti i saradnja obični falsifikati.

Pučistima ostao samo zvanični Beograd

Kako je izdaja najgori vid poniženja, tako je i kazna za to najveća. Ako bi mjerili kazne koje može čovjek doživjeti na ovome svijetu, mislim da nema veće od one da čovjeka svi ignorišu i ne žele u svojoj blizini. Izdajice našeg naroda nisu možda bili svjesni cijene uloge koju su prihvatili. Nisu znali koliko je ružno našem narodu govoriti da je neophodno da se odvoje od svog naroda u Bosni, nisu možda znali koliko je ponižavajuće biti figura u rukama onih koji ne misle dobro islamu i muslimanima. Danas više ne mogu nigdje otići uzdignute glave, ni u Sarajevo kod braće, nekadašnjih kolega, ni na Kosovo, ni u Tursku, ni u Saudijsku Arabiju. Izdajice niko pored sebe ne želi da vidi, ne voli da za istim stolom hranu sa njima jede, a kamoli da sa njima saraduje.

TIHIĆ I SILAJDŽIĆ NA ČETNIČKOM AUTOPILOTU

Sven Rustempašić, Sarajevo

Nema prostora, a niti potrebe, za kritiku cijelog teksta Fatmira Alispahića iz novog magazina SAFF, ali evo komentara prve rečenice:

F. A.: "Dok Silajdžić i Tihčić nemaju kuveta ni za dijalog, a kamo li za jedinstvo, dotle srpske političare

krasi sloga, pa nije ni čudo što entitet Radovana Karadžića izgleda zdravije od države Kulina Bana."

Prvo, Fatmir Alispahić nepostoja-nje dijaloga između Harisa Silajdžića i Sulejmana Tihčića naziva lošim; drugo, tvrdi da među njima nema jedinstva. Oba stava su pogrešna. Trebao bi Alispahić dovoljno biti

inteligentan da konačno shvati da Silajdžić i Tihčić dijalog smatraju potpuno nepotrebnim - i to upravo zato jer su toliko jedinstveni da nemaju potrebe za dogovorom, dijalogom.

Naime, oba već godinama funkcioniraju poput aviona na autopilotu. Svaki ponaosob radi u korist Dejtonskog ustroja, ka legalizaciji,

finalnom, ireverzibilnom utemeljenju "Srpske države zapadno od Drine", srpske države stvorene na genocidu. I stoga između njih nema nejedinstva, nego vlada potpuno jedinstvo - u podupiranju velikosrpskog projekta uništenja države Bosne i Hercegovine. Jedinstvo je tako veliko, da im je dogovor odnosno dijalog (za kojim F. A. toliko vapi) totalno nepotreban.

TEST: kada god su u Dejtonskom parlamentu glasali Tihić i njegova SDA, te Silajdžić i njegova SBiH, oba su tabora jedinstveno (!) glasala protiv interesa države BiH, a u korist Republike srpske. Isto važi i za njihove poteze izvan Dejtonskih parlamenata! Skoro svaki je bio protiv države, građana BiH, naroda. Ocijenite performansu Tihića i Silajdžića metodom kako glasačko tijelo ocjenjuje svakog Američkog kongresmena - prema

onome kako je glasao za svaki pojedini zakon u Američkom kongresu. Kada oprobate taj objektivni metod ocjenjivanja performansa dva egzekutivna lika u vlasti, onda ćete vidjeti da i Tihić i Silajdžić rade za Republiku srpsku.

Sven Rustempašić

Dakle, tvrdnja Fatmira Alispahića, izrečena tako autoritativno kao da tvrdi da je snijeg bijel, da između Tihića i Silajdžića vlada nejedinstvo, je lažna. Ta je laž izmišljena da braniteljima države BiH baci prašinu u oči. Ono što F. A. i njegovi istomišljenici tvrde, ustvari je samo šibcarska igra, lažna dilema, prašina bačena u oči. Činjenica da to Alispahić ne vidi, ne želi vidjeti ili ne želi napisati, njegova je bilo plitkost, bilo doprinos prevari.

U nastavku teksta on ponavlja poznate jadikovke, umjesto da jasno napiše istinu koja se može iskazati u jednoj rečenici: Tihić i Silajdžić su jataci velikosrpskog projekta uspostave i cementiranja Republike srpske, četničke dominacije nad cijelom "Unijom BiH", pa i Federacije BiH.

KNJIŽEVNO-KULTURNO DJELO HRVATSKIH MUSLIMANA I NAJNOVIJI POKUŠAJI NJIHOVA OTHRVAĆIVANJA (13)

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1996.

Nakon toga je uslijedilo nacionalno neutraliziranje bosanskih muslimana, za koje se pod velikosrpskim terorom i unitarističkim jugoslavenskim pritiskom pri popisima pučanstva izmišljaju umjetne formule kao: "neopredijeljen Musliman" (1948), "neopredijeljen Jugoslaven" (1953), "Musliman u smislu etničke pripadnosti" ili "nacionalno neopredijeljen Jugoslaven" (1961),²⁷ dok se istodobno u službenoj upotrebi srbizira jezik, dok se ponovno uvode termini kao srpskohrvatski, srpski ili naški za jezik, ćirilčno srpsko pismo, a postupno se pokušava uvesti i srpski književni jezik, to

jest, istočno štokavska ekavica i srpska terminologija.

Budući da su, prema propisima pučanstva, Hrvati u Socijalističkoj Republici Bosni i Hercegovini bili svedeni na jedva 20 posto (u osnovi, bosanski katolici), sav teret otpora srpskom prodiranju i srbizaciji, pao je na bosanske muslimane. Oni odbijaju da budu smatrani kao nacionalno neopredijeljeni, a kako je svaki spomen na novo ujedinjenje s Hrvatima bio grubo razbijen, dobivamo slijedeću formulu:²⁸

"Muslimani³⁰ jugosl. narod; 1,730.000 pripadnika u SFRJ (1971). Etnički srodni Hrvatima, Srbima i Crnogorcima, Muslimani predstavljaju relativnu većinu u Bosni i Hercegovini, s 1,482.430 pripadnika odnosno 39,5 % stanovništva. U kompaktnim naseljima žive i na jugozapadu Srbije

(154.327)²⁸ i u SR Crnoj Gori (70.237),²⁹ te pojedinačno i u drugim krajevima SFRJ.

Muslimani se počinju formirati kao narod /?/ u prvoj polovici 15. stoljeća, etnogenezom južnoslavenskog stanovništva koje je na tlu Bosne i Hercegovine /i Hrvatske?/ prešlo na islam te asimiliralo Turke i pripadnike drugih islamskih naroda pridošlih s turskim osvajačima.

Kada je Turska potkraj 17. st. izgubila teritorije u Hrvatskoj i Ugarskoj, veliki dio tamošnjih Muslimana, dobrim dijelom podrijetlom iz bosanskog pašaluka, preselio se u Bosnu i Hercegovinu. Muslimani su 1737. i 1788. godine branili Bosnu i Hercegovinu od austrijske vojske, a suprotstavili su se u višemjesečnoj borbi austro-ugarskoj vojsci kada je ova 1878. godine provodila oku-

paciju Bosne i Hercegovine. Zajedno s drugim narodima Jugoslavije, Muslimani su u Narodnooslobodilačkom ratu i u socijalističkoj revoluciji izborili slobodu /?/ i afirmirali se kao narodna zajednica i poseban etnički subjekt."

Ova čudna definicija temelji se na pseudo-znanstvenim djelima objavljenim 1968 i 1969, koja su napisali "teoretičari" aktualnog diktatorskog režima: Salih Cerić i Atif Purivatra,³¹ "... u kojima oni ne

dr. Jure Petričević
(1912. – 1997.)

samo da arbitrarno odbijaju genetičku metodu i polazište, kad je riječ o nacionalnosti bosanskih muslimana, već pogrešno pokušavaju argumentirati s osjećajem većine, to jest, upotrebljavajući metodu ankete.

²⁷ – Jure Petričević: "Nacionalnost stanovništva Jugoslavije", Biblioteka Hrvatske Revije, München-Barcelona, 1973.

²⁸ – Leksikon JLZ, Leksikografski

zavod, Zagreb, 1974, str. 654.

²⁹ – Riječ je o muslimanima iz nekadašnje turske pokrajine Sandžak, koja je 1913. i 1945. godine bila podijeljena i pripojena dijelom Srbiji, a dijelom Crnoj Gori.

³⁰ – U četvrtastim zgradama su primjedbe F. Karihmana, pisca ovog rada.

³¹ – Salim Cerić: "Muslimani srpskohrvatskog jezika", Svjetlost, Sarajevo, 1968 i Atif Purivatra: "Nacionalni i politički razvitak Muslimana", Svjetlost, Sarajevo, 1969.

BOSANSKI JEZIK (17)

Historijske činjenice, gramatika, razlike

Izvor: **Helga Kanzler**, ispravke: Ing. **Salih Čavkić** Odabrao: **akademik Mirko Vidović**

Pisanje tuđih riječi

- Tuđa vlastita imena pišu se

- izvorno, onako kako se pišu u

jeziku iz kojeg potiču, na primjer: Ernest Hemingway (Ernest Hemingvej), Boccaccio (Bokaco), Shakespeare (Šekspir), Chicago (Čikago), New York (Njujork), München (Minhen), Zürich (Cirih);

- fonetski, bez obzira na naše pismo, kad su riječi iz slovenskih jezika koji se služe ćirilicom (srpskog, ruskog, bugarskog,

makedonskog); na primjer: Jesenjin, Nikolaj Gogolj, Lav Tolstoj, Janevski, Gligorov itd.

- imena stranih gradova, zemalja i druga geografska imena pišu se fonetski ako su već dugo prilagođena duhu našeg jezika, na primjer: Beč, Venecija, ali nije netačno napisati npr.: New York, Tesaloniki, Paris.

JUGOSLAVENSTVO DANAS (24)

Predrag Matvejević, „Jugoslavenstvo danas“, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1984.

"BOSANSKI DUH"

O identitetu muslimana i Muslimana govorio sam na drugom mjestu (u eseju "Nacionalnosti i vjere") i naveo dva vrlo uvjerljiva svjedočanstva pisaca muslimanskog porijekla u vezi s tim. "Mučninu" identiteta (izraz je Midhada Begića), možda nitko

Mak Dizdar

među nama nije proživljavao u posljednjih stotinjak godina kao Muslimani (premda za tu boljku znaju i drugi: npr. dio Hrvata, osobito u prošlom stoljeću i u vremenu oko ujedinjenja, podosta Srba u Hrvatskoj, pa i Crnogoraca, kao i Jugoslavena bez posebne nacionalnosti). **Dva najveća muslimanska pisca – prozaik Meša Selimović i pjesnik Mak Dizdar – izjasnili su se prvi kao Srbin, drugi kao Hrvat.**

Priznanje nacionalnog statusa

Muslimana jedna je od najznačajnijih naših tekovina poslije rata. Zakašnjenje toga priznanja, za koje nisu krivi sami Muslimani ali ni ostali narodi (takvi su paradoksi naše zajedničke historije), imalo je, kao i drugdje, uobičajenih popratnih pojava, na koje su pojedini političari i kulturni radnici, Muslimani po nacionalnosti, reagirali vrlo određeno. Neke okolnosti u ovom slučaju ponešto su različite: sama činjenica da

ne postoji bosanska nacija (u onom obliku u kojem ju je nastojao nametnuti Kallay ili pak kao neki jedinstveni "bosanski duh", koji je izašao iz boce negdje šezdesetih godina) ne znači da ne postoje određeni oblici bosanske (bosanskohercegovačke) identifikacije.

Njih treba uzeti u obzir i kod Srba i Hrvata u BiH, kod Muslimana na poseban način. (Ja sigurno

nisam prvi koji to napominje.) Dok su druge nacije na svom nacionalnom prostoru u golemoj većini, Muslimana je u BiH manje nego bosanskohercegovačkih Srba i Hrvata zajedno: u prostoru koji se dijeli, svaki se nacionalni, a pogotovo nacionalistički stav osjeća više nego u onom homogenijem.

PODIZANJE SPOMENIKA PAVELIĆU, ZGODITAK ZA SRBIJANSKU OBAVJEŠTAJNU SLUŽBU U HRVATSKOJ

dr. Muhamed Borogovac,
Sarajevo

Jedina netačnost u gornjem članku je da se radi o Ustašama. Tomislav Dragun je sam nedavno jasno kazao da su oni sasvim drugi pokret, nazivaju se "Hrvatski uljudbeni pokret" ("Hrvatski kulturni pokret") i da nemaju ništa sa Pravašima koji su po njemu mrtvi kao pokret.

Moje lično mišljenje je da su oni ili totalne političke analfabete koji trče za publicitetom ili su podmetnuti Hrvatima kao tobožnji hrvatski ekstremisti, isto kao što su nama podmetnuti Alijini navodni "Islamski ekstremisti" od strane Srbije. Oni u stvari nastavljaju politiku generala JNA Franje Tuđmana, koji je Hrvatsku kitio ustaškom ikonografijom dok je četnicima potpisivao da je njihova trećina Hrvatske, "Republika Srpska Krajina" u Hrvatskoj.

"Uljudbašima" je trn u oku Stjepan Mesić, zbog prekida sa Tuđmanovom politikom, tj. zbog otpora kreiranju srpske države na pola BiH i zbog svoje dosljedne

borbe za skidanje fašističkog imidža sa Hrvatske. Sjetimo se da su velikosrbi veoma uspješno kreirali fašistički imidž Hrvatske, i antifašistički imidž Srbije, koristeći se jugoslovenskim diplomatskim vezama, kao da u Hrvatskoj uopšte nije bilo partizana i kao da u Srbiji uopšte nije bilo fašista. Vjerovatno je glavni, ali skriveni razlog Srbijanske obavještajne borbe protiv Mesića njegova podrška cjelovitoj BiH, jer je sada to glavni politički front na zapadnom Balkanu.

Fašizam je i morao diskreditovan i politički poražen te se političari svih naroda svijeta nastoje prebaciti na antifašističku stranu. Nažalost, mi Bošnjaci smo tu izuzetak, jer je Alijina klika na vlasti počela slaviti SS Handžar diviziju, namicati nam fašističku istoriju u ključnom trenutku Milošević-Tuđmanove agresije na Republiku BiH. Istovremeno dok su rasformiravali korpuse herojske Armije Republike BiH, Alijini ljudi su organizovali proslave nekih bošnjačkih regimenti iz prvog i drugog svjetskog rata, gdje su Bošnjaci bili na silu mobilisani da ginu za svoje okupatore, da bi i svijet i nas same ubijedili da smo mi na pogrešnoj strani istorije.

Slično se sada događa i Hrvatima. Odjednom su se pojavili "ekstremisti", koji grade spomenik Anti Paveliću, da sav svijet vidi da su Hrvati tvrdokorni fašisti. A kako gradnju spomenika "uljudbaši" opravdavaju u Hrvatskoj? Kažu: "Kada Srbi mogu imati spomenik Draži Mihailoviću, možemo i mi Anti Paveliću."

Međutim, razlika je ogromna. Srbi su uspjeli svijetu predstaviti Dražu Mihailovića kao antifašistu i borca protiv komunizma. Draža Mihailović je čak poslije smrti odlikovan američkim odlikovanjem za spasavanje savezničkih pilota. S druge strane moćna srpska diplomatija se potrudila da čitav svijet sazna za fašistu Antu Pavelića.

Podizanje spomenika Paveliću bi bila jedna velika pobjeda srbijanske obavještajne službe u Hrvatskoj.

Ova epizoda iz Hrvatske je za nas Bošnjake veoma interesantna i poučna jer se odvija po istom receptu kao i naša iznenadna "ljubav" za 13. SS "Handžar" diviziju.

PROŠIRENJE SJEVERNE ILICE DO FRANKOPANSKE ULICE I UREĐENJE PROSTORA DO GRIČA (10)

ing. Milan Panjković,
„Zagreb“, Revija Društva zagrebčana, srpanj-prosinac 1944.

Dakle nitko ne gubi ništa, niko-
me se ne će načiniti nepravda ili
kakva šteta, pače će se moći pri-
stupiti daljnjem proširivanju Ilice
od Frankopanske ulice do Iličkog
trga opet za razne ustanove, ko-
je nisu dobile gradilišta na ovom
dielu, jer će biti sve razgrabljeno
i bez mnogih posebničkih pri-rad-
nika, koji bi htjeli također graditi.

Stari Zagreb - Ilica

S priložene dvie skice pokazali
smo od mnogih, 2 mogućnosti, i
to u slici 1.: 16 blokova za 16
velikih zgrada otvorenih na sve 4
strane, možebitno 20 zgrada, od
kojih bi 12 bilo otvoreno na 4
strane, a 8 na 3 strane i sa ser-
pentinama i poprečnim ulicama
12 m širine, dakle **više manjih
blokova i šire ulice**. U slici 2.
imamo: 8 velikih blokova, a ser-
pentine i poprečne ulice manje
širine samo 10 m.

U drugom slučaju moguće je iz-
graditi **više zgrada** u svakom
bloku, ali **ne bi bile** samostalno
stojeće na sve 4 strane otvore-
ne. Srednja ulica u slici 2. poma-
knuta je iz sredine blokova slike
1., na sjevernu stranu blokova
slike 2., dakle **dalje** od Ilice, a
bliže serpentinama. Držim da se
ne može prosuditi sada, što je
bolje rješenje, dok se ne ostvari
**tko će i u koju će svrhu služi-
ti novogradnje**. Ako prevladaju
veće ustanove sa samostalnim
zgradama bit će bolja 1. alterna-

tiva, a ako
prevlada veći
broj manjih us-
tanova ili pose-
bnika, bit će
bolja 2. alterna-
tiva s većim
blokovima.

Potrebno je da-
kle u prvom
redu razpisati
javni natječaj,
tko se sve inte-
resira za novo-
građenje na

"Svaki i najteži problem, mogu
riešiti 3 **poštena** čovjeka za čet-
vrt sata."

Jedino može se prigovoriti, da će
izgubiti koji današnji vlasnik svoj
vrt ili vinograd, kojima nije mjes-
to u najvećem trgovačkom sredi-
štu grada u Ilici. Taj gubitak mo-
gu podrediti ta nekolicina za og-
romne koristi i prednosti na dru-
goj strani, jer na tisuće ljudi ne
će obilaziti dnevno po nekoliko
puta nepotrebno te vrtove i vino-
grade. Slavni Goethe je kazao:

"Što je danas utopija, sutra mo-
že biti stvarnost."

Držim, da sam iznesenim pried-
logom smanjio mišljenje o utopiji
mogućnosti proširenja Ilice i da
smo se ipak približili njezinom
ostvarenju, bez ikakvih žrtava,
bilo s čije strane, a samo uz dob-
ru volju i poštenu organizaciju
rada u novom upravljanoj gos-
podarstvu.

(Kraj)

Stari Zagreb - Ilica

ovom mjestu i u koju
svrhu. U obim sluč-
ajevima treba jedan
blok sačinjavati jednu
arhitektonsku cjelinu i
ako će biti **više inte-
resenata** i vlasnika
zgrada u **istom** blo-
ku. Podređivanjem
probitaka pojedinaca
cjelini, moći će se
mirno riješiti sve, kao
što je rekao glasoviti
Francuz:

SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK - 1941.-45. (18)

Prema knjizi: **Marko Samardžija – JEZIČNI PURIZAM U NDH**, „Hrvatska sveučilišna naklada“, Zagreb, 1993.

JEZIČNI SAVJET br. 28

PIVO ILI PIVA? Na prvi se pogled o tom pitanju ne bi trebalo ni raspravljati, jer će svaki poznavalac našeg književnog jezika odmah reći, da je jedini pravilan naziv *p i v o*. U Zagrebu ćemo međutim čuti vrlo često "idemo na jednu pivu", "plaćam tri pive", ili na pr. "bilo je pive i vina kak vode".

U Akademijском rječniku nalazimo oba oblika: *piva* i *pivo*. Te riječi imaju ponajprije značenje riječi 'napitak'. U tom značenju dolazi oblik *piva* kao imenica ženskoga roda samo u Stulićevu rječniku uz djela Jerolima Kavanjina: "Žudiš miris, pive, jide". Inače u značenju izraza 'napitak' dolazi riječ *pivo* samo u sred-

njem rodu, i to gotovo u svim našim starijim rječnicima. Tako imamo iz XIV. vijeka zabilježeno: "Nasitim piva duhovna", pa dalje "Ekvaristija jest pića (hrana) i pivo" (Budinić). "Od njih rajska jestojka i pivo" (Gradić), "Gdi mu prigorko pivo žuci i osta (octa) k ustom prinese" (Alberti). "Ni hliba ni piva ne okusi" (Mrnavić), "Dosti piva, a dosti jediva" (Narodna) i t.d.

U značenju "piće, koje se vari od stučenog ječma i od hme-lja" (njem. Bier) spominje se *piva* u ženskom rodu u rječnicima Belostenčevu, Jambrešićevu, Voltiglinu, Stulićevu i Popoviće-*vu*, a Bogdanović je zabilježio, da se tako govori i u Lici.⁴ Stulić međutim ima i oblik *pivo*, a tako imadu zabilježeno i rječnici Vrančićev i Mikaljin. Iz starijih naših pisaca ima također nekoliko potvrda za oblik *pivo*: "Vina i piva nikoli ne okusi" (Starine). "Ne će

pići ni vino ni pivo" (Radnić), "Nejma ona pići vino, rakiju, pivo ni sve ono što opiti može" (Kačić). "Ja sam gradio pivo" (Pavlinović) i t. d.

U sadašnjem je hrvatskom književnom jeziku, pa i u velikom dijelu narodnog govora potpuno prevladala riječ *p i v o* u srednjem rodu, i stoga je valja tako pisati i govoriti. (A.B.K.)

4 – Misli se vjerojatno na Jocu Bogdanovića, paroha u Divoselu u Lici, koji se u drugoj polovici prošlog stoljeća odazvao pozivu Jugoslavenske akademije da za potrebe njena "Rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika" skuplja riječi na terenu. Skupio je tako zbirku "od nekoliko desetaka tisuća riječi, koje je popisao prisluškujući negdje iz prikrajka svakodnevnih razgovore ljudi i žena svoga kraja" (tj. Like – M.S.). Usp. S. Pavešić: "Pogovor" ARJ, sv. XXIII, "Dodatak", str. 64

HRVATSKI JEZIK I BIBLIJSKI STIL (1)

prof. dr. sc. Ivo Pranjković,
Zagreb

Naravno, biblijskoga je podrijetla i cijeli niz specijalnih termina i/ili simbola, odnosno vlastitih imena tipa apokalipsa, Baraba, Betanija, Bezgrešno začće, crkva, čistilište, anđeo, đavao, gorušičino zrno, (istočni) grijeh, hodočašće, hram, izgubljeni sin, Jaganjac, Jahve, Job, Juda, Judita, Kalvarija, Krist, križni put, krštenje, Kula babilonska, Jeruzalem, Lucifer, mana, Me-

sija, Metuzalem, misa, Nazaret, obećana zemlja, pakao, Pasha, Pjesma nad pjesmama, Poncije Pilat, Posljednja večera, prorok, psalam, raj, Salamon, Samson, Spasitelj, svećenik, tamjan, Toma (nevjerni), Uskrs, Veliki petak, zlatno tele, žrtva itd.

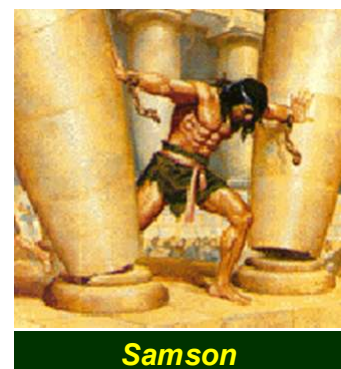
VLASTITA IMENA (20)

„Hrvatski pravopis“, Zagreb, 1944.

Jednočlana imena

R a z l i k u j

Ilir, Iliri	ilirac, ilirci (pristaše ilirskog pokreta)
Maltežanin (stanovnik otoka Malte)	maltežanin (vitez)

Samson

MR. SC. LUJO MEDVIDOVIĆ: CASTUS I PRAVDA (11)

ALFA, Zagreb, 2009. – str. 290

Priredio: **dr. sc. Tomislav Dragun**, Zagreb

"Prvi prometni pravac – znan kao jeruzalemski put (Via Hierosolymitana), vodio je dolinom Drave od Petovija (Ptuj) do Murse (Osijek) gdje su bila naselja s obiljem kruha (villum ubi est abundantia panis), trgovišta i luke na rijeci Dravi (mercatores per flumen Drawe in portum) pa i dalje preko Cibalae (Vinkovci) gdje se spajao s drugim prometnim pravcem i vodio za Sirmium (Srijemska Mitrovica) prema jugoistoku, sve do Carigrada i Bliskog istoka.

Drugi prometni pravac vodio je od Noviodunuma (Ozalj) za Sisciu (Sisak) te dalje uz rijeku Savu do Marsonije (Slavonski Brod) gdje se cesta dijelila na dva kraka: jedan je krak vodio preko Cibalae (Vinkovci) gdje se ponovno razdvajao na dva pravca: jedan za Mursu (Osijek), a drugi za Sirmium (Srijemska Mitrovica), dok je drugi krak u isto vrijeme kao zaobilaznica vodio dolinom Save, i dalje za Taurno (Zemun).

Treći prometni pravac vodio je kao magistralna primorska cesta od Tergeste (Trst) za Tersaticu (Trsat). Druga inačica tog pravca kroz Istru vodila je preko Parentia (Poreč), Pole (Pula), Arsie (Raša), Albone (Labin) i Port Flanaticusa (Plomin). Od Tersatice (Trsat) cesta je išla preko Senie (Senj) do Sabne (Solin) i dalje prema Bizantu. Na tu cestu vezivao se odvojak prema Jaderi (Zadar) i Scardonu (Skradin).

Od Sabne kao najvećeg prometnog čvorišta antičke Dalmacije

prolazila su četiri prometna pravca prema sjeveru i istoku.

Jedan je vodio preko gorja Ardij (Kunara, Dinara) pa uz rijeku Vrbas do Servitija (Bosanska Gradiška) i dalje za Mursu.

Drugi je vodio zaleđem Biokova, preko Tiluria (Trijl), pravcem Billubio (Lokvičići), Ad Novas (Runovići), Ad Fusciana (Tihaljina), Bigeste (Humac) za Naronu (Vid), i dalje za Epidauru (Cavtat) i Dyrachiumu (Drač) gdje se spajao s putom Via Egnatia koja je vodila u Byzantium.

Treći je pravac išao biokovskim primorjem preko mjesta Oneo (Omiš) do današnjeg Gradca.

Posljednji, osmi prometni pravac vodio je iz Sabne u unutrašnjost Ilirika preko Tiluria (Trijl), Ad Libros (Buško Blato), Ad Matricem (Gornji Vakuf), Bistua Nuova (Vitez) – izvorišta rijeka Vrbasa i Bosne, do Argentarije (Srebrenice) na Drini.

Među navedenim pravcima izdvajaju se značajem dva puta: prvi tzv. **jantarski put** – po čjoj

trasi prolazi suvremena jadransko-jonska magistrala, koji je vodio od Baltika do Kvarnera i dalje prema istočnom Sredozemlju, a to znači zaleđem Biokova i preko Billubia, te drugi tzv. **jeruzalemski put** ili **put kruha**, po čjoj trasi prolazi današnja Podravska magistrala, vodio je od istog polazišta do istog odredišta preko Murse (Osijek). **Put Ilirika** spajao je ta dva puta, od Salone do Murse, preko Banja Luke, Gradiške i Vinkovaca, a to znači jadransku obalu s Bosnom i Slavonijom – čiju ulogu danas preuzima planirana izgradnja koridora 5c na pravcu Budimpešta – Osijek – Sarajevo – Ploče.

X. SALONA I MURSA

Solin i Osijek, dva antička grada: jedan izgrađen na obali Jadranskog mora, a drugi na sredini Panonskog mora, na obali rijeke Drave, u blizini Dunava. Ti gradovi nisu uzalud bili najznačajnija prometna čvorišta i polarizacijska središta antičke Dalmacije i Panonije, i nisu uzalud bili snažno prometno povezani.

Gradska plaža Omiš

LIJET SARMATSKOG SOKOLA (5)

Zbirka pjesama liječnika, izabrao i priredio **Zi-jad Duraković**, "SIPAR", Zagreb, 1996.

DIV STOGODIŠNJI

Mile Klarić

U sjevernom kantunu
u četvorenog vrta
u kojem rastu žuti i modri
sikavci

zob
i slatak
omotan uz vlati raži
nabočio se na suhozid
moćno granat
plećat bajam

u rujnu kada dozore
plodovi su mu
slatko opori
a svaki drugi bliznac

Žilama kvrgavim ukopan
sto godina uspravan
sto godina samuje
čvrsto osovljen
lomi oštru buru
hukom svojih grana
grleći
kroz prosinačko podne
prozebla vrapca
zaklonom čvoravih rašalja
ispucane kore

Na uzak puteljak
s one strane suhozida
kojim se Crkvi ide
suncem ogrnut
o Velikoj Gospi
stere sjenu

za odmor
za odušak
hlad prošarani
šarak

S proljeća
kad se protegne
pčele gosti
medom cvjetova bijelih
Suncu okrenut.

MIRKO KLARIĆ

Mirko Klarić dvanaesto od trinaestoro djece Anuše i Anselma Klarića, rođen je u Stankovcima. Osnovnu je školu pohađao je u Stankovcima, a gimnaziju u Zadru, gdje je maturirao. Po završenom fakultetu u Rijeci vratio se u Zadar, gdje je radio u Medicinskom centru – u ambulanti primarne zdravstvene zaštite u Zemunik Donjem, Stanici za hitnu pomoć u Zadru i u Domu zdravlja u Biogradu na moru. Specijalizirao je otorinolaringologiju u Zagrebu, završio je poslijediplomski studij iz audiologije u Audiološkom centru Klinike za otorinolaringologiju Šalata, Medicinskog fakulteta u Zagrebu i subspecializaciju iz audiologije. Godine 1980. utemeljio je Audiološki odsjek u Medicinskom centru, u Zadarskoj bolnici gdje i danas radi.

Pjesme piše i objavljuje godinama, 50-tih godina postao je članom Pododbora Matice Hrvatske u sekciji za književnost u Zadru. Pjesme su mu objavljene u časopisima: Polet, Liječničke novine, Nova Hrvatska, Zatvorenik. Jedan je od autora druge antologije hrvatske liječničke poezije: Vukovarsko zvono, SIPAR, Zagreb 1995.

BAZALO (12)

dr. Mile Budak, hrvatski književnik, političar i državnik

On ju je pozorno motrio, prateći svaki pokret njezinih prstića, neko vrieme šutio, a onda reče posve tiho, kao sam za sebe:

- Uprav šteta, što ja nemam sestrice ka što si ti ---

- Pa ima vas Kresojića svake dobi! - odgovori ona veoma ozbiljno.

- Ima i manji i veći od mene, i mužki i ženskilja ---

Ivana zateče njezin odgovor i udari ga ravno po mozgu: posve je jasno, da mala govori istinu. Za čim on žali?! Ima u njihovim kućama, dosta takih curica, kakva je mala Manda Ćorakova, pa za čim on onda žali?! Na tom pitanju ustukne i zamisli se! ---

- Za čim ja žalim, kad i' je puno dvorište i u svakoj našoj kući?! --

- Ipak --- Tu je neka razlika. Prvi put u životu osjeti posve jasno i nesumnjivo, da je tu neka --- velika razlika: drugo je svoje rođeno žensko, a drugo je ono tuđe, pa kad je još i ovako liepo kao što jest ova mala Ćoranova Manda --- To su dva posve razlučena i različna ženska svieta - svoj i tuđi!

- Tako! Sad si jope čist ka sunce - reče mala, malko se izmakne i zagleda se u njega kao da ga želi tako bolje promotriti. Ivan je vidio u njezinim očima bezgraničnu dobrotu, kakova se može vidjeti samo u djetinjem oku, kroz koje sieva još posve nevina, nepokvarena duša. Ujedno je vi-

dio oko njezine glave divnu svietlu kuglu razpjevanih misli, koje su se prelievale iz narančaste u toplu ljubičastu boju.

- Evala ti ka mojoj maloj sestrici! - reče Ivan i pomiluje ju po obrazu. Ona se malko izmakne, al ne ni ljutito ni otresito, al ipak već - kao prava žena, iako je bila još veoma, veoma mala ženica. I nasmiešila mu se je veoma toplo, ne posve djetinjski i rekla:

- Tebi vala, jer da nije bilo tebe, bila bi otišla moja ovca.

Neko su vrieme ostali skupa i čavrljali, a tad je Ivan otišao k svom blagu, misleći neprestano na taj susret kao da je otkrio novi i nepoznati komadić samog sebe. Nešto je neobično u tom susretu i nikako ga nije mogao smetnuti s uma, a sreo se je s djetetom ---

Kadgod mu se poslije pružila zгода, rado se je sastao i porazgovarao s malom Mandom Ćorano- vom.

Gacka

7.

S Ivanom su rasle i njegove sposobnosti. Još je izmalena pokazi-

vao veliku sklonost prema bolesnicima i vazda nastojao, da sva- kom bude na pomoći. Na taj je način sve više i više pokazivao prirođeni dar liečenja, a čim se je više tim bavio, tim je brže i lakše razpoznavao bolest, na kojoj netko boluje. On je to sve činio posve slučajno, kako bi mu kad naletjelo, ne napadno i ne praveći nikad iz tog svog znanja bilo kakvu važnost il svojstvo, kojim bi se on mogao il i trebao ponositi i dičiti.

Sve je na njemu bilo najravnije, najjednostavnije i posve priprosto. On je već iz ranijih godina tu svoju osobinu gojio sviestno, iz podsviestne bojazni, da ne bi bio preuzetan il umišljen. On je nosio u sebi mjeru za ljudsku vriednost i važnost u odnosu s prirodom i Stvoriteljem, a ta je njegova mjera bila savršeno osjetljiva i veoma malena za čovjekove sposobnosti. Prema sebi je bio prestrog, a prema drugima ve-

ma strog, no to nije rado pokazivao, jer je najradije šutio i zakuljio se sa svojim mislima i zaključcima.

Isto tako se je vladao kod izricanja svog mišljenja o bolesnicima: gdje je vidio, da nema pomoći - a on je to vidio neobičnom sigurnošću! - tamo je šutio i nitko ga ne bi bio mogao nagovoriti, da nešto reče.

Samo bi sliegao ramenima i ponavljao, ako bi

baš morao progovoriti: "Tu ja ništa ne vidim i ne znam." U svakom bi drugom slučaju također

šutio, dok ne bi morao odrediti, kako će bolestnik uzimati liek, koji bi mu on dao. To je vazda bila kakova trava, koju je trebalo kuhati i pita kao čaj, il kakav melem, kog je trebalo privijati na prsa, na leđa, među lopatice il na ranu. Samo bi odredio, kako se to mora činiti i ni rieči više. Iznimku bi znao načiniti samo onda, kad je vidio, da je prieka potreba, da utješi i umiri uplašenu majku il inače koga, kome je očito mnogo stalo do bolestnika, a zapao je u neopravdano očajavanje. U takim bi slučajevima također rekao koju više, al samo najpotrebnije, da razbije najcrnije misli i bojazni.

Događaji ga među Kresojićima nisu mnogo zanimali bez ikakova obzira, kakve su narave bili. Živio je svojim posebnim, samostalnim životom, veoma zdušno i marljivo obavljao poslove, koje su mu stariji određivali, i nije se preko toga i dalje od toga brinuo upravo ni za što. Kad je velika zadruuga razdijeljena, on se nije ni za uhom počesao. Kao da se to nje-ga uobće ne tiče.

- I tebi je to ništa, što se dilimo?! - rekao mu je neki vršnjak u kući.

- A jer bi mi to što bilo?! - upita on. - Stvoritelju je svedno, kako živimo, ako živimo pošteno.

- Vindar je drugačije, kad imamo trista ovce i stotinu goveda, neg kad se stisne dvadesetak šugavi repova i dvoj, troj junadi ka da su za rakiju izprošeni!

- A esi vidi je u Mrkobraduši?! - odvrati Ivan: Naš vridni i bogati praid Kresina ima uprav kolk i unaj prosjak, što ga je nike godine pomelo tu kraj naše Obsenice, pa ga pokopaše u naše groblje.

Nikakve razlike. Zašto bi mi unda bilo ža?! A znaš i uno, što je reka Spasitelj?

- Nude?! -

- Prije će proći deve kroz iglene uši, neg bogataš ući u kraljestvo nebesko. Tako je reka Spasitelj, a Un je zna, što je divanije i nije nikada divanije, da plaši babe i dicu, man jer je tije reći istinu.

- Al u zadruzi niko nije bogataš! - brani se onaj. - Sve je tu naše i svi se mučimo za sve.

- Ne velju ja ništa, man samo da nemam za čim žaliti. Moramo živiti i raditi, a drugo ---

- Morda ti voliš, da sad i ti imaš ništo svoga?!

- Ja da imam ništo svoga?! - iznenadi se Ivan. - Očeš li, da sve tebi poklonim s Božjim blagoslovom?! Ja ne tribam ni kolko j' crna pod noktom. Meni je dosta ovo, što j' u meni i što j' na meni. Kad se ono pokojni Tome nije vratio iz Lovinca neg ga drugi dan našli u Obsenici pod mostom Rukavinskim mrtva, jer je vidio, kako su Tomina djeca očajno pomagala i tugovala, pa se nije mogao oteti učinku, tog strašnog događaja, al dugo nije tugovao, nit je vanjskim znacima pokazivao svoje razpoloženje. Stisnuo je zube, nekoliko puta stegao vjeđe kao da želi izžmikati svaku iskricu tekućine, koja bi se mogla pojaviti u obliku suze i onda opet ukrotio lice kao i obično i obavljao svoje dnevne poslove, kao da se nije ništa ni dogodilo.

- Bez Božije volje ne pane ni perce s vrebca - rekao je posve tiho i kao povjerljivo Kikici, želeći, da je tako utješi. - I sama znaš, da mora biti dobro, što j' po Božjoj volji. E l' ovako?!

Ona nije smogla snage, da mu

odgovori jer je tuga bila prejaka, bol neočekivana i presilna, pa je samo zajecala još jače.

- Viruješ li ti u Stvoritelja? - upitao je, kad nije dobio odgovora, a želio je svakako, da pomogne svojoj maloj sestri. Kad mu ni na to pitanje nije odgovarala, on ga je ponovio, a ona onda potvrdila kimanjem glave, na što je Ivan nastavio:

- Kad viruješ, unda moraš biti zadovoljna sa svim, što dolazi iz Njegove ruke.

Na sličan je način prebolio i Nikolino odmetanje u planinu. Bilo mu je žao, boljelo ga je, a bilo ga je sram pred ljudima iz drugih plemena, ali - preko Božije se ne može, a bez Božije se volje i tako ništa ne događa, pa što bi onda tugovao i zašto bi se sramio?! Nikola je svakako i bolji i pošteniji od dvadeset i devet drugih ljudi u cijeloj regimenti, al kad mu je ostavljeno, da ide tim putom, tu nema ni razgovora ni prigovora, nego se pokloni, prekrsti se i zahvali Stvoritelju na svemu. Ništa drugo.

Kad je Joso ležao u krevetu okružen svim Kresojićima i oplakivan još mnogo prije smrti, Ivan je veoma oprezno, al i veoma pozorno promotrio njegovo lice, a onda mu zavirio i u zjenice i - nije ni zuba obielio. Ukućani su bili previše zauzeti brigom oko bolestnika i previše obuzeti tugom i zbog Jose i zbog Nikole, a da bi bili mogli smoći toliko snage i sabranosti, da i Ivanu posvete pažnju, pa da po njegovu držanju prosuđuju, što misli o težini bolesti. Nitko nije na njemu ustavio svoje pozornosti, a on je to dobro uočio, pa se naglo i neprimjetno izgubio negdje među kućama.

Kad su ga poslije neki pitali, što misli o stričevoj bolesti, on je samo slegao ramenima, a kad su navaljivali, da progovori, odgovorio je veoma nesigurno i ko premišljajući:

Ja uprav ni neznam mnogo o tom, a ovo malo što znam, ne mogu vaik valjano izreći, a kad bi i mogla izreći, ne mogu pogoditi, pa je onda najbolje, da mučim. Sve j' to u Božjim rukama, al ja znam edno uvano: Nema smrti bez suđene, a suđena je s dopuštanjem Stvoriteljevim, pa unda nema što, man se pokloniti i pomoliti se i mirno nositi ---

Kad je Joso umro Ivan je tugovao kao i ostali, koliko je suditi po držanju i po onom, što drugi vide, a kad Nikola ono učini kod Ćoranovih, on je protrnuo i skamenio se od tuge nad njegovim djelom. Tu njegovu tugu nije nimalo umanjila viest - koju je doznao poslije one o Nikolinu nedjelul! - o nasilnoj groznoj smrti Vranjice Josipa Lukičina. Strahovito ga se je kosnula i ta viest, al ona nije nimalo umanjila njegovu osudu Nikolina postupka nit je otupila oštricu bolova, koji su ga obuzeli nad Nikolinim činom. Bilo mu je tim teže i strašnije, što je Nikolu neobično volio. Davno je već zaboravio, kako ga je znao dražiti, dok su još bili maleni dječaci, i zvati ga smrzlom i srđenom. Sve je on to ne samo davno oprostio, nego i posve zaboravio. Nije ostao ni najmanji trag djetinje tuge i žalbe, zbog onog davnog bockanja i draženja. Sve je uzmaklo pred zrelim gledanjem odrasla čovjeka pametna, a netragom je izčezlo pod pritiskom Ivanova pročišćenja poslije pohoda na Sveto Brdo.

Žaleći Nikolu nije ga proklinjao nit se je na njega ljutio. Samo je bio tužan zbog njegova djela. Misleći o tom, neprekidno mu je bila pred očima Manda Ćoranova i vruće je želio, da je što prije vidi i da prosudi po izgledu njezinih očiju i po svježini i boji lica, kako je podniela i kako i dalje nosi sve, što zadesi nju i njihovo ognjište. Najviše je mislio na Nikolu, zatim odmah na malu Mandu, dok je Vranjica dolazila istom poslije nje, iako je i Vranjicu veoma volio. Sad je o njoj mislio ovako: - Njoj je ostavljeno, da svrši ovako mlada i na ovako grozan način. I svršila je. Njezino je gotovo za ovaj život i na ovom svijetu. Sam Sveznajući zna, zašto je to tako i čim je ona zaslužila takav svršetak, al ga je svakako zaslužila. Nju ne treba žaliti, jer se nije dogodilo savršeno ništa što ne bi bilo u osnovi Providnosti. Svaki čovjek stupa na sviet sa svojom torbicom, u kojoj je sve, što on ima i prema čemu će se okrutnom nuždošću razvijati njegov život. Sve je njegovo i iz njega; za sve je on sam odgovoran, jer je sve sam zaslužio. Vječna Pravda povlači i pravednost računice, a Vječna Pravda samo vidi, kako će biti. Ništa nama nije unapried određeno i nametnuto, ali imamo sve svoje i svojom voljom udešavamo - tko bolje, tko lošije, no iz dviju vrsti raženog brašna ne može ni najbolji pekar umiesiti i izpečiti pšenični kruh, ali će dva razna majstora iz posve jednaka tvoriva načiniti prilično različne proizvode!

Vranjica je stupala svojim stazama i došla je do stožera, mimo kojeg više nije mogla, pa su je

čovjek i njegovi roditelji pripeli uz njega i skratili joj disanje. Tu se ne da ništa pomoći. To je pravedno, jer da nije, ne bi se bilo dogodilo. Naravno: nije pravedno s obzirom na one, koji je ubiše, al njoj osobno nije nanesena ni najmanja nepravda. To je njezino. Njezine su ubojice pogodile sebe, a ne nju. Ivanu je to bilo posve jasno, pa se s tog nije mnogo bavio mislima o njoj. Izmolio joj je za dušu mnogo molitava i prešao mislima posve na Mandu Ćoranovu. Za nju je osjećao i posebnu sklonost i veliku zabrinutost, jer je mrtvima lako pomoći: moliš se za njih i na njih mnogo dobro i plemenito misliš, pa možeš biti siguran, da na taj način dolaziš s njima u vezu i da im uspješno pomažeš. Sa živima je posve drugi postupak i posao! Tu nikad nisi siguran, kojim bi putem udario, pa da doista budeš koristan, kako iskreno i pošteno želiš. Netko je čudljiv, netko je preosjetljiv, drugi je lud na svoju ruku, a treći biesan, drugi opet lopov - pa sad pogodi pravi put! Svaki drugačije prima, drugačije tumači, a na posve razne načine svaki upotrebljava prijateljsku dobrotu, skrb i nastojanje, da pomogneš.

- Nije smije ovako - rekao je Ivan Anti, bratu Nikolinu, kad su se jedne večeri našli među kućama i čekali, da budu pozvani na večeru. I Vranjica i Ivan Ćoranov su već bili pokopani i znale su se sve pojedinosti o svim nesrećama, koje su se dogodile oko njihova ognjišta.

- I ja bi volije, da nije, al kad est, ja mu se ne čudim - odgovori Ante mirno i promišljeno.

- Mrkobradi su zaslužili svoju plaću i uni joj ne bi bili utekli i

brez našeg Nikole - tumačio je Ivan svoje mišljenje. - Nije un smije mećati svoje prste u taj procip, iz kog se ne utičel!

- A nu! - odgovori Ante posve uvjerljivo i predano. I ja tako mislim, al sad iz une kože nikud. To j' njegovo.

- A nu! - složi se i Ivan s njegovim mišljenjem. - Nikako, man tako: sve je to njegovo. I vala Stvoritelju, što nije dano, da i' sve pobije.

- Srićal!

- A moga j', da mu je bilo ostavljeno, al uprav more na golim kolinim klečati i valiti Stvoritelja, što mu to nije bilo u računici.

- E, e. Nego, esi čuje, kako vele, da j' viknije: "Biži Bože, izgoriše Ti i noge!"

- To, kad je Ćoranovu kuću užega na sva četri roglja?!

- Unda, unda. A znaš, odkud ti je to?!

- Nude?!?

- Uprav ti ni ja pravo ne znam, al samo znam tolko, da j' niko zapa-

lije neotice kapelicu, u kojoj je bilo Sveto Otajstvo, pa kad je plamen liznije, un se sav zblanije i poče je vikati ka sulud: "Nisam tije, Svemogući, al biži van, izgoriše Ti noge!" Taj je to mislije najpobožnije, al je tako izpalo, pa i naš Nikola, kažu, viknije tako, jer je Stvoritelj svagdi, pa i u Ćoranovoj kući.

Gacka

- To est. Svakako i u Ćoranovoj kući - potvrdi Ivan. - Nego, ja mislim, da ni Ćoranovi nisu svi rđavi ---

- Što j' odreslo, to je sve lopov, a ona mala još ne zna kako joj je ime, pa se ni nezna, kakva će biti.

- I ja mislim, da je una dobra -

- Nego, una Pepičina veli, da j' Nikola viknije samo, da gadove probudi, da se ne sprže, a nji nije tija zvati, pa je unako viknije.

- A nu, nu! Tako more biti najprije. Tako, tako će i biti - potvrđivao je Ivan veoma zadovoljno, jer ga je tako tumačenje zadovoljavalo i umirivalo. Časak je razmišljao o tome, a onda će

opet: - A da, man tako! - I kako bi drugačije naš Nikola moga to reći?! --- Nije tije une zvati, kad je na nji bije toliko toliko sprca, a nije jope tije, da izgore, pa je viknije, što je prvo naletilo na jezik, a zna se da naleti vaik uno, što j' najbolje i najpametnije. Tako j' bilo i to --- A i bije bi gri do Boga i do sudnjeg dana, da

j' i uno dite izgorilo!

- E l' Manda?!

- E, e, Manda. Bije bi gri i za svako nji drugo, al za nju sto puta teži i veći, kad je još ka pravo andeja ---

PRIPOMENE UZ PRAVOPIS I UZ IZBOR MISLI IZ BUDAKOVOG „BAZALA“ (10)

mr. sc. Dragan Hazler, Basel, Švicarska

- Vidim i ja, da si se ti zametnije dušetinom ka kakvom vričetinom, pa se ni za što ne češeš, al to ne valja, moj junače. Triba umirati, a prije smrti triba misliti na sve, jer će ti biti kasno na smrtnoj uri.

* * *

...Kad joj sreća posluži, pa se uvali u blaženstvo užitka, ne zna ni mjere ni međe. Tjera do ludila kao da su njezine snage neiscrpive i kao da je nepresušan izvor sreće i naslade.

Ona nikad ne razmišlja nego o onom, u čemu se baš tog časa

nalazi. Za nju ne postoji ni prošlost ni budućnost, ni iskustva ni oprezi. Postoji samo - sad i samo ovo, što je uhvatila! Već sljedeći čas - to će se vidjeti. Tu je doista najveći mudrac, jer u vječnosti niti ne može postojati nego isključivo - sadašnjost!

SVOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent,
2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201
SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

DA SE NE ZABORAVI! (2)

Premijerno u tri djela na YouTubeu

Povijesni pohod Hrvata iz Amerike i Kanade u Washington, D.C.

Zahvaljujući milosti Božjoj i providnosti Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, moje malenkosti i internet YouTubea, hrvatski gledatelji diljem svijeta imaju prigodu sada vidjeti "necenzuriranu" u slici i riječi u svojim domovima na računalima po prvi puta nakon 19 godina jedinstveno - dokumentarno - povijesno - informativnu TV emisiju **"Povijesni pohod Hrvata iz Amerike i Kanade u Washington, D.C."** u tri djela na YouTubeu!

To je TV emisija (kao i mnoge, mnoge moje druge veoma kvalitetne i profesionalno snimljene i proiz-

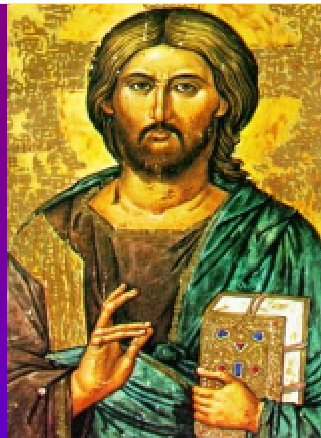
vedene filmove, TV emisije, priloge i TV intervjuve posljednjih 30 godina o Hrvatima iz dijasporu u Hrvatskoj dijaspori!) koju su Hrvatska državna televizija / HTV i njeni čelni i odgovorni i podobni pojedinci dokumentarnog TV programa, kao i glavna i odgovorna direktorica HTV-og satelitskog TV programa "Slika Hrvatske" gospođa Karolina Vidović Krišto, potpuno ignorirali i još uvijek ignoriraju! (Gospođa Karolina Vidović Krišto posjeduje zadnjih nekoliko godina listu mojih više od 250 filmova, TV emisija, priloga i TV intervjuva kao i tri DVD TV emisije!)

Dragi moji Hrvati iz domovine i dijasporu, pogledajte si ova tri djela TV emisije "Povijesni pohod Hrvata iz Amerike i Kanade u Washington, D.C." i prosudite sami zašto se ona (i mojih više od 250 filmova, TV emisija, priloga i TV intervjuva!) nije javno prikazivala posljednjih 19 godina na Hrvatskoj državnoj televiziji? Ova TV emisija u tri djela, (kao i ostalih mojih 23 YouTube priloga) može se vidjeti u svako vrijeme i bez isprike na internet YouTube adresi:

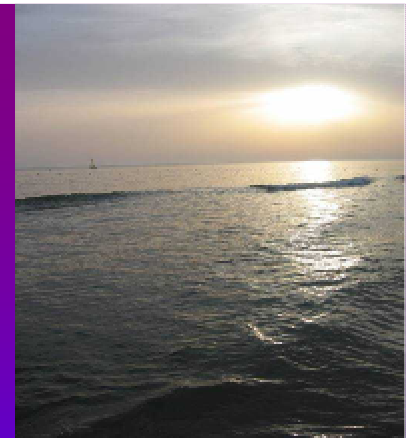
zranogajec1

**XIII^a
NEDJELJA
KROZ
GODINU
GODINA B**

Marko 5, 21-43

**U ono vrijeme:
Kad se Isus
lađom ponovno
prebacio prijeko,
zgrmu se k njemu
silan svijet.**

Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga uardno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!" I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

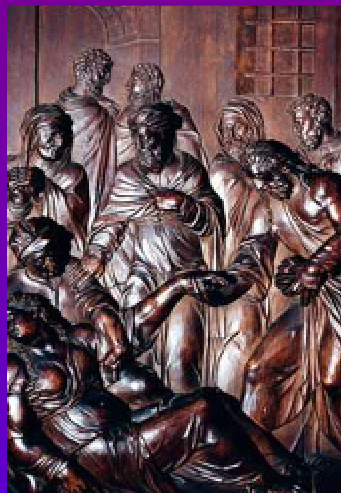
A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena." I odmah prestane njezino krvarenje te osjetiti u tijelu da je ozdravila od zla.

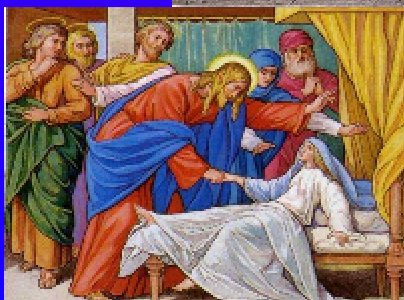
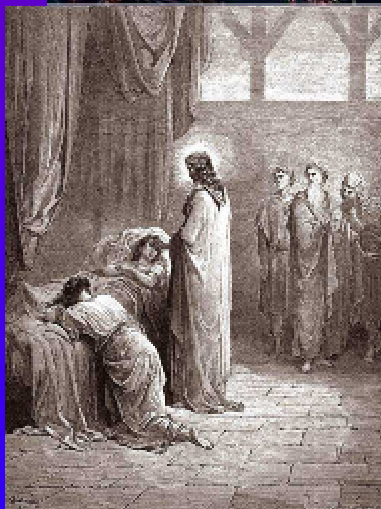
Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: "Tko se to dotaknu mojih haljina?" A učenici mu rekoše: "Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritiče i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'"

A on zakruži pogledom da vidi onu koja to učini. Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini. On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!"

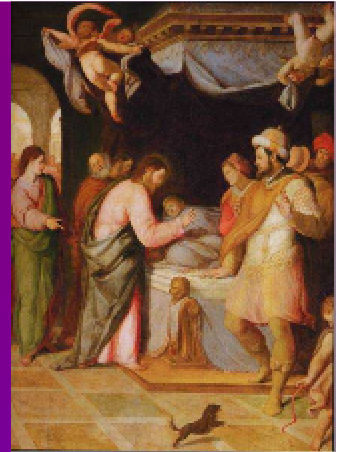
Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: "Ne boj se! Samo vjeruj!" I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva.

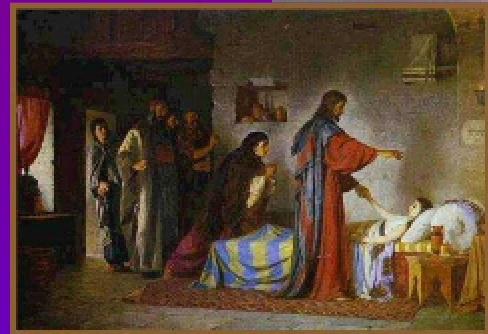
No on ih sve izbací, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratióce pa uđe onamo gdje bijaše dijete.

I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom. "Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?"

I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: "Što bučíte i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava." A oni mu se podsmjehivahu.

Primi dijete za ruku govoreći: "Talita, kum!" što znači: "Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!"

Prezentaciju je izradio
FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured
sv. Nikole Tavelića

Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA
Tel. 051/ 641-449

Fax: 051/ 648-697
E-mail adresa: frs-
sv.nikola@ri.htnet.hr

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (33)

Mieczysław Malinski

PRIMATE DUHA SVETOGA

Imaš li Duha Svetoga? Vidiš li oštrije, no što može oko vidjeti? Čuješ li savršenije, no što može uho čuti? Ljubiš li više, no što može srce ljubiti? Razumiješ li bolje, no što može um razumjeti?

Imaš li još Duha Svetoga? Koliko puta si ga ponizio svojim kukavičlukom, svojim oportunizmom, svojom pohlepom, tromošću? Zar gledaš samo toliko, koliko ti oči vide? Zar slušaš samo toliko, koliko ti uši čuju? Zar ljubiš samo toliko, razumiješ samo toliko, koliko je tvoje srce, tvoj razum?

Duhovi 1,
Iv 20, 19-23

DOĐE ISUS

Svaki ima svoje velike dane, svoje trenutke radosti, ushićenja, oduševljenja.

Tada vidimo – kao prvi put – ono što smo već mnogoput gledali. Tada slušamo – kao prvi put –

ono, što smo već mnogoput mislili da razumijemo: velika Božja i ljudska djela. Osjećamo se kao preporođeni, a sve je jednostavno i prisno.

Zatim slijedi podnevni zamor, večernja iscrpljenost, nedjeljna opuštenost, ovosvjetska tromost. Ponovno diže glavu naše častohlepje, naša gramzljivost, naša nezasićenost, naša prepredenost, sebičnost, strah.

Pa ipak pod svaku cijenu moraš u sebi sačuvati one najdublje i najplemenitije crte koje si otkrio u svojim velikim danima. One su možda časovito zakrivene, ali to su za te odlučujuće vrednote.

Duhovi 2,
Iv 20, 19-23

DOĐE ISUS, STANE U SREDINU

Treba imati dane u kojima ćemo slaviti. U svečano ukrašenim crkvama zajednički slavimo spomendane Isusove muke, smrti i uskrsnuća. U krugu obitelji zajednički slavimo obiteljske događaje.

je. U zajedništvu s cijelim narodom slavimo spomendane važnih povijesnih događaja svog naroda.

A onda se skida blagdansko odijelo, opet oblači svakdanje i prione na posao. Blagdanske vrednote treba znati pretočiti u svakidašnjicu. Ne učinimo li tako, događaji koje slavimo izgubit će vjerodostojnost, ljubav koju naviještamo bit će laž, sve naše slavlje bit će prevara, bit će – samo predstava, igra i samoobmana.

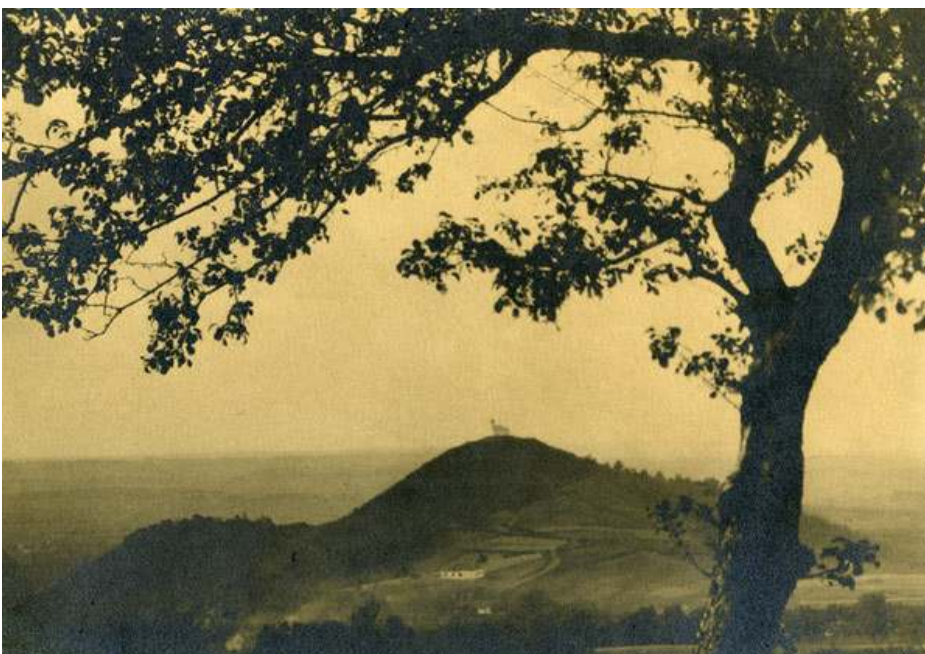
Duhovi 2,
Iv 20, 19-23

KOJI VRŠI VOLJU OCA MOGA, KOJI JE NA NEBESIMA

Ako se na smrtnoj postelji bude mo za nešto kajali, onda će to biti zato, što nam život nije bio ispunjen nego usitnjen, isjeckan i plitak; što nismo dali koliko smo mogli; što smo se zaustavljali na sitnicama, sporednostima, glupostima; što smo potrošili previše energije i previše vremena na nevažne stvari; što svoje snage i svoje vrijeme nismo usmjerili na bitno; što u našem životu nije bilo dovoljno nade, ljubavi, vjere; što nam život nije bio tako ispunjen kako je mogao biti.

Ako se već danas imamo za nešto kajati, onda je to samo za dosadašnji naš život, koji nije tako ispunjen kako bi mogao biti. Ali danas – to još nije smrtna postelja. Još živimo. Još nam se pruža prilika.

9. nedjelja kroz godinu A,
Mt 7, 21-27

SVJEŽE USTAŠE NA PARTIZANSKI NAČIN (3)

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni! Drago mi je što ste došli g. Kameni.

A: Hvala g. Antica.

B: Gospodo! Počinjemo sjednicu Odbora za prijem članova u Novu Ustašku Stranku. Koliko nas je nazočno? Dvadeset sedam. Dvoje je odsutno. Znam, g. Trpimir i gđa Hrvojka morali su odletjeti u Australiju.

Ibrahim: Sve su Vas dali pozdraviti.

B: Ovdje je i g. Milan Bandić. Razmatramo njegovu molbu za prijem u našu stranku. Zapravo našu potporu njegovoj izbornoj kandidaturi za predsjednika RH. Izvolite gospodine Bandiću.

Kumrovec

Milan Bandić: Hvaljen Isus i Marija. Drugovi, pardon, gospodo stvari su jasne. Upravo dolazim iz Katedrale. Zapalio sam svijeću tešku 7 kilograma. Uzoriti kardinal Josip Bozanić je to vidio. Obećao je o toj mojoj pokori odmah izvijestiti Svetog Oca. Hvaljen Isus i Marija. Imam sve uvjete za prijem u Novu Ustašku Stranku, ali bih Vas molio da za mene napravite izuzetak. Ne bih volio da se to zna. Znaite već kakav je moj prijatelj Josip Perković. I kako smo nekad djecu krsili.

B: Zašto bi se Vi bojali svojih uvjerenja?

Milan Bandić: Vidite, pa ja se i ne bojim svojih uvjerenja, nego tuđih. Hvaljen Isus i Marija. Kad se negdje nađem, to su onda moja uvjerenja, a kad sam negdje drugdje, opet su to moja uvjerenja. Neki tu jednostavnu činjenicu nikako ne mogu shvatiti.

B: Ja ju itekako dobro shvaćam. Izvolite pitati g. Bandića.

Krešimir: G. Bandiću, Niste prihvatili Dane slobodne knjige koje organizira Hrvatski uljudbeni pokret. Zašto Vam ta priredba smeta?

Milan Bandić: Meni. Bože sačuvaj. Hvaljen Isus i Marija. Želim samo pomoći. Gospoda ovo pitanje mogu riješiti odmah, i bez Dana slobodne knjige. Imam ja u šupi tri tone knjige Jakova Blaževića "Tražio sam crvenu nit", i to s predgovorom prof. dr. sc. Zdravka Tomca, također Superkatolika, kakav sam i ja. Jakov Blažević bio je također Superkatolik. Tako je rado uz sebe i Josipa Manolića imao blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Čemu onda Dani slobodne knjige? Ja sam za njih, ali, razumijete, to treba dijalektički gledati. Hvaljen Isus i Marija.

Petar: G. Bandiću niste ni odobrili korištenje gradskog prostora za priredbu Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata. Čudi me to?

Milan Bandić: Hvaljen Isus i Marija! Radi se o nesporazumu. U ovo doba često padaju kiše. Ljudi bi na otvorenom prostoru pokisni, promrzli. Hvaljen Isus i Marija. Nisam to mogao dopustiti. Umjesto toga organizatorima sam predložio odlazak u Kumro-

vec. Ima tamo, ako niste znali, jedna lijepa škola. Stare uspomene. U njoj se svašta dobra dade naučiti. Dragi naš dru ... Uh, oprostite. Ja sam ju pohađao, sve ispitate s odličnim položio, a i sada ju volim obići. Hvaljen Isus i Marija. Rado ću počiti s gospodom.

Mehmed: G. Bandiću, što mislite o podizanju spomenika Poglavniku Nezavisne Države Hrvatske, Dr. Anti Paveliću, u Zagrebu. Nešto ste tihi glede toga.

Milan Bandić: Ja tih! Hvaljen Isus i Marija. Znaite li Vi gospodine da sam u Katedrali zapalio svijeću tešku sedam kilograma. Pred uzoritim kardinalom Josipom Bozanićem? Eto, vidite, takav sam Vam ja. Nije što se o meni radi. Tako bih ja i o drugome.

Mehmed: G. Bandiću, pitao sam Vas u svezi podizanja spomenika Poglavnika NDH u Zagrebu.

Milan Bandić: Ah, da! Hvaljen Isus i Marija. Tako je. Nema potrebe mučiti se. Imamo lijepi Trg maršala Tita. Tko god na njega dođe, slobodan može u sebi misliti i na Dr. Antu Pavelića. Bez ikakvih loših posljedica. Hvaljen Isus i Marija. Jamčim Vam to ja, Milan Bandić iz Donjih Gudura.

B: Hvala g. Bandiću. Našu odluku poslat ćemo Vam poštom u zakonskom roku.

A: Doviđenja g. Ustrajniću. Idem do uredništva.

B: Ništa, ništa! Pozdravite urednika. Neka navrati. Na čaj. Romanjski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun
rođ. Takšić

Šnite od ananasa

Sastojine za biskvit: 6 jaja, 18 dag šećera, 15 dag sjeckanih oraħa ili badema, 10 dag groždica, 5 kom smokava, 1 limun, 3 štange čokolade, 1/2 praška za pecivo i 13 dag brašna.

Snimio: Marko Stjepan Mirković

Izrada:

Izrada biskvita:

Mikserom pjenasto izlupati 6 jaja i 18 dag šećera. Dodati 15 dag sjeckanih oraħa ili badema, 10 dag groždica, 5 sjeckanih smokvi, naranču korice 1 limuna, sok 1 limuna, 3 rebra narezane čokolade, 13 dag brašna i 1/2 praška za pecivo. Sve skupa zamiješati.

Smjesu istresti u pomašćenu i pobrašnjenu tepsiju i peći 30 minuta na 200°C.

Dobar tek!

PRAVA ISTINA O JADRANKI KOSOR

REGNOCRO@aol.com

Sjetio sam se da biste Vi gospodo iz Hrvatske uljudbe mogli odgonetnuti pravu istinu o Jadranki Kosor, odnosno, je li ona stvarno po rođenju Vlaisavljević, jer "Vesti" su prije dva mjeseca pod naslovom "Kosorka devojka" uskliknuli da je ne samo Srpkinja po rođenju nego da joj je "navodno" djed bio četnički vojvoda, a da joj je Kosor prezime po jednom od muževa.

Nedavno sam u Zagrebu pokušao doznati što je istina ali nitko koga sam pitao nije znao, a među pitanjima je bilo malo većih "brkova". Ali, na Google-u također piše da je rođena Vlaisavljević, jer "Vesti" nisu mjerodavne niti će biti.

Znam i to da su Kosori iz Trbounja kod Drniša pa i Josip Kosor, naš poznati književnik. Koliko god su "Vesti" zblanamjerne (to se zna samo po sebi), ipak to njezino porijeklo je misterij, a ona je naš "aktuelni" (kako kažu jugoslavi) premijer.

Dakle, tim se pitanjem bavim taman već tri mjeseca, ali bez rezultata. Kažu mi da je bila u kumrovačkoj školi (što je za nas neke također neoprostivo, jer je umakala u jaje s obožavateljima Jošue Ambroza), a još i da je po rođenju Srpkinja, to je malo previše. Ne morate odgovoriti ako ne ćete. Naravno da bi mi bilo drago da se javite.

PISMO HRVATSKOM ULJUBENOM POKRETU

mr. sc. Dragan Hazler, Basel, Švicarska

Vaše je pravo misliti, ponašati se i djelovati po osobnom nahođenju. To Vam pravo, ako njime nikoga ne ugrožavate niti vriđate ne može i ne smije niti ko osporiti. To je Vaše osobno pravo.

Moja hrvatska malenkost niti ne pokušava stati na put kao zapreka Vašim namjerama odlazka u Srbiju tražiti uzor u najvećem (iza Broza!) zločincu na Hrvatima, đeneralu Draži Mihailoviću, nego se od toga distanciram.

Ja, Dragan Hazler, Hrvat u duši, umu i tijelu ne bi to učinio, da me se zaodjene u Eure od pete do glave i da mi Srbi prostru cviećem svaku stazu i put, po kojem bi išao.

Obzirom na vrlo tragično iskustvo, neoprostiva zločinstva i nepopravljive štete svake vrste, koje su nama Hrvatima počinili Srbi, a čine i danas, ja sma-

tram Vaš plan „Odlazak gusana u maglu!“

Idite, gospodine Dr. Tomislave Dragun, ali moju podršku u tome nemate i Vaša upornost na tome, lošem putu, dovest će do prekida svih naših odnosa.

Ako zaista ustrajete na tome za Hrvatski narod, krajnje ponižavajućem činu, poštedite me odmah od svih Vaših E-mail-pošiljaka. Zaboravite da postojim!

Za mene je pokojni Dr. Ante Pavelić svetinjska osoba svekolike hrvatske poviesti i ne mogu psihički, ni moralno, ni ljudski ni hrvatski podnieti poniženje moga dragog Poglavnika s patološkim koljačem Hrvatskog naroda Dražom Mihailovićem.

Nadam se, da će Vam Bog razsvietliti pamet pa ne ćete postati Gusan u maglu, nego ćete ostati pravi domoljubni Hrvat, kakvog pozdravljam s najljepšim hrvatskim pozdravima:

Za dom - Spreman! Za Hrvatsku - Uvijek i Svagdje!

mr. sci. emeritus Dragan Hazler,
domobranski sanitetski častnik u pričuvi

Post scriptum:

Ja sam osobno mojim novcima i trudom podigao spomen obilježje hrvatskom vitezu +Juri Francetiću i nisam išao tražiti uzor, u uvijek neprijateljsku Srbiju. Srušio ga je hrvatski izrod Ivo Sanader.

Dragan Hazler s domobranskim i ustaškim veteranima podigao je na tlu bivšeg Slunjskog kotara preko 30 namjenskih Raspela popraćenih odgovarajućim tekstom. Svi stoje netaknuti i moji Hrvati u Slunjskom zavičaju kite ih cviećem, pale sveće i mole se Bogu za za duše pokojnika, za spas Hrvatskog naroda, za obstanak i razvoj naše domovine i Države Hrvatske.

Ne idite, gospodine Dragune k tome zločinačkome narodu, koji nam je ne sam počinio najstrašnija zlodjela, nego nas je pred cilim svijetom sotonizirao, a sotonizira nas i danas i sotonizirat će nas ad infinitum.

Od srbskih mina gine Hrvatski narod i ginut će još desetljećima, a Vi odlazite k tim zločincima uzimati spomenike zločincu Draži Mihailoviću za uzor našem dragom Poglavniku.

OBAVIJEST

Pozivamo na predstavljanje knjige

Suzanne Brooks-Pinčević

BRITANIJA I BLEIBURŽKA TRAGEDIJA

Nakladnik: Hrvatsko Žrtvoslovno Društvo

Urednici: Zvonimir Šeparović i Tomislav Nürnbergger

U četvrtak, 24. rujna
2009. u 12.00 sati

Dvorana Hrvatske matice
iseljenika

Trg Stjepana Radića 3,
Zagreb

Knjigu će predstaviti prof.
dr. Zvonimir Šeparović,
predsjednik HŽD

Stjepan Brajdić, preživjeli
sudionik Bleiburške tragedije

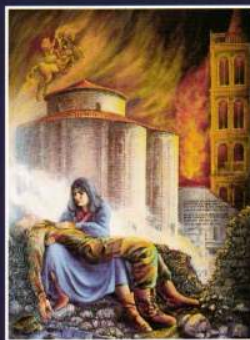
Tom Beram, predsjednik
Hrvatskog MD odbora
NSW, Australija

prof. dr. Miroslav Tuđman

Hrvatski dragovoljci 1941. i 1991. bit će posebno dragi
gosti!

Radujemo se odazivu svih, a posebno mladih!

BRITANIJA I BLEIBURŽKA TRAGEDIJA

UMJETNIČKI DOJAM
SUZANNE BROOKS-PINČEVIĆ

Pozivnica

24.09.2009.

Hrvatski
uljudbeni
pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:

**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.
oec. za izdavača
091/33-88-433

Prilože slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković